

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

โดย
นายวีรยุทธ โพธิ์ศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้
แบบ SQ5R

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR
THAI TEACHERS OF MATHAYOMSUKSA 4 TO ENHANCE CRITICAL READING
ABILITY THROUGH ONLINE TEXTS USING THE SQ5R METHOD

By
MR. Varunyu POKEEREE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (TEACHING THAI LANGUAGE)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2019
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ
SQ5R

โดย วรรณัญ โพธิ์ศิริ

สาขาวิชา การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล)

60255408 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

นาย วรัญญ โปธิ์ศิริ: การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. มีชัย เอี่ยมจินดา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยความสมัครใจ ได้แก่ ผู้วิจัย 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทย 2 คน 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง รวม 100 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 2) แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 4) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ยเลขคณิต, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- 2) ความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 3) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
- 4) ความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

60255408 : Major (TEACHING THAI LANGUAGE)

Keyword : PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY, CRITICAL READING, SQ5R METHOD

MR. VARUNYU POKEEREE : THE DEVELOPMENT OF THE PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY FOR THAI TEACHERS OF MATHAYOMSUKSA 4 TO ENHANCE CRITICAL READING ABILITY THROUGH ONLINE TEXTS USING THE SQ5R METHOD THESIS
ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR MEECHAI IAMJINDA, Ph.D.

The purposes of this study are 1) to compare teachers' knowledge of forming a professional learning community (PLC) and the SQ5R method before and after forming a professional learning community 2) to examine teachers' pedagogical improvement after using the SQ5R method to enhance students' critical reading ability 3) to compare Mathayom-four students' critical reading ability coping with online texts before and after applying the SQ5R method and compare their critical reading ability coping with online texts after applying the SQ5R method with the expected threshold 4) to survey teachers' attitudes toward forming a professional learning community and applying the SQ5R method. The samples of this study are 1) Voluntary Thai language teachers from Suksanari School in Bangkok who teach Mathayom-four students: The researcher and two Thai language teachers 2) one hundred Mathayom-four students from three classes in Suksanari School in Bangkok from Cluster Random Sampling, who enrolled in the first semester of 2019 academic year.

The research instruments are 1) Professional Learning Community (PLC) and the SQ5R Method Test 2) Teachers' Pedagogical Improvement After Using the SQ5R Method to Enhance Students' Critical Reading Ability Observation Form 3) lesson plans: Critical Reading 4) Critical Reading Ability Test 5) Teachers' Attitudes toward Forming the Professional Learning Community (PLC) and Applying the SQ5R Method Questionnaire. The data were analyzed in terms of percentage, mean, standard deviation (S.D.), and t-test for dependent samples.

The results can be summarized as follows:

1) Teachers' knowledge of forming a professional learning community and applying the SQ5R method after forming a professional learning community was higher.

2) Teachers' pedagogical improvement after using the SQ5R method to enhance students' critical reading ability reached the threshold for 80%.

3) Mathayom-four students' critical reading ability coping with online texts after applying the SQ5R method was significantly higher at the .05 significance level and their their critical reading ability coping with online texts after using the SQ5R method reached the threshold for 80%.

4) Teachers' attitudes toward forming a professional learning community and applying the SQ5R method were on "the most" level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตากรุณาและได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล และ อาจารย์ ดร.พิทักษ์ สุพรรณโณภาพ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมผู้ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ตั้งแต่เริ่มต้นในการทำวิจัยจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรภััสสร อินทรบำรุง ประธานกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรตี ปรีชาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ต่าง ๆ ในการทำวิจัยและแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้งานวิจัยเล่มนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความกรุณาทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ อาจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตร และนางอุไร อรุณฉาย ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหาร คณะครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยทุกท่าน และนักเรียน โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียน สาขาวิชาการสอนภาษาไทย และมิตรสหายทุกท่านที่เมตตา ได้กรุณา ให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจเสมอมา จนทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอบคุณนายศพล ไชยโกษี ที่ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัยในทุก ๆ ด้านด้วยดีมาตลอด ขอขอบคุณนายสิปปกร บุนนาค รุ่นน้องวิชาเอกภาษาไทยที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือผู้วิจัยมาตั้งแต่สมัย ปริญญาตรี จนถึงปริญญาโท ขอขอบคุณนายภูวดล วิริยะ รุ่นน้องผู้นำรักที่สามารถแนะนำวิธีการต่าง ๆ และช่วย ไขข้อสงสัยจนทำให้ผู้วิจัยทำวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วง และขอขอบคุณนายวุฒิชัย เทียมยศ เพื่อนตั้งแต่สมัย ปริญญาตรีที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือและรับรองคณะกรรมการตอนที่ผู้วิจัยสอบวิทยานิพนธ์ เพราะทุกคนคือ กำลังใจและคอยช่วยเหลือ คอยอยู่เคียงข้าง จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถข้ามผ่านความยากลำบากและอุปสรรคไปได้ ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดาและมารดาผู้ให้กำเนิด ซึ่งเป็นครูคนแรกที่คอยอบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทาง ในการดำเนินชีวิต คอยเป็นกำลังใจอันยิ่งใหญ่และให้การสนับสนุนแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

วรัญญา โพธิ์คีรี

สารบัญ

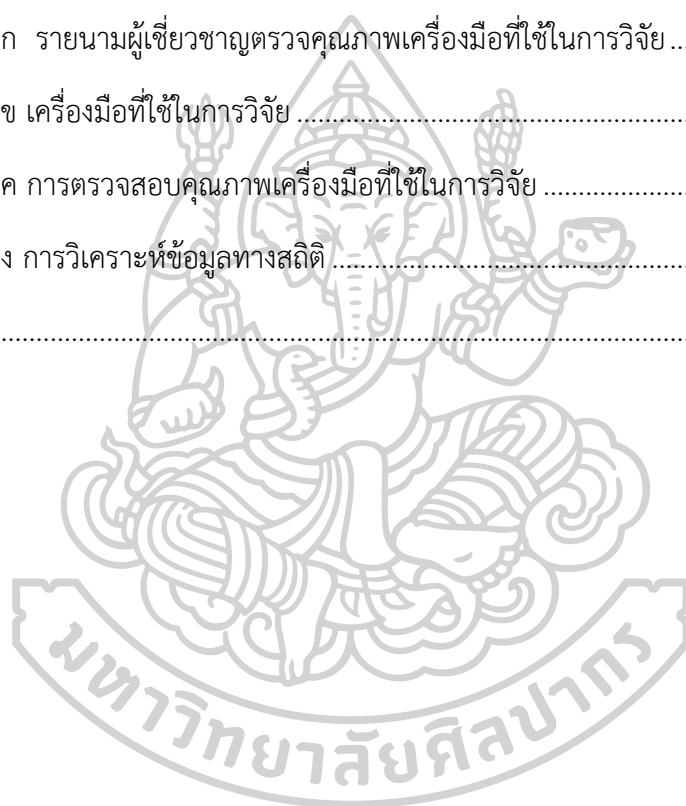
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
คำถามในการวิจัย.....	13
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	13
สมมติฐานของการวิจัย.....	14
ขอบเขตของการวิจัย.....	14
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	14
2. ตัวแปรที่ศึกษา.....	15
3. เนื้อหา.....	15
4. ระยะเวลา.....	16
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	16
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	18
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	19
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย... 21	

1.1	สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	21
1.2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	21
2.	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	23
2.1	ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	23
2.2	ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	25
2.3	หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	26
2.4	ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	28
2.5	การวัดและประเมินผล การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	30
3.	การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	32
3.1	ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	32
3.2	ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	34
3.3	องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	35
3.4	ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	38
4.	การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	40
4.1	ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	40
4.2	ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	43
5.	สื่อออนไลน์.....	45
5.1	ความหมายของสื่อออนไลน์	45
5.2	ประเภทของสื่อออนไลน์	46
5.3	ประโยชน์ของสื่อออนไลน์	49
6.	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51
6.1	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	51
6.1.1	งานวิจัยในประเทศ.....	51
6.1.2	งานวิจัยต่างประเทศ.....	53

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	55
6.2.1 งานวิจัยในประเทศ.....	55
6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	58
6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	59
6.3.1 งานวิจัยในประเทศ.....	59
6.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	62
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	65
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย.....	66
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ	68
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย	76
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน.....	77
กรอบการดำเนินการวิจัย	78
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	81
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	82
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และผลการ เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด	83
ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	84
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	87
สรุปผลการวิจัย.....	88

อภิปรายผล.....	88
ข้อเสนอแนะ.....	98
ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้.....	98
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	100
รายการอ้างอิง.....	102
ภาคผนวก.....	107
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	108
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	110
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	146
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	160
ประวัติผู้เขียน.....	175

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	คะแนนเฉลี่ยการอ่านนักเรียนไทยเทียบกับนักเรียนเพื่อนบ้านในเอเชีย	6
ตารางที่ 2	แนวโน้มการอ่านของนักเรียนไทยใน PISA 2000 PISA 2009 และ PISA 2015	7
ตารางที่ 3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน	22
ตารางที่ 4	แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design	65
ตารางที่ 5	วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	69
ตารางที่ 6	แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	72
ตารางที่ 7	ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	74
ตารางที่ 8	ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	81
ตารางที่ 9	ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	82
ตารางที่ 10	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	83
ตารางที่ 11	ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	84
ตารางที่ 12	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	147
ตารางที่ 13	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	148
ตารางที่ 14	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	150

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ.....	151
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ.....	152
ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ.....	153
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ.....	154
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ.....	155
ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการ จัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ.....	157
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มี ต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	158
ตารางที่ 22 คะแนนความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการ จัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ.....	161
ตารางที่ 23 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 1.....	162
ตารางที่ 24 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 2.....	164
ตารางที่ 25 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 3.....	166

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ5R.....	168
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	172
ตารางที่ 28 ผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.....	173

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	12
ภาพที่ 2 กรอบการดำเนินการวิจัย	79

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ยุคปัจจุบันที่เรียกว่ายุคแห่งศตวรรษที่ 21 นั้น กล่าวได้ว่าเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีและสื่อที่มีบทบาทอย่างมากต่อกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้คนทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่ได้มีการพัฒนาจนมีความก้าวหน้าทำให้สังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันการใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีแนวโน้มจะเติบโตอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 15-16) ได้กำหนดเป้าหมายให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ 3Rs8Cs ประกอบไปด้วย 3R ได้แก่ 1) Reading คือ อ่านออก 2) (W) Riting หมายถึง เขียนได้ และ 3) (A) Rithematics หมายถึง คิดเลขเป็น สำหรับ 8C ได้แก่ 1) Critical Thinking and Problem Solving คือ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะสำหรับแก้ปัญหา 2) Creativity and Innovation คือ ทักษะในการสร้างสรรค์และคิดนวัตกรรม 3) Cross-cultural Understanding หมายถึง ทักษะที่เข้าใจถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมและกระบวนทัศน์ 4) Collaboration, Teamwork and Leadership หมายถึง ทักษะความร่วมมือการทำงานเป็นกลุ่ม และการเป็นผู้นำ 5) Communications, Information, and Media Literacy หมายถึง ทักษะการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ 6) Computing and ICT Literacy หมายถึง ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) Career and Learning Skills หมายถึง ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ 8) Compassion คือ ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม และจริยธรรม โดยการเป็นบุคคลที่พร้อมสำหรับศตวรรษที่ 21 นั้น จะต้องมีความสามารถในหลาย ๆ ด้าน ทั้งด้านการอ่าน การเขียน และการคิด ที่สำคัญคือการใช้วิจารณญาณในการรับสื่อที่มากับเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เนื่องจากปัจจุบันสังคมออนไลน์ (Social Media) ได้มีบทบาทอย่างมากต่อชีวิตประจำวัน ซึ่งสังคมออนไลน์ถือว่าเป็นสังคมขนาดใหญ่ที่เชื่อมผู้คนทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกันผ่านแอปพลิเคชัน ทำให้เราสามารถสื่อสารกับบุคคลทั่วโลกได้อย่างสะดวกรวดเร็วผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ อย่างคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ (Smart phone) จากผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2561 ของสำนักยุทธศาสตร์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2562: 45-50) พบว่าเด็กที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป ถือได้ว่าเป็นกลุ่มคนที่ถูกแวดล้อมไปด้วยเทคโนโลยี จะใช้เวลากับสังคมออนไลน์มากเป็นอันดับที่ 1 (ร้อยละ 92.5) รองลงมาคือ การค้นหาข้อมูลประกอบการทำงาน/การเรียนหนังสือ (ร้อยละ 76.1) อันดับ 3 การพูดคุย /โทรศัพท์ผ่านทางออนไลน์ (ร้อยละ 71.6) และพบว่าอ่านหนังสือพิมพ์/ข่าว/บทความทางออนไลน์ (ร้อยละ 38.8) จากผลสำรวจดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเด็กที่อยู่ในวัยเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเล่นอินเทอร์เน็ตไปกับสังคมออนไลน์มากที่สุด

สังคมออนไลน์ที่นิยมในปัจจุบันอย่างเช่น Facebook, Twitter, Line, Google Plus, Wiki รวมถึงเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เปิดให้บริการด้าน file sharing, photo sharing, video sharing และ Web board (กระดานข่าว) นอกจากจะใช้ติดต่อสื่อสารกันแล้ว ยังเป็นแหล่งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอีกด้วย ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศที่อยู่ในระบบอินเทอร์เน็ตทำให้เราสามารถรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ มากมายนับไม่ถ้วนจากทั่วทุกมุมโลก จึงมีความเป็นไปได้สูงที่ข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นจะมีทั้งข้อมูลจริง และข้อมูลเท็จที่ยังไม่ได้ผ่านการคัดกรอง หรือตรวจสอบความถูกต้องก่อนเผยแพร่ ดังนั้นผู้รับสารจึงต้องใช้วิจารณญาณในการรับสารหรือการอ่าน เพื่อวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสาร แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง ตลอดจนประเมินคุณค่าจากสารที่อ่านด้วย จากผลสำรวจถึงปัญหาที่เกิดจากการทำกิจกรรมผ่านอินเทอร์เน็ตของเด็กเกิดตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา พบว่า ร้อยละ 38.1 ไม่มั่นใจว่าข้อมูลที่ปรากฏในอินเทอร์เน็ตจะเชื่อถือได้ ร้อยละ 17.9 ถูกรบกวนด้วยสื่อบกอนาจาร และพบว่า ร้อยละ 8.2 ถูกหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2561: 73-74) จากผลสำรวจข้างต้นบ่งบอกได้ว่าเด็กที่เกิดตั้งแต่ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมาหรือบุคคลที่อยู่ในวัยเรียนอายุต่ำกว่า 17 ปี ซึ่งยังเป็นวัยที่ยังขาดดุลยพินิจในการรับสาร ขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จึงจำเป็นต้องฝึกให้มีความสามารถในการพิจารณาตัดสินได้ว่าข้อมูลหรือสารเหล่านั้นถูกต้อง น่าเชื่อถือและมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อให้

รู้เท่าทันสื่อออนไลน์ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนของครูผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นสิ่งจำเป็น ครูผู้สอนจะต้องมีบทบาทอย่างมากเพื่อพัฒนาผู้เรียน เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญต่อการศึกษา เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาอาชีพ เป็นหัวใจสำคัญในการเรียนการสอนและสำคัญต่อการเรียนรู้ สามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีสติปัญญาในการคิดอันนำไปสู่ความสำเร็จด้านการศึกษาและการพัฒนาอาชีพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปพัฒนาตนเอง สังคมและประเทศชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ (จิตติกานต์ คามะสอน, 2558: 19)

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาความรู้ เพิ่มพูนปัญญาและประสบการณ์ ตลอดจนการนำไปประกอบอาชีพ การอ่านมีทั้งการอ่านเพื่อสังสารและอ่านเพื่อรับสาร สำหรับการอ่านเพื่อสังสาร ผู้อ่านจะต้องมีสติและใช้ปัญญาในการวิเคราะห์ความหมายของคำ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจสำนวนภาษา ต้องรู้จักแบ่งจังหวะการอ่านให้ถูกต้องและใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับบริบท ส่วนการอ่านเพื่อรับสาร ผู้อ่านมีจุดประสงค์ในการรับสารที่แตกต่างกัน หนังสือเรียนพื้นฐานหลักภาษาและการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 130-175) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการอ่าน โดยค้ำถึงวิธีใช้ความคิดหรือพฤติกรรมความคิดของผู้อ่านไว้ 4 ประการ ได้แก่ 1) การอ่านเก็บความรู้ ผู้อ่านจะต้องทราบใจความหลักและใจความประกอบ เพื่อให้สามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการเรียงลำดับข้อมูลและสรุปบันทึกความรู้ไว้อย่างเป็นระบบ 2) การอ่านเอาเรื่อง การอ่านประเภทนี้ผู้อ่านต้องรู้จักคิดติดตามเรื่องราวที่อ่านให้ต่อเนื่องกันจะได้อ่านรู้เรื่องโดยตลอด 3) การอ่านวิเคราะห์ ต้องอาศัยการใช้ความคิดในการอ่านเอาเรื่องมาเป็นพื้นฐานแล้วรู้จักแยกแยะ ผู้อ่านจะต้องตั้งคำถามว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม หรือเพราะเหตุใด แล้วเป็นอย่างไร 4) การอ่านตีความ เป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความรู้สึกและอารมณ์สะท้อนใจจากบทประพันธ์ ซึ่งจะเข้าใจและซาบซึ้งได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เพราะผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในการแปลความหมาย จับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่านด้วย ผู้อ่านจะต้องพิจารณาว่าสารที่สำคัญที่สุดซึ่งผู้เขียนต้องการจะบอกคืออะไร

สำหรับทักษะการอ่านนั้นมีหลายระดับ ตั้งแต่ระดับเบื้องต้นที่ต้องใช้ทักษะการอ่านออก คือ อ่านหนังสือได้ถูกต้องแตกฉาน ระดับต่อมาคือการอ่านได้ นั่นคือผู้อ่านสามารถอ่านออกเสียง เป็นคำหรือประโยค เพื่อใช้ในการสื่อสาร ความเข้าใจระหว่างผู้อ่านและผู้ฟังได้ และระดับสูงคือ การอ่านเป็น หมายถึง เมื่ออ่านแล้วสามารถสรุปเนื้อเรื่อง เข้าใจจุดประสงค์ของผู้แต่ง และประเมินค่า งานเขียนได้ (บันลือ พฤกษ์วัน, 2556: 6-7) ซึ่งการอ่านเป็นนั้นถือว่าเป็นทักษะการอ่านระดับสูง เนื่องจากผู้อ่านต้องใช้ความสามารถอย่างหลากหลายและประสบการณ์เข้ามาช่วยในการตีความ จำแนกความหมาย วิเคราะห์เจตนาของผู้เขียน แสดงความคิดเห็น ตลอดจนตัดสินหรือประเมินคุณค่า จากเรื่องที่ได้ ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณเพื่อให้การอ่านเกิดผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพสูงสุด

สำหรับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เอเมอร์ เนียมน้อย (2551: 11-12) ได้กล่าวไว้ว่าเป็น การใช้ทักษะขั้นสูง ซึ่งผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาเพื่อพิจารณาในสิ่งที่อ่าน สำหรับนำมาตัดสินและ ประเมินค่าได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์และเที่ยงธรรม การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการอ่านที่ผู้อ่าน ต้องใช้ความคิดอย่างรอบด้าน รอบคอบ และถี่ถ้วน ในการวิเคราะห์สาร เข้าใจความหมายทั้งทางตรง และทางอ้อม สามารถแยกแยะข้อคิดเห็น – ข้อเท็จจริง ตลอดจนประเมินคุณค่าของเรื่องที่ได้ อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพรณิการ์ สมัคร (2557: 13) ที่ให้ความหมายของการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณว่าเป็นการอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถ จับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิจัย รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่ได้ ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะยุคข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะช่วยให้นักเรียน รู้เท่าทันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นการอ่านที่พัฒนาความคิดให้แตกฉาน รู้จักพิจารณา ถึงข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น เพื่อประเมินสิ่งที่อ่านและตัดสินใจเลือกรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่าง มีเหตุผล (จิตติกานต์ คามะสอน, 2558: บทคัดย่อ)

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนา ศักยภาพในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญาให้เกิดการคิดวิเคราะห์ พัฒนาด้านการรู้จักใช้ เหตุผลในการแก้ปัญหา รวมทั้งสามารถนำผลจากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิด ประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้ (เอเมอร์ เนียมน้อย, 2551: 12-13) ดังนั้นครูผู้สอนจึง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหารูปแบบ กระบวนการ หรือวิธีสอนที่เหมาะสมมาใช้พัฒนาทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน วิจารย์ พานิช (2555: 271) กล่าวว่า การอ่านหนังสือ ไม่แตกฉานเป็นอุปสรรคอันดับแรกของผู้เรียนในการเรียนรู้ ซึ่งจริง ๆ แล้วธรรมชาติของผู้เรียน

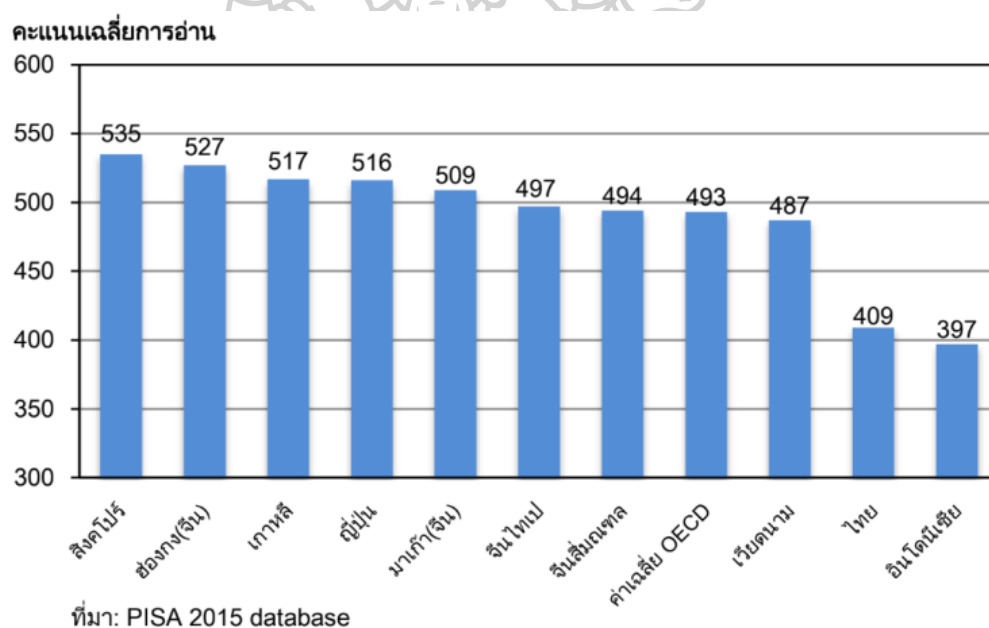
ในวัยเด็กนั้นมีความอยากรู้อยากเห็น แต่เมื่อถูกบังคับให้อ่าน การอ่านจึงเป็นเรื่องน่าเบื่อสำหรับผู้เรียนหรืออาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านนั้นไม่เท่าเทียมกับเพื่อนที่อ่านเก่งกว่า ด้วยเหตุนี้อาจทำให้ผู้เรียนในวัยเด็กส่วนใหญ่เกลียดการอ่านหนังสือได้ การอ่านเป็นทักษะเริ่มต้นที่ใช้ในการเรียนรู้ หากผู้เรียนสามารถเป็นผู้ที่ชอบอ่าน และอ่านเป็นประจำจนก่อให้เกิดทักษะที่ชำนาญในการอ่าน การจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อเตรียมตัวสำหรับการเป็นคนในศตวรรษที่ 21 ย่อมจะได้ผลเร็วและไม่ใช้เรื่องยากอีกต่อไป

ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการจึงให้ความสำคัญกับการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ โดยได้มีการกำหนดหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551ก) ได้ระบุเกี่ยวกับทักษะการอ่านว่าหากจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย สามารถจับใจความสำคัญและให้รายละเอียดจากสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งจากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจรรย์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน และได้ระบุเกี่ยวกับทักษะการอ่านว่าหากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ดีความแปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจรรย์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพและนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน จากหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าทักษะการอ่านของผู้ที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นจะต้องสามารถมีทักษะการอ่านที่คิดวิเคราะห์ วิจรรย์อย่างมีเหตุผล และประเมินความถูกต้องของเรื่องที่อ่านได้ ถือว่าเป็นทักษะการอ่านระดับสูง ซึ่งคือทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ ดังนั้น ผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนให้ตนเองเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจรรย์ญาณ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายสำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะ

ที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: ฉ)

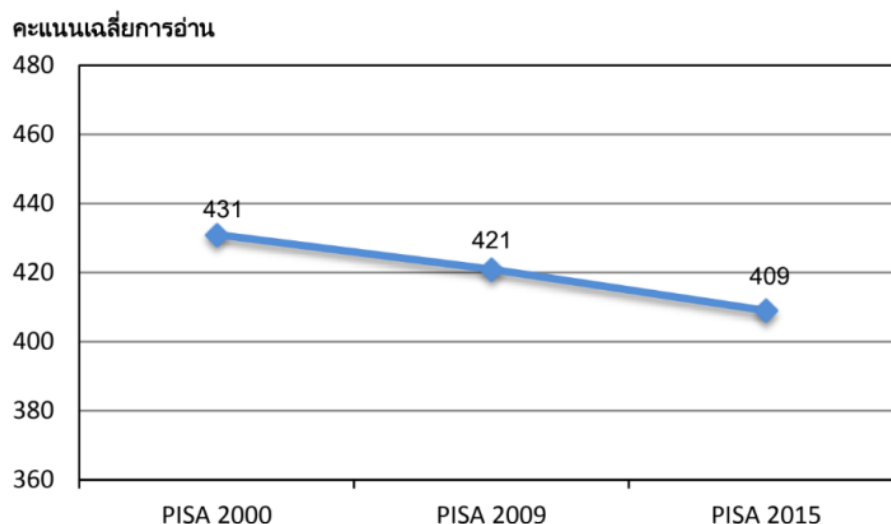
แม้หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ แต่จากผลการประเมินในโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ หรือ Programme for International Student Assessment (PISA) 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์ ความเป็นเลิศและความเท่าเทียมทางการศึกษา พบว่า วิชาการอ่านของนักเรียนไทย ได้คะแนนเฉลี่ยที่ 409 คะแนน และเมื่อเทียบกับกลุ่มนักเรียนในเอเชียด้วยกัน ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไทยอยู่ในอันดับที่ 10 จาก 11 ประเทศ โดยมีรายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยการอ่านนักเรียนไทยเทียบกับนักเรียนเพื่อนบ้านในเอเชีย

จากตารางที่ 1 พบว่า วิชาการอ่านของนักเรียนไทย มีคะแนนเฉลี่ยที่ 409 คะแนน เมื่อเทียบกับกลุ่มนักเรียนในเอเชีย ผลปรากฏว่า ประเทศที่ได้คะแนนสูงสุดคือ ประเทศสิงคโปร์ มีคะแนนเฉลี่ยที่ 535 คะแนน อันดับ 2 คือ ฮองกง (จีน) มีคะแนนเฉลี่ยที่ 527 คะแนน อันดับ 3 คือ ประเทศเกาหลี มีคะแนนเฉลี่ยที่ 517 คะแนน ส่วนประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 10 มีคะแนนเฉลี่ยที่ 409 คะแนน และนักเรียนไทยยังคงมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านต่ำกว่าค่าเฉลี่ย OECD (Organisation for Economic

Co-operation and Development) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 493 คะแนน และจากการประเมิน PISA 2000 จนถึง PISA 2015 พบว่าการอ่านของนักเรียนไทยมีแนวโน้มลดลง ดังตารางที่ 2 ตารางที่ 2 แนวโน้มการอ่านของนักเรียนไทยใน PISA 2000 PISA 2009 และ PISA 2015

เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยจาก PISA 2000 พบว่านักเรียนไทยได้คะแนนเฉลี่ยการอ่าน 431 คะแนน ในปี 2009 นักเรียนไทยได้คะแนนเฉลี่ยการอ่าน 421 คะแนน และ PISA 2015 นักเรียนไทยได้คะแนนเฉลี่ยการอ่าน 409 คะแนน จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยการอ่านของนักเรียนไทยลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นแนวเส้นตรง (Linear) และมีแนวโน้มลดลงอย่างน่ากังวล (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2561: 210)

ผลการประเมิน PISA 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์ ความเป็นเลิศและความเท่าเทียมทางการศึกษา แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนขาดทักษะด้านการอ่าน ซึ่งหลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานของสาระการอ่านไว้ว่า “ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน” โดยผู้เรียนจะต้องมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเป็นผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเรียนรู้และได้รับการพัฒนาทักษะด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำทักษะนี้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต เช่น นำทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือยกระดับคะแนนในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O - NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของผู้เรียน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างงานวิจัยของเกศรินทร์ หาญดำรงรักษ์ (2555: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน ผลวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของทัศนีย์ ช่องวารินทร์ (2555: 112-119) ได้พัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียน งานวิจัยของสุตารัตน์ อยู่แพ (2555: 101-103) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีวินัยในตนเอง โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของสุพรรณิ ขาวงาม (2557: บทคัดย่อ) ที่ได้พัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ช่วยส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ครูผู้สอนต้องหาวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายไม่ว่าจะเป็นการใช้แบบฝึกทักษะ วิธีการสอนแบบ KWL - PLUS วิธีการสอนตามแนวคิดหมวกหกใบ วิธีการสอนแบบสืบสวนสอบสวน วิธีการแบบกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ วิธีการสอนแบบบูรณาการการจัดกิจกรรมแบบ 4 MAT แต่มีวิธีการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งวิธีการสอนนี้สามารถทำให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี วิธีการสอนนั้นคือ วิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ซึ่ง Pauk (2001: 274-288) พัฒนามาจากวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R ที่พัฒนามาจากการสอนแบบ SQ3R ซึ่งเป็นแนวคิดของ Francis Robinson ซึ่งได้เสนอวิธีการสอนอ่านที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำและสามารถทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

การสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ประกอบด้วย การอ่าน 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 คือ S (Survey) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ ด้วยการกวาดสายตาเพื่อสังเกต

สำรวจชื่อเรื่อง หัวข้อ รูปภาพประกอบต่าง ๆ พิจารณาคำนำและส่วนสรุปของเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 คือ Q (Question) การตั้งคำถามจากเรื่องทีอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีจุดหมายและหาคำตอบเมื่อได้อ่านในรอบต่อไป ขั้นตอนที่ 3 คือ R₁ (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ โดยการอ่านอย่างละเอียดทั้งข้อความและรูปภาพต่าง ๆ ระหว่างที่อ่าน ให้ค้นหาคำตอบหาใจความสำคัญ จุดประสงค์จากเรื่องทีอ่านและศึกษาคำสำคัญ คำศัพท์เฉพาะจากบทอ่านด้วย

ขั้นตอนที่ 4 คือ R₂ (Record) การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบคำถาม ตามความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 คือ R₃ (Recite) การสรุปใจความสำคัญ ด้วยภาษาของตัวเอง

ขั้นตอนที่ 6 คือ R₄ (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องจากสิ่งทีอ่านอย่างมีเหตุผล เพื่อให้แน่ใจว่าได้สรุปใจความสำคัญและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และขั้นตอนที่ 7 คือ R₅ (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็น เพื่อสะท้อนว่าผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องทีอ่าน (Pauk, 2001: 274-288) ซึ่งการอ่านแบบวิธีนี้ ฅนอมจิตร สังข์จรูญ (2552: บทคัดย่อ) และจิตติกานต์ คามะสอน (2558: 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิธีการสอนแบบ SQ5R สอดคล้องกันว่าเป็นเทคนิคการสอนทีมีประสิทธิภาพทำให้ส่งเสริมความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสูงขึ้น ช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านทราบจุดมุ่งหมายในการอ่าน สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถวิเคราะห์เรื่องทีอ่านได้ อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สามารถประเมินค่าสิ่งทีอ่านได้ อย่างดีและถูกต้อง สอดคล้องกับบทสรุปของ Pauk (2001: 288-289) ได้กล่าวว่ วิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นวิธีการอ่านทีดี ช่วยให้เกิดกระบวนการอ่านเป็นระบบ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน และเห็นภาพรวมของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะนุช เลิศสถิต (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนทีได้รับการสอนด้วยวิธี SQ5R มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนทีได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทีระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นวิธีทีเหมาะสมในการสอนอ่านและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน เนื่องจากวิธีการสอนแบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะของบทความ ตั้งคำถาม หาคำตอบ และยังให้นักเรียนได้ทบทวนบทความทีอ่านอย่างเป็นขั้นตอน และงานวิจัยของอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560: 61-64) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน

อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ สามารถนำความรู้ใหม่ไปประยุกต์ใช้กับความรู้เดิมที่มีอยู่ และยังช่วยให้ผู้อ่านได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์ในเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้องสมเหตุสมผล เป็นวิธีที่ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการฝึกฝนได้

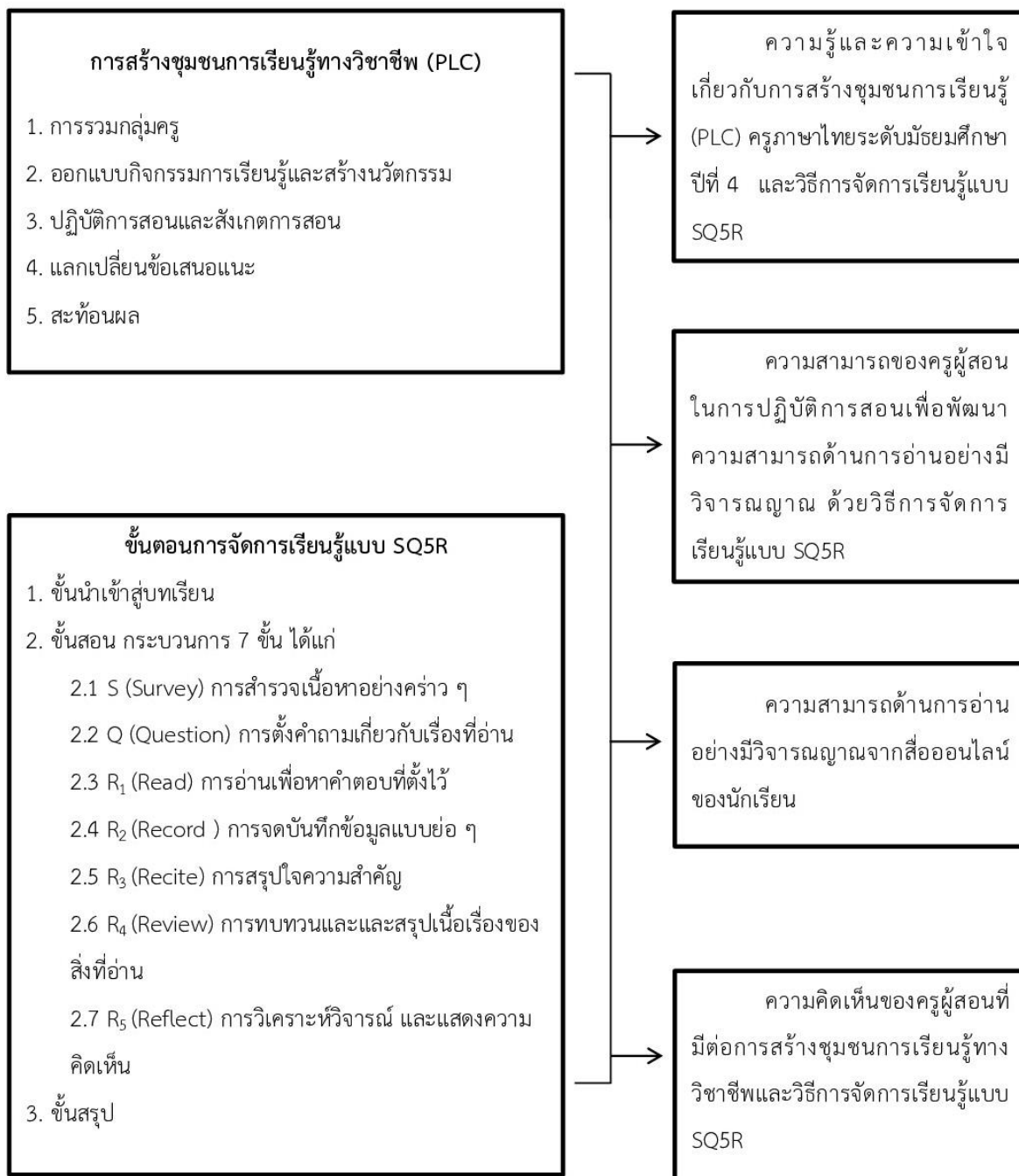
ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะต้องเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในปัจจุบันสื่อที่เกี่ยวกับการอ่านที่เข้าถึงและใกล้ชิดกับตัวผู้เรียนมากที่สุดเหมาะที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือ บทอ่านสื่อออนไลน์ เนื่องจากสื่อออนไลน์จัดได้ว่าเป็นคลังรวบรวมบทอ่านมากมายหลากหลายประเภทที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้อย่างง่ายดาย สะดวกสบายและรวดเร็ว แต่การเผยแพร่บทอ่านผ่านสื่อออนไลน์จะมาจากบุคคลก็ได้บ่อยครั้งที่บทอ่านเหล่านี้ไม่ได้ระบุชื่อผู้แต่ง ทำให้ไม่สามารถทราบชื่อผู้แต่งและที่มาได้ แตกต่างจากการอ่านหนังสือทั่วไปที่จะระบุชื่อผู้แต่งชัดเจนทำให้มีความน่าเชื่อถือมากกว่า ดังนั้นการอ่านบทอ่านผ่านสื่อออนไลน์ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในการหาใจความสำคัญ วิเคราะห์จุดประสงค์การแต่งหรือเจตนาของผู้ส่งสาร แสดงความคิดเห็น ตลอดจนประเมินคุณค่าจากบทอ่านสื่อออนไลน์ได้

นอกจากนี้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 ได้กำหนดบทบาทของหน่วยงานระดับต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัยและการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน และส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community (PLC) โดยพัฒนาระบบการพัฒนาวิชาชีพของครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้ครูเกิดสังคมนการเรียนรู้ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนในสถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 116-117)

วิจารณ์ พานิช (2555: 134-135) ได้กล่าวว่า กระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือของครูในศตวรรษที่ 21 เพราะให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ไปจากเดิม โดยครูต้องเปลี่ยนบทบาทจาก “ครูสอน” (teacher) มาเป็น “ครูฝึก” (coach) นอกจากนี้ยังกล่าวว่า PLC คือ เครื่องมือที่ให้ครูมารวมตัวกันเป็นชุมชน (community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับ “ปฏิรูป” การเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่ “เกิดจากภายใน” คือ ครูร่วมกันดำเนินการเพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนาน และเสริมแรงกันทั้งจากภายในและจากภายนอก จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของกลุ่มครูด้วยกันจะช่วยสร้างสังคมของครูให้เข้มแข็งและช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการเสริมสร้างและพัฒนาสมรรถภาพการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้ครูเกิดสังคมการเรียนรู้ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามในการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร
2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 หรือไม่ อย่างไร
5. ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน

1.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวน 550 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.2.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี 2 คน รวมจำนวน 3 คน

1.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง รวม 100 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ 4

2.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2.2.2 ความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2.2.3 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทาง
วิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

3. เนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจาก
สื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ดังนี้

3.1 เนื้อหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กำหนดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 : การอ่าน มาตรฐาน ท1.1 :
ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และ
มีนิสัยรักการอ่าน

3.2 สื่อที่ใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ บทอ่านสื่อออนไลน์ ประเภท
บทความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ซึ่งเป็นบทอ่านที่ได้รับความนิยมในสังคมออนไลน์
ที่นักเรียนให้ความสนใจ ตั้งแต่เดือนมกราคม – มิถุนายน 2562

4. ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้แบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) การดำเนินการทดลองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ระยะที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นภาคเช้า 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และภาคบ่าย 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

4.2 ระยะที่ 2 การดำเนินการทดลองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ แบ่งเป็นทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ 1 คาบเรียน ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน และการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน และทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ 1 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะขึ้น เพื่อให้ผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไว้ดังนี้

1. ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community (PLC) หมายถึง การรวมกลุ่มครูผู้สอนที่มีจุดประสงค์ร่วมกันเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยกระดับคุณภาพทางการศึกษาทางด้านการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทอ่านสื่อออนไลน์ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2. การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนการอ่านให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน 2) ชี้นสอน ประกอบด้วยกระบวนการอ่าน 7 ขั้นตอน ได้แก่

1) S (Survey) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ 2) Q (Question) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) R₁ (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ 4) R₂ (Record) การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แบบสรุป ตามความเข้าใจของผู้เรียน 5) R₃ (Recite) การสรุปใจความสำคัญ 6) R₄ (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องของสิ่งที่อ่าน 7) R₅ (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น และ 3) ขั้นสรุป

3. สื่อออนไลน์ หมายถึง บทอ่านประเภทสารคดีและบันเทิงคดีที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีบทอ่านประเภท บทความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ซึ่งได้จากสื่อออนไลน์ในสังคมออนไลน์ประเภท Facebook , Line และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน

4. ความรู้ของครูผู้สอน หมายถึง ความเข้าใจที่มีเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนที่วัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความสามารถของครูผู้สอน หมายถึง ทักษะกระบวนการในการปฏิบัติการสอนของครูผู้สอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่วัดได้จากแบบสังเกตความสามารถที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง ทักษะในการจับใจความเรื่องที่อ่าน เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถตีความ วิเคราะห์วิจารณ์ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดและประเมินได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกและความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งได้มาจากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

8. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่สอนวิชาภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2562

9. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำความรู้เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไปประยุกต์และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ยกย่องคุณภาพทางการศึกษาต่อไป

2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อไปใช้ในรายวิชาเกี่ยวกับการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้แก่ นักเรียน

3. นักเรียนสามารถนำความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ให้มีคุณภาพต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
  - 1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย
  - 1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน
2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 2.5 การวัดและประเมินผลกรอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.2 ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.3 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
  - 3.4 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
4. การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
  - 4.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
  - 4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

5. สื่อออนไลน์

5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์

5.2 ประเภทของสื่อออนไลน์

5.3 ประโยชน์ของสื่อออนไลน์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6.1.1 งานวิจัยในประเทศ

6.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

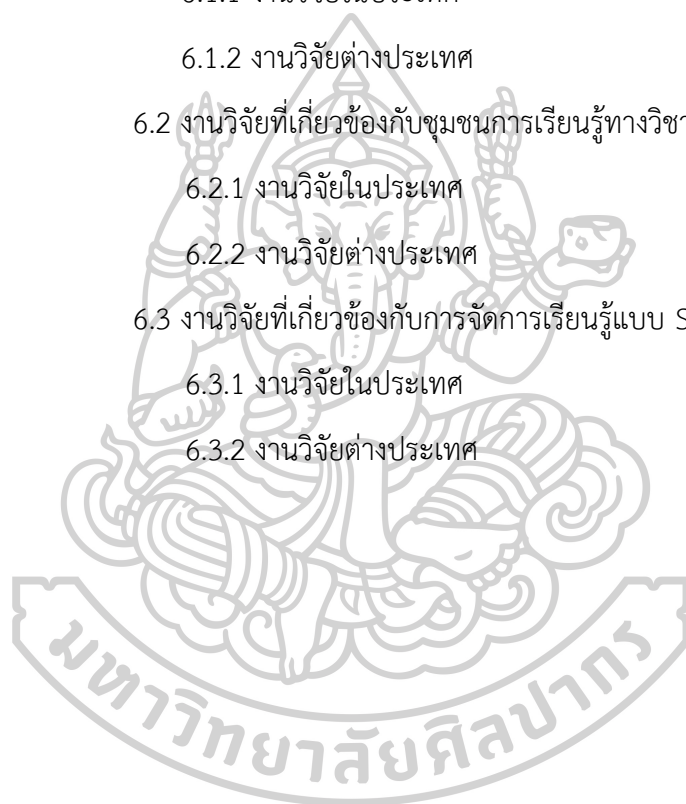
6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

6.3.1 งานวิจัยในประเทศ

6.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551ข: 37-38) ได้ถึงกล่าวหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง สำหรับการอ่าน ได้กล่าวไว้ดังนี้

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-ม.6	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย - บทร้อยแก้วประเภทต่างๆ เช่น บทความ นวนิยาย และความเรียง
	2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน 3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่าน ในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล 4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต 5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล 6. ตอบคำถามจากการอ่านประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด 7. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิดผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงาน 8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ	- บทร้อยกรอง เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย และลิลิต
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

ที่มา: ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช, 2551: 21-22.

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้างต้น พบว่าหลักสูตรได้กำหนดตัวชี้วัดของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสาระที่ 1 การอ่าน ไว้ว่านักเรียนต้องสามารถตีความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อความรู้ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล สังเคราะห์ความจากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนต่าง ๆ มาพัฒนาตนเอง การเรียน และความรู้ทางอาชีพ โดยใช้สื่อการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ฉะนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจึงมุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิด และสามารถนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน ซึ่งความสามารถนี้จะเกิดขึ้นได้ ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกฝนให้สามารถจับใจความสำคัญ แยกแยะสิ่งที่ เป็นข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น สามารถวิเคราะห์และตัดสินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล นั่นคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนั้นโรงเรียนจึงต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและคุณภาพของผู้เรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านขั้นสูงสุดของการอ่าน ซึ่งเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตัดสินประเมินค่า ความถูกต้องและความ เป็นจริงของสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ยังต้องทำความเข้าใจกับความคิดและวัตถุประสงค์ของผู้เขียน โดยอาศัยความรู้ ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการตัดสินและประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้ ได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้หลายท่าน ดังนี้

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 11-12) ได้ให้ความหมายโดยสรุปไว้ว่า การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ความคิดอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน รู้จักใช้เหตุผล เพื่อวิเคราะห์ สรุปสาระสำคัญ เข้าใจความหมายโดยนัย จุดประสงค์ของผู้แต่ง สามารถแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม สามารถนำผลการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

พรณิการ์ สมัคร (2557: 27) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านระดับสูงที่ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ รวมทั้งประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

สุพรรณิ ขาวงาม (2557: 19) ได้กล่าวโดยสรุปว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ผู้อ่านมีความสามารถในการใช้ความคิดใคร่ครวญ โดยใช้หลักพิจารณาหาเหตุผล มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความ ประเมินค่าข้อความที่อ่านได้อย่างมีหลักเกณฑ์และถูกต้อง ตัดสินใจว่าสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมีเหตุผลน่าเชื่อถือหรือไม่ เพียงใด ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักตรวจสอบ เลือกรับ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560: 22) ได้ให้ความหมายว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง กระบวนการอ่านที่ซับซ้อน ผู้อ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมและความรู้ในการแยกแยะข้อมูล ประเภทเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จุดประสงค์ในการแต่ง ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าโดยมีหลักฐานสนับสนุนเป็นเครื่องตัดสินสิ่งที่อ่าน

Manarin, Carey, Rathburn, and Ryland (2015: 47) กล่าวว่า การอ่านอย่างมี วิจารณญาณเป็นการอ่านเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการต่าง ๆ เช่น การระบุรูปแบบของบทอ่านจาก องค์ประกอบ แยกแยะใจความหลักกับใจความรอง ประเมินความน่าเชื่อถือ ตัดสินและให้เหตุผลใน บทอ่าน และการอนุมานสรุปประเด็นต่าง ๆ ที่พบในบทอ่าน ความเข้าใจที่ละเอียดถี่ถ้วนและแม่นยำ เป็นเป้าหมายหลักของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านขั้นสูงของกระบวนการอ่าน ที่ผู้อ่านต้องใช้วิจารณญาณมาพิจารณาเนื้อหาสาระของข้อความ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ เข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ตีความ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น รวมทั้งประเมินคุณค่าจากเรื่องที่อ่านเพื่อตัดสินความ น่าเชื่อถือได้

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะที่ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพราะในยุคที่สื่อเทคโนโลยีมีบทบาทในชีวิตประจำวัน ทำให้การรับข่าวสารข้อมูลจากสื่อโซเชียลมีเดียจะต้องได้รับการคัดกรองจากตัวผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านเพื่อตัดสินใจและรู้เท่าสื่อต่าง ๆ ที่มีมากมาย มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้หลายท่าน ดังนี้

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542: 179) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า เป็นทักษะด้านการอ่านที่ควรฝึกฝน เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคที่แวดล้อมไปด้วยสื่อที่มีข้อมูลเป็นจำนวนมาก มีทั้งที่เชื่อถือได้ และทั้งที่เสนอแนวคิดเพียงด้านเดียว ซึ่งอาจจะถูกบิดเบือนความจริง มีความลำเอียง ผู้อ่านจึงควรใช้ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาช่วยประเมินว่าควรเชื่อในสื่อที่อ่านมากน้อยเพียงใด

เอมอร เนียมน้อย (2551: 12-13) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นทักษะการอ่านที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพในด้านสติปัญญาให้เกิดการคิดวิเคราะห์ ด้านการรู้จักใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา ด้านการตัดสินใจประเมินค่า สามารถนำผลจากการอ่านไปใช้ใน ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

สมจิตร ศุภษร (2551: 32) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญในการพัฒนาความคิดให้เป็นคนมีเหตุผล รู้จักการคิด ไตร่ตรอง รู้จักใช้วิจารณญาณก่อนตัดสินใจ ไม่หลงเชื่อในสิ่งที่มีผู้หลอกลวง เลือกรับรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ และเหมาะสมเพื่อที่จะได้สามารถพัฒนาตนเองและสังคมที่อยู่ได้

นงนุช ปัญญาศรี (2556: 33) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะสังคมในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร เป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีสื่อมากมายหลายประเภท ทั้งเป็นคุณและเป็นโทษ จำเป็นที่ครูจะต้องสอนให้นักเรียนรู้จักฝึกฝนตนเองในการใช้ วิจารณญาณในการอ่าน คิดพิจารณาแยกแยะ และประเมินข้อมูลข่าวสารด้วยเหตุด้วยผลอย่าง รอบคอบถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจเชื่อหรือไม่เชื่อในสิ่งที่ได้อ่าน

บันลือ พลฤกษ์วัน (2556: 75) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ นับเป็นจุดสูงสุดของการอ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ในการพิจารณาตัดสินใจ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า และสามารถใช้ความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

นอกจากนี้ พรณิการ์ สมัคร (2557: 29) ได้กล่าวว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะช่วยในการประเมินสิ่งที่อ่านในแง่มุมต่าง ๆ สามารถวินิจฉัยข้อถูกผิดต่าง ๆ ของข้อมูลโดยอาศัยเหตุผลประกอบการตัดสิน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ สติปัญญาให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

จึงสรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนั้นเป็นทักษะที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตอย่างมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญา ให้เกิดการคิดวิเคราะห์และมีวิจารณ์ญาณในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของสื่อโซเซียลมีเดียที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องรู้จักคิดแยกแยะข้อมูล วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเท็จจริง รู้เท่าทันสื่อและประเมินคุณค่าของสื่อ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมได้

2.3 หลักการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณนอกจากจะใช้สติปัญญาและประสบการณ์เดิมแล้ว ยังมีหลักเกณฑ์ในการใช้เพื่อพิจารณาสิ่งที่อ่านอีกด้วย ซึ่งมีนักการศึกษาได้สร้างหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548: 69-70) ได้สรุปถึงหลักการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ดังนี้

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน เช่น ด้านความหมาย การวางตำแหน่งคำ การเว้นวรรคตอน
2. พิจารณาความต่อเนื่องของประโยค โดยอาศัยตรรกวิทยา ใจความจะต้องไม่ขัดแย้งกันหรือเรียงลำดับไม่สับสนวุ่นวายจนอ่านไม่รู้เรื่อง
3. พิจารณาความต่อเนื่องของเรื่องราว ระหว่างเรื่องที่เป็นแกนหลักกับแกนรอง และส่วนประกอบอื่น ๆ ว่ากลมกลืนกันดีหรือไม่

4. รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริง ออกจากเรื่องการแสดงความรู้สึกและข้อคิดเห็นของผู้แต่ง เพื่อนำมาพิจารณาภายหลัง

5. พิจารณาความรู้เนื้อหาตัวอย่างที่ได้ว่ามีส่วนสัมพันธ์กันอย่างไรเหมาะสมหรือไม่เพียงใด เป็นความรู้ความคิดที่แปลกใหม่หรือน่าสนใจเพียงใด ควรประเมินผลว่าเกิดความรู้เพียงใด

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 16) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถอย่างสูงในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่าจึงจะสามารถอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ซึ่งผู้อ่านจะต้องแสดงพฤติกรรมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. สามารถจำแนกประเภทงานเขียนได้
2. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นได้
3. สามารถอธิบายความหมายของคำศัพท์ สำนวน อุปมาได้
4. ตัดสินถึงสิ่งที่ถูกและสิ่งที่ผิดได้
5. บอกจุดประสงค์ของผู้เขียนได้
6. จับแนวคิดหลักได้
7. จับน้ำเสียง หรือความรู้สึกของผู้เขียนได้
8. บอกโครงเรื่อง หรือสรุปเรื่องที่อ่านได้
9. ประเมินคุณค่าของเรื่องที่อ่านได้

บันลือ พลกษะวัน (2556: 77) กล่าวว่า การอ่านแบบใช้วิจารณญาณ หรืออ่านเป็นผู้อ่านต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น
2. การแยกเรื่องที่เป็นความจริงกับเรื่องเพ้อฝัน
3. การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง
4. การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ
5. การพิจารณาหาเหตุผลที่ชวนให้เชื่อ
6. การพิจารณาหาคุณค่าและยอมรับความคิด
7. การบ่งชี้ถึงวัตถุประสงค์ของผู้แต่ง
8. ความสามารถในการแสดงออกและความรู้สึก

Wallace และ Wray (2011: 29) กล่าวว่า หลักการที่สำคัญสำหรับทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ ต้องทราบจุดมุ่งหมายของผู้แต่งและนัยแฝง เพื่อสามารถประเมินบทอ่านได้ และจะต้องคิดอย่างรอบคอบเพื่อวิเคราะห์ความหมายที่แอบแฝงและเป้าหมายของผู้แต่ง นอกจากนี้จะต้องสามารถระบุจุดประสงค์ของผู้แต่งได้อย่างชัดเจน

นอกจากนี้ Manarin และคณะ (2015: 4) กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระบุรูปแบบของบทอ่าน
2. วิเคราะห์ใจความหลักกับใจความรองของเรื่อง
3. ประเมินความน่าเชื่อถือ
4. ตัดสินและให้เหตุผลโต้แย้งจากบทอ่าน
5. อนุมานและสรุปประเด็นต่าง ๆ

จากหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้น ผู้อ่านจะต้องรู้จักตั้งคำถามเรื่องทีอ่านถึงวัตถุประสงค์ในการแต่งว่าผู้แต่งมีเจตนาอย่างไร จับใจความสำคัญและสรุปเรื่องทีอ่าน ใช้เหตุผลในการในการวิเคราะห์ ตีความ แยกข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง ประเมินค่าถึงความน่าเชื่อถือและเรื่องทีอ่านว่ามีประโยชน์อย่างไร

2.4 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะการอ่านระดับง่ายจนไปถึงทักษะการอ่านระดับสูง ซึ่งต้องใช้ทักษะการตีความ วิเคราะห์สาร ประเมินและตัดสินบทอ่าน ได้มีนักการศึกษาได้อธิบายถึงความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

ดนยา วงศ์ธนะชัย (2542: 179-180) กล่าวถึง หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

1. จำแนกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและการอ้างอิง
2. เข้าใจความคิดของผู้เขียน
3. ตีความหมายเกี่ยวกับภาพและภาษาที่มีใช้ตัวอักษร
4. ประเมินค่าความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่าเป็นความจริงหรือการโฆษณาชวนเชื่อหรือเป็นการเพื่อฝัน

5. ใช้จินตนาการและแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งประกอบด้วย การใช้ปัญญาและอารมณ์หรือความประทับใจจากข้อความที่อ่าน

6. ทายสิ่งที่จะอ่านต่อไปล่วงหน้า

7. สรุปความตามหลักฐานที่ได้

8. ตัดสินอย่างมีเหตุผลและสรุปได้

9. เปรียบเทียบความเห็นที่คล้ายกันและต่างกันได้

10. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเวลา สถานที่ การลำดับเรื่อง เหตุและผล

11. เข้าใจข้อคิดหรืออคติของผู้เขียน

12. มีความรู้ต่อปฏิกิริยาต่อวิธีพูดและเขียนต่าง ๆ กัน เช่น การเสียดสี การถากถาง มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2548: 192) ระบุว่า ความสามารถในการอ่านวิจารณ์ญาณว่าประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ ดังนี้

1. การแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น

2. การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องเพ้อฝัน

3. การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ

4. การพิจารณาเหตุผลที่ชวนทำให้เชื่อ

5. การพิจารณาความเหมาะสม คุณค่า และการยอมรับความคิด

6. การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้อง

7. การชี้วัตถุประสงค์ของผู้แต่ง

8. การแสดงความรู้สึกและจับความรู้สึก

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560: 26) กล่าวสรุปว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นกระบวนการการอ่านขั้นสูง เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องโดยแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น จุดประสงค์ของผู้แต่ง สามารถตีความ สรุปความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างสมเหตุสมผลโดยมีหลักฐานมาสนับสนุน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ผู้อ่านต้องใช้ทักษะแยก ระหว่างข้อคิดเห็นกับข้อเท็จจริง ข้อความแสดงความรู้สึก โฆษณาชวนเชื่อ เข้าใจเจตนาของผู้ส่งสาร การตีความเพื่อเข้าใจผู้เขียน จุดประสงค์ในการแต่ง วิเคราะห์ความเหมาะสม ประเมินความน่าเชื่อถือของสาร รวมทั้งตัดสินคุณค่าของสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้

2.5 การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีนักการศึกษาได้ตั้งเกณฑ์ไว้แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ซึ่งในการการวัดและประเมินผลจะต้องตั้งวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน เพื่อที่จะใช้เกณฑ์ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด ได้มีนักการศึกษาและนักวิจัยได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545: 83-84) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่าน โดยนำหลักของ B.S. Bloom มาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสามารถวัดได้จากพฤติกรรม ดังนี้

1. จำ : ในขั้นนี้เป็นการคิดขั้นแรก เป็นขั้นที่ผู้อ่านต้องจำความหมาย จำชื่อตัวละคร สถานที่ และเหตุการณ์สำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง บอกความหมายและบอกคำจำกัดความได้
2. เข้าใจ : เป็นขั้นที่ผู้อ่านต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่านแล้วสรุปเป็นคำพูดของตนได้
3. นำไปใช้ : ผู้อ่านสามารถนำเรื่องที่อ่านไปแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันของตนได้ ทราบว่าเรื่องที่อ่านมีประโยชน์หรือช่วยนำไปแก้ปัญหาก็ได้อย่างไร
4. วิเคราะห์ : เป็นขั้นที่ผู้อ่านแยกแยะส่วนประกอบย่อยจากสารที่อ่านได้ สามารถบอกองค์ประกอบและบอกความสัมพันธ์จากเรื่องที่อ่านได้
5. สังเคราะห์ : เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถสรุปแนวคิด แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเรื่องที่เคยมีประสบการณ์มาก่อนหรือสุภาพิต คำพังเพยที่มีตัวอย่างใกล้เคียงกัน สามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนและแตกต่างได้
6. ประเมินค่า : เป็นการคิดระดับสูงสุดที่ผู้อ่านต้องตัดสินคุณค่าของเรื่องได้ ตัดสินข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงได้ สามารถแยกเหตุและผลออกจากกันได้

สุดารัตน์ อยู่แพ (2555: 24) ได้สรุปการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไว้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณประเมินได้จากความสามารถ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการวิเคราะห์
  - 1.1 การจำแนกข้อเท็จจริงและความคิดเห็น
  - 1.2 การลำดับเรื่อง
  - 1.3 การจับใจความสำคัญของเรื่อง

2. ขั้นตอนการสังเคราะห์

2.1 การทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้น

2.2 การสรุปความ

2.3 การเข้าใจจุดมุ่งหมาย ทศนคติและลีลาในการนำเสนอของผู้เขียน

3. ขั้นตอนการประเมินค่า

3.1 การประเมินคุณค่าของเรื่อง

พรณิการ์ สมัคร (2557: 38) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ ผู้อ่านจะต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดจึงถือว่าเป็นผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ เข้าใจจุดมุ่งหมายและความคิดเห็นของผู้เขียน สามารถประเมินความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากข้อเขียนนั้น ๆ ตลอดจนตัดสินคุณค่า ข้อคิด และสามารถประยุกต์ความรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

Lapp and Flood (1984: 273-288 อ้างถึงใน นงนุช ปัญญาศรี 2556: 28-29) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ว่ามีเกณฑ์ดังนี้

1. วัดความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง จะต้องรู้ความหมายของคำ เดาความหมายศัพท์ โดยใช้บริบท เรียงลำดับความ จับใจความสำคัญของผู้เขียน จับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

2. วัดความเข้าใจระดับตีความ จะต้องสรุปความ คาดการณ์ในเรื่อง เข้าใจถ้อยคำอุปมาซ้อนเร้น ถ่ายทอดข้อความของผู้เขียน เข้าใจจุดมุ่งหมาย อคติของผู้เขียน สรุปอย่างมีเหตุผล ตีความอุปมาของภาษา จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น

3. วัดความเข้าใจในระดับวิเคราะห์วิจารณ์ จะต้องตัดสินเรื่องที่อ่าน ลงความเห็น วิวินิจฉัย กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ ตัดสินข้อมูลข่าวสาร พิจารณาความน่าเชื่อถือ และพิจารณาความเที่ยงตรงในการสรุปของผู้เขียน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ สามารถวัดได้ทุกระดับตั้งแต่ขั้นความรู้ความจำ ความเข้าใจในสารทั้งระดับความหมายของคำ การตีความสาร การสรุปเหตุการณ์ ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ แยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริงได้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือแก้ปัญหาได้ ขั้นวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ จุดประสงค์การแต่ง สังเคราะห์ เนื้อเรื่อง ประเมินคุณค่า ตัดสินใจและสามารถนำเรื่องที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

3. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ Professional Learning Community (PLC) เป็นกระบวนการรวมกลุ่มบุคลากรทางการศึกษาอย่างครูผู้สอนที่มีเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม (2553: 8) ได้ให้ความหมายของ ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ว่า สถานศึกษาที่มีผู้บริหารและครูซึ่งมีเป้าหมายที่สอดคล้องและมุ่งมั่นไปสู่การปฏิบัติงานการสอน และการเรียนรู้จากงานอย่างร่วมมือรวมพลังกัน และอภิปรายหรือวิพากษ์วิจารณ์กันเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งมีการรวบรวมข้อมูลและใช้การประเมินผลจากข้อมูลต่าง ๆ เพื่อค้นหาและทำการตัดสินใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของการทำงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด นั่นคือการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 95) ให้ความหมายไว้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หมายถึง การรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และ นักการศึกษา ในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558: 404) ให้ความหมายของ ชุมชนการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ ว่าเป็นการรวมกลุ่มของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในลักษณะของชุมชนเชิงวิชาการที่มี เป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การถอด บทเรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ชาโรณี ตริวิรัญญู (2560: 299) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ คือ การรวมกลุ่มทำงานแบบร่วมมือรวมพลังของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนา ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน และคุณภาพการศึกษา โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การถอดบทเรียน การสืบสอบเพื่อสะท้อนผลเชิงวิชาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งค่านิยม วิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำ และประสบการณ์การปฏิบัติส่วนบุคคลร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง (2561: 3568) ชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู คือ การร่วมมือ รวมพลังของครู ผู้บริหารในฐานะนักการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนการสอนที่จะ แลกเปลี่ยนเรียนรู้แบ่งเป็นความรู้ความสามารถและแนวทางการปฏิบัติที่เกิดจากการนำทฤษฎีไปสู่ การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน โดยสะท้อนคิดร่วมกัน มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student

Learning) และการเรียนรู้ของครู (Teacher Learning) เป็นสำคัญ ส่งผลให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน

Hord (2003: 2-5) กล่าวว่านักการศึกษาส่วนหนึ่งมองว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการขยายแนวร่วมปฏิบัติการเพื่อห้องเรียนออกไปจนเป็นกลุ่มที่เรียกว่าชุมชน โดยใช้ทรัพยากรภายในชุมชน สำหรับนักการศึกษาท่านอื่น ๆ กล่าวว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การนำบุคลากรภายในชุมชนเข้ามามีส่วนในโรงเรียนในการพัฒนาหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็ก และอีกส่วนหนึ่งได้ให้ความหมายว่า คือ การที่นักเรียน ครู และผู้บริหารมีส่วนร่วมระหว่างกันในการจัดการเรียนรู้

Astuto และคณะ (1993 อ้างถึงใน Hord 2003: 6) กล่าวว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบด้วยชุมชนที่เกี่ยวข้อง 3 ชุมชน คือ 1) ชุมชนวิชาชีพของนักการศึกษา (the professional community of educators) 2) ชุมชนการเรียนรู้ของครูกับนักเรียน (และนักเรียนกับนักเรียน) (learning communities of teachers and students) ทั้งในและนอกห้องเรียน 3) ชุมชนของผู้มีผลประโยชน์ร่วม (the stakeholder community) ซึ่งชุมชนวิชาชีพของผู้เรียน (professional community of learners) คือการรวมกลุ่มครูและผู้บริหารเพื่อปรึกษาหารือและแบ่งปันสิ่งที่เรียนรู้และนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

McLaughlin และTalbert (2010: 35) สรุปว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ กลุ่มของบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อสร้างเป้าหมายร่วมกันและทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ พร้อมทั้งประเมินผลความก้าวหน้า ตรวจสอบความถูกต้อง และนำพาตนเองไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่มีร่วมกัน

จากความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพข้างต้นสรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ การรวมกลุ่มของบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอนที่มีจุดประสงค์หรือแนวคิดเดียวกัน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งมีความไว้วางใจและเชื่อมั่นในกันและกัน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

3.2 ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นการสร้างเครือข่ายของครูผู้สอน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555: 136) กล่าวโดยสรุปว่า ชุมชนเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์มีความจำเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาศิษย์ การเปลี่ยนแปลงคุณภาพการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจากการเรียนรู้ของครูเป็นตัวตั้ง ครูควรเรียนรู้ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนเองเพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการรวมตัวเพื่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ อาจเป็นเรื่องยากที่จะทำเพียงลำพังแล้วหวังผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งระบบโรงเรียน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างความเป็นชุมชนเพื่อการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งความเป็นโรงเรียนย่อมมีความเป็นชุมชนโดยพื้นฐานอยู่แล้ว

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 94) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ว่าการดำเนินการในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้งด้านวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561: 53-54) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู เป็นเครื่องมือสำหรับให้ครูรวมตัวกันเป็นชุมชนทำหน้าที่เป็นผู้นำและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับปฏิบัติการเรียนรู้ ดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้นอยู่ที่การเรียนรู้ที่ครูร่วมกันคิด ร่วมกันทำและร่วมกันตีความ ทำความเข้าใจผลที่เกิดขึ้น แล้วนำมาคิดหาวิธีปรับปรุงการเรียนรู้ของศิษย์ เป็นหนทางที่ต่อเนื่องยั่งยืนของการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือสำหรับให้ครูได้รวมกลุ่มกันเพื่อเรียนรู้ แลกเปลี่ยน หาทางออกหรือร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนในการพัฒนาคุณภาพด้านการเรียนการสอน ยกกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมทั้งยกระดับคุณภาพทั้งผู้สอนและผู้เรียนให้ดีขึ้นและยั่งยืน

3.3 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการที่จะช่วยในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนประสบผลสำเร็จ ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

วรลักษณ์ ชูกำเนิด, เอกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์ (2557: 127-132) กล่าวถึงองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย มี 6 องค์ประกอบดังนี้ คือ

1. ชุมชนกัลยาณมิตรตามวิถีไทย เป็นชุมชนแห่งการเอาใจใส่ และรับฟัง รวมถึงการทำงานร่วมกันด้วยบรรยากาศความเป็นมิตร
2. ภาวะผู้นำเร้าศักยภาพ เป็นเหตุปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อองค์ประกอบอื่น ๆ
3. วิสัยทัศน์เชิงศรัทธาร่วม เป็นผลสืบเนื่องจากระบบเปิดที่เอื้อให้คนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานที่ต้องรับผิดชอบอย่างตระหนักถึงคุณค่าในงานนั้น ๆ ทำให้เกิดแรงขับที่จะทำความเข้าใจกับทิศทางการทำงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย
4. ระบบเปิดแบบฉันทิกำลังมุ่งสู่ผู้เรียน เป็นระบบที่เป็นผลจากบรรยากาศการอยู่ร่วมกันแบบชุมชนกัลยาณมิตรจนเกิดความไว้วางใจจึงกล้าเปิดเผยความรู้สึก
5. ระบบทีมเรียนรู้สู่วุฒิภาวะและจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นทีมที่มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันในการมุ่งการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ระบบสนับสนุนพื้นที่เรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจบนฐานงานจริง เป็นองค์ประกอบที่สอดคล้องกับระบบเปิด กระตุ้นให้เกิดระบบทีม

ชาโรณี ตรีวิริญญ (2560: 303) ได้กล่าวถึงภารกิจที่ทุกคนในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะต้องดำเนินการร่วมกัน มี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การทบทวนตรวจสอบทรัพยากรต้นทุนของสถานศึกษา
2. การกำหนดเป้าหมายด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจน
3. การระบุสมรรถภาพครูเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับเป้าหมายด้านผู้เรียน
4. การกำหนดแนวทาง/วิธีการพัฒนาผู้เรียนที่นำไปสู่เป้าหมาย
5. การกำหนดแนวทางการพัฒนาครูและบุคลากร
6. การจัดปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียน โดยผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

7. การจัดปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาครู โดยผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561: 54) กล่าวถึง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบดังนี้ คือ

1. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม
2. ภาวะผู้นำร่วม
3. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. การทำงานเป็นทีม
5. ชุมชนกัลยาณมิตร

Hord (2003: 14-24) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติหรือองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำสนับสนุนและผู้นำร่วม ผู้บริหารและครูจะต้องมีบทบาทเป็นผู้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทำงานในฐานะของผู้ร่วมงานที่เป็นผู้นำร่วมกันตั้งแต่ขั้นตั้งปัญหา ตรวจสอบ ตลอดจนคิดวิธีแก้ปัญหาให้กับโรงเรียน
2. ความคิดสร้างสรรค์แบบมีส่วนร่วม คณะผู้เข้าร่วมในชุมชนมีอิสระทางความคิด ครูและผู้บริหารแสวงหาคำตอบร่วมกันผ่านการถกเถียงโดยไม่มีช่องว่างระหว่างกัน มีการนำแนวคิดและข้อมูลใหม่ ๆ ไปใช้เพื่อแก้ปัญหา
3. ค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม บุคลากรในชุมชนจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่ดีในการทำงาน และต้องปรับทัศนคติให้ตรงกัน
4. เจือใจสนับสนุน เจือใจที่จำเป็นต่อประสิทธิผลของชุมชนทางการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การวางรากฐานเชิงโครงสร้างหรือเชิงกายภาพ และศักยภาพของสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง เจือใจดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดสภาพผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น ทั้งขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และผลงานที่สร้างสรรค์ออกมา
5. เจือใจทางกายภาพ ได้แก่ เวลาในการพบปะพูดคุย โรงเรียนขนาดเล็กกับความใกล้ชิดระหว่างกันของสมาชิก บทบาทการสอนที่พึ่งพาอาศัยกัน โครงสร้างการสื่อสารพูดคุย ความเป็นอิสระในโรงเรียน และความเป็นตัวเองของครู
6. ศักยภาพของบุคคล สมาชิกภายในชุมชนทางการเรียนรู้จะต้องยอมรับผลตอบรับที่ได้และทำงานผ่านการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา เคารพและไว้วางใจเพื่อนร่วมงาน

7. การแลกเปลี่ยนผลการปฏิบัติงาน คือ มีการทบทวนผลการปฏิบัติของครูโดยเพื่อนร่วมงาน โดยจะต้องระลึกไว้ว่า นี่ไม่ใช่เป็นการประเมินตัวครู แต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ทั้งนี้จะต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยการเข้าไปนิเทศการสอนในรายคาบเพื่อสังเกตการณ์ จดบันทึกข้อสังเกต และอภิปรายผล ทั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจของครู ต้องให้เกียรติและไว้วางใจกันของเพื่อนสมาชิกทั้งสองฝ่าย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันอย่างสะดวกใจ พร้อมทั้งจะชื่นชมเมื่อประสบความสำเร็จ และเห็นอกเห็นใจให้การสนับสนุนเมื่อล้มเหลว

DuFour, DuFour, and Eaker (2008: 9-14) สรุปว่า องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มี 6 ประการ คือ

1. มีพันธกิจ วิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายที่ตรงกัน คือ มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการแลกเปลี่ยนเพื่อกำหนดหลักการ แนวทาง และความรับผิดชอบที่ชัดเจน ร่วมกันในการพัฒนาโรงเรียนเพื่อคุณภาพของผู้เรียน
2. สร้างวัฒนธรรมความร่วมมือที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน มีการวางโครงสร้างพื้นฐานภายในองค์กร ทำงานแบบพึ่งพากันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มุ่งมั่นพัฒนาสิ่งใหม่อย่างต่อเนื่อง
3. แสวงหาวิธีปฏิบัติร่วมกัน กระตือรือร้นต่อการเสาะแสวงหาและเปิดกว้างต่อความเป็นไปได้ใหม่ ๆ
4. เรียนรู้การพัฒนาผ่านการปฏิบัติ โดยการเปลี่ยนความมุ่งมั่นและวิสัยทัศน์ให้เป็นการกระทำอย่างกระตือรือร้น สะท้อนปัญหาาร่วมกัน นำมาพัฒนาเป็นทฤษฎีใหม่ ทดลองปฏิบัติ และประเมินผลลัพธ์
5. มีส่วนรับผิดชอบในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ร่วมค้นหาวิธีการใหม่ ๆ และสะท้อนผลลัพธ์ที่ได้ สร้างปัจจัยส่งเสริมการเรียนรู้ผลการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
6. ปรับปรุงจากผลลัพธ์ การวัดผลทุกสิ่งจะต้องประเมินโดยอิงตามผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าการประเมินจากสิ่งที่คาดหวังให้เกิดขึ้น และต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นต้องเป็นชุมชนแห่งกัลยาณมิตร ครูผู้สอนมีวัฒนธรรม วิสัยทัศน์และค่านิยมร่วมกัน รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ให้การสนับสนุนและผลักดันกันเป็นผู้นำ มีการวางแผนงาน มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน ประชุมปรึกษาแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาและมุ่งเน้นสู่ผลลัพธ์ที่ดี โดยได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3.4 ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ซึ่งการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู มีประโยชน์หลายประการ ทั้งต่อครูผู้สอน และนักเรียน ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ดังนี้

ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง (2561: 3575) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู ไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1.1 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นในภาพรวม
 1.2 ผู้เรียนมีความสุขในการมาโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น
 1.3 ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น (Active Learning) และมีความหมาย (Meaningful Learning) มากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีพฤติกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเพิ่มมากขึ้น

1.4 ช่วยลดอัตราการสอบไม่ผ่าน

1.5 ช่วยลดภาระงานในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ

2. ประโยชน์ต่อครู

2.1 ครูจะมีความรู้สึกผูกพันต่อวิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียนในระดับที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2 ครูมีความอบอุ่นใจและไม่รู้สึกโดดเดี่ยวในการทำงาน เนื่องจากมีเพื่อนร่วมงานที่สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเป็นที่พักเมื่อเผชิญอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน

2.3 ครูเกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (Content Knowledge) และวิธีการจัดการเรียนการสอน (Pedagogy) ที่เป็นปัจจุบัน

2.4 ครูรู้สึกถึงความรับผิดชอบร่วมกันในการพัฒนาผู้เรียน ทำให้เกิดความกระตือรือร้น (Active Teacher)

2.5 ครูเกิดการพัฒนาความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอน และนวัตกรรม เกิดความเชื่อมั่นในฝีมือการสอนของตนเอง

2.6 ครูเปลี่ยนแปลงการดูแลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงและลุ่มลึกยิ่งขึ้น

3. ประโยชน์ต่อโรงเรียน

3.1 เกิดกระบวนการปฏิบัติงาน ซึ่งอยู่ภายในระบบที่เชื่อถือได้ เนื่องด้วยบุคลากรทุกคนสร้างความคาดหวังไว้ร่วมกันที่จะปรับปรุงคุณภาพของโรงเรียน

3.2 เกิดความเป็นกัลยาณมิตร เอื้ออาทร และช่วยเหลือเกื้อกูล

3.3 เกิดกระบวนการพัฒนาวิชาชีพครู และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ตลอดจนคุณภาพของของสถานศึกษาได้สอดคล้องตามบริบทและเป็นธรรมชาติ

3.4 เกิดองค์กรแห่งความสุข เนื่องจากบรรลุมารกิจที่สำคัญ คือ การเรียนรู้ของผู้เรียน ครูและผู้บริหารมีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกันและมีบรรยากาศเชิงบวก

วิจารณ์ พานิช (2555: 134) กล่าวถึงประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ว่าเป็นเครื่องมือในการดำรงชีวิตที่ดีของครูในยุคศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ในโรงเรียน (และมหาวิทยาลัย) ต้องเปลี่ยนไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง ครูต้องเปลี่ยนจาก “ครูสอน” (teacher) มาเป็น “ครูฝึก” (coach) หรือครูผู้อำนวยความสะดวกในการเรียน (learning facilitator) ห้องเรียนต้องเปลี่ยนจากห้องสอน (class room) มาเป็นห้องทำงาน (studio)

วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 93-102) ได้กล่าวถึงผลดีของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียน แบ่งเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ผลดีต่อครูผู้สอน

- 1.1 ลดความรู้สึกลดเดียดเยียนงานสอนของครู
- 1.2 เพิ่มความรู้สึผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น
- 1.3 เพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแท้จริง
- 1.4 การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดียิ่งขึ้น
- 1.5 เกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทางวิชาชีพเพื่อศิษย์ ซึ่งเป็นทั้งคุณค่า และขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดี

1.6 มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด

2. ผลดีต่อผู้เรียน

2.1 สามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลง

2.2 อัตราการขาดเรียนลดลง

2.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด

2.4 มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันและลดลงชัดเจน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ประโยชน์ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ 1) ประโยชน์ต่อครูผู้สอน ช่วยให้มีความร่วมมือกันที่ช่วยแก้ปัญหา เป็นการลดภาระงาน ทั้งยังช่วยพัฒนาคุณภาพด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำงาน จนเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ 2) ประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ และ 3) ประโยชน์ต่อโรงเรียนหรือองค์กร ช่วยให้บุคลากรได้พัฒนาตนเอง ทำให้เกิดคุณภาพต่อตนเองและองค์กร มีความเป็นกัลยาณมิตร ทำให้องค์กรมีบรรยากาศเชิงบวก

4. การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

4.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้รับการพัฒนาโดย Walter Pauk ซึ่งพัฒนามาจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่พัฒนามาจากการสอนแบบ SQ3R จากแนวคิดของ Francis P. Robinson (Pauk, 2001) ที่ได้กล่าวว่าเป็นวิธีการสอนอ่านที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำ และสามารถทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้ดีและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของ Robinson (1970) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ (สุพรรณิ ขาวงาม, 2557: 37-39)

ขั้นตอนที่ 1 อ่านอย่างคร่าว ๆ (Survey - S) คือ การกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน ถ้าหากว่าบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็อ่านบทสรุปด้วย การอ่านในขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามากเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งคำถาม (Question - Q) การตั้งคำถามจะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่ จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึง ความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะทำให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดขึ้นในขณะที่ผู้อ่านได้ อ่านรายละเอียดที่อธิบายหัวข้อนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 การอ่านเพื่อหาคำตอบ (Read - R₁) นั่นคือ อ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอน ของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบ

ขั้นตอนที่ 4 การจดบันทึกคำตอบ (Recite - R₂) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่ง ๆ แล้ว พยายามตอบคำถามอย่างย่อ ๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกรายละเอียดตัวอย่างในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่าง คร่าว ๆ

ขั้นตอนที่ 5 ทบทวน (Review - R₃) เป็นการทบทวนในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวน หัวข้อหรือประเด็นสำคัญ ๆ หลังจากทีอ่านจบแล้วอาจจะเป็นการอ่านทวนคำถามคำตอบในประเด็น สำคัญ ๆ ก็ได้เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตาม ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีก เพื่อจะได้จำได้ดียิ่งขึ้น

หลังจากนั้น Walter Pauk ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งได้ แนวความคิดจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของ Robinson โดยการเพิ่มขั้นตอนบันทึก (Record) หลังจากนักเรียนได้อ่านบทอ่านและเปลี่ยนจากขั้นตอนทบทวน (Review) เป็นขั้นตอนให้ นักเรียนได้วิเคราะห์บทอ่าน (Reflect) ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่าน ได้เร็วขึ้น สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้ดี บอกรายละเอียด จดจำเรื่องและสามารถทบทวน เรื่องที่อ่านได้ดีมีประสิทธิภาพซึ่งทั้งสองขั้นตอนที่ Walter Pauk ได้ดัดแปลงของ Robinson เพื่อ จุดประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อช่วยให้นักเรียนจำข้อมูลที่อ่านได้อย่างแม่นยำ โดยประยุกต์เข้ากับ ความคิดใหม่กับความคิดหรือความรู้เดิมที่มีอยู่ อีกประการหนึ่งเพื่อช่วยให้นักเรียนได้แสดง ความคิดเห็นในเชิงวิจารณ์ (Critical Thinking) กับบทอ่านที่นักเรียนได้อ่าน วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R มีขั้นตอนการสอนอ่าน 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 อ่านอย่างคร่าว ๆ (Survey - S) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อสำรวจหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านอย่างคร่าว ๆ นี้ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่าง ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งคำถาม (Question - Q) การตั้งคำถาม โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม การตั้งคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็วยิ่งขึ้นและจะทำให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดในขณะที่อ่านรายละเอียด

ขั้นตอนที่ 3 อ่านเพื่อหาคำตอบ (Read - R₁) ให้นักเรียนอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบ โดยอ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ในขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 จดบันทึก (Record - R₂) ให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งเน้นจดบันทึกอย่างย่อ ๆ โดยใช้ภาษาตามความเข้าใจของตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 ทบทวน (Recite - R₃) ให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านโดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมบอกรายละเอียดของเรื่อง การทำเช่นนี้จะทำให้ผู้อ่านระลึกถึงเรื่องที่อ่าน ถ้าระลึกข้อมูลไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านจากสิ่งที่ผู้อ่านได้จดบันทึกไว้

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ (Reflect - R₄) ให้นักเรียนได้วิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านที่นักเรียนได้อ่านแล้ว โดยการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่าน โดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้พัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้จาก SQ4R มาเป็น SQ5R โดยเพิ่มขั้นตอนการอ่านทบทวน (Review) ซึ่งเป็นขั้นตอนให้นักเรียนได้อ่านทบทวนอีกครั้งเป็นการอ่านแบบวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถอ่านจับใจความได้และยังช่วยให้ผู้อ่านสามารถคาดเดาเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ดี โดยมีขั้นตอนดังนี้ (Pauk, 1984 อ้างถึงใน ถนอมจิตร สังข์จรูญ, 2552)

ขั้นตอนที่ 1 S (Survey) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ ด้วยการกวาดสายตาเพื่อสังเกตสำรวจชื่อเรื่อง หัวข้อ รูปภาพประกอบต่าง ๆ พิจารณาคำนำและส่วนสรุปของเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 Q (Question) การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีจุดหมายและหาคำตอบเมื่อได้อ่านในรอบต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 R₁ (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ โดยการอ่านอย่างละเอียดทั้งข้อความและรูปภาพต่าง ๆ ระหว่างที่อ่าน ให้ค้นหาคำตอบ หาใจความสำคัญ จุดประสงค์จากเรื่องที่อ่านและศึกษาคำสำคัญ คำศัพท์เฉพาะจากบทอ่านด้วย

ขั้นตอนที่ 4 R₂ (Record) หลังจากทีอ่านเสร็จแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการจดบันทึก ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบคำถาม โดยมุ่งจดบันทึกอย่างย่อ ๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 5 R₃ (Recite) การเขียนบันทึกข้อความสำคัญหรือเขียนสรุปใจความสำคัญ ด้วยภาษาของตัวเอง และพูดสรุปใจความสำคัญตามความเข้าใจ โดยไม่ดูข้อความที่เขียนไว้ และใช้คำพูดที่ได้มาจากความคิดของตนเอง

ขั้นตอนที่ 6 R₄ (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องจากสิ่งที่อ่าน อย่างมีเหตุผลภายหลังจากที่อ่านเรื่องทั้งหมดจบแล้ว เพื่อให้แน่ใจว่าได้สรุปใจความสำคัญและเข้าใจ รายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 7 R₅ (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เป็นการ แสดงความคิดเห็น เพื่อสะท้อนว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R นั้นได้เพิ่มขั้นตอนจากการจัดการเรียนรู้ แบบ SQ3R ของโรบินสัน (Robinson) เข้าไปอีก 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเขียนบันทึก (Record) เพื่อให้ผู้เรียนได้จดบันทึกสาระสำคัญและสิ่งที่สำคัญ และได้เพิ่มขั้นตอนการวิเคราะห์วิจารณ์ (Reflect) เพื่อให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นจากบทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้ว เพื่อสะท้อนความเข้าใจของผู้เรียน จึงทำให้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีทั้งหมด 7 ขั้นตอน

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มีขั้นตอนการอ่านให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติอย่างเป็นระบบ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ได้มี นักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไว้ดังนี้

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545 อ้างถึงใน จิตติกานต์ คามะสอน, 2558: 26-27) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนด้วยวิธี SQ5R ไว้ดังนี้

1. ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำบรรยากาศให้รู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียด เสนอ สิ่งเร้าเพื่อให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน การสอนเนื้อหาใหม่ ครูอาจจะกำหนดให้นักเรียนเตรียมมาเอง หรือครูจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้

2. ขั้นสอน ซึ่งทำการสอนตามระบบของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R มี 7 ขั้นตอน คือ

2.1 Survey (S) ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านอย่างคร่าว ๆ นี้ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวความคิดต่าง ๆ ได้

2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ผู้อ่านควรจะต้องถามหาใจความสำคัญที่ผู้เขียนกล่าวถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญสำคัญอย่างไรและเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนและเมื่อไร

2.3 Read (R₁) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะเดียวกัน ก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ

2.4 Record (R₂) ให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างย่อ ๆ ตาม ความเข้าใจของผู้เรียน

2.5 Recite (R₃) ให้นักเรียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 Review (R₄) เป็นการอ่านทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญ หลังจากที่อ่านจบแล้ว คือการสรุปโดยมองภาพรวมของเรื่อง เป็นการทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.7 Reflect (R₅) ให้นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้ว แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิม โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล เมื่อจบขั้นตอนการสอนอ่านแบบ SQ5R แล้วผู้สอนจะต้องมีการวัดและประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้ที่เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกมากขึ้น

จิตติกานต์ คามะสอน (2558: 6) กล่าวว่าวิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นการสอนที่ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนนั้นให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ได้แก่

1. ขั้นสำรวจ
2. ขั้นตั้งคำถาม
3. ขั้นการอ่านอย่างรอบคอบ
4. ขั้นการจดบันทึก
5. ขั้นการจดจำ
6. ขั้นทบทวน
7. ขั้นวิเคราะห์ วิจารณ์

จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งถูกพัฒนาโดย Walter Pauk ที่พัฒนามาจากวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R จากแนวคิดของ Robinson ซึ่งมีทั้งหมด 7 ขั้นตอน คือ SQ5R : Survey (ขั้นสำรวจ) Question (ขั้นตั้งคำถาม) Read (ขั้นอ่าน) Record (ขั้นจดบันทึก) Recite (ขั้นสรุป จดจำ) Review (ขั้นทบทวน) และ Reflect (ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์)

5. สื่อออนไลน์

5.1 ความหมายของสื่อออนไลน์

ในปัจจุบันการติดต่อสื่อสาร หรือการค้นหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สามารถทำได้ง่ายและรวดเร็วผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งสื่อออนไลน์ถือว่าเป็นสื่อที่สำคัญและเข้าถึงได้ง่าย โดยมีนักวิชาการหลายคนท่านได้ให้ความหมายของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ (2553) ให้ความหมายของ สื่อออนไลน์ หมายถึง ช่องทางการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ และโปรแกรมประยุกต์บนสื่อใด ๆ ที่มีการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ใช้สามารถสื่อสารเนื้อหาต่าง ๆ

ทิพวัลย์ ชันธมะ (2554 อ้างถึงใน คันธริธา ฉายาวงศ์, 2555: 17) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์ คือ สังคมที่มีการเชื่อมโยงกันทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างเครือข่ายสังคม มุ่งสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มคนที่มีความสนใจ ความชื่นชอบ หรือมีกิจกรรมร่วมกัน โดยสังคมออนไลน์จะให้บริการโดยผ่านหน้าเว็บไซต์

นพพร สุนะ (2556: 11) กล่าวว่า สื่อออนไลน์ คือ ช่องทางการสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยผู้ใช้อินเทอร์เน็ตใช้ ซึ่งเป็นช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ พร้อมทั้งใช้เป็นช่องทางของการเผยแพร่ข้อมูล และข่าวสารที่ต้องการอีกด้วย

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2556) กล่าวว่า สื่อออนไลน์ หรือ สื่อสังคมออนไลน์ ในทางเทคนิค สื่อสังคมจะหมายถึง โปรแกรมกลุ่มหนึ่งทำงานโดยใช้พื้นฐานและเทคโนโลยีของเว็บ ตั้งแต่รุ่น 2.0 เช่น บีโอบ มายสเปซ เฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ วิกิพีเดีย ไฮไฟฟ์ และบล็อกต่าง ๆ ในทางธุรกิจ เรียกสื่อสังคมว่า สื่อที่ผู้บริโภคสร้างขึ้น (consumer-generated media หรือ CGM) สำหรับกลุ่มบุคคลผู้ติดต่อสื่อสารกันโดยผ่านสื่อสังคม ซึ่งนอกจากจะส่งข่าวสารข้อมูลแลกเปลี่ยนกันแล้วยังอาจทำกิจกรรมที่สนใจร่วมกันด้วย กลุ่มบุคคลที่ติดต่อสื่อสารกันโดยผ่านสื่อสังคมดังกล่าว คือ social network

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2561: 87) กล่าวว่า เป็นเครือข่ายสังคมในรูปแบบของเว็บไซต์ การสร้างเครือข่ายสังคมสำหรับผู้ใช้งานในอินเทอร์เน็ต เขียนและอธิบายความสนใจและกิจการที่ได้ทำ รวมถึงเชื่อมโยงกับความสนใจและกิจกรรมของผู้อื่น ในบริการเครือข่ายสังคม มักจะประกอบไปด้วยการแชต ส่งข้อความ ส่งอีเมล วิดีโอ เพลง อัปโหลดรูป และบล็อก

สรุปได้ว่า สื่อออนไลน์ หมายถึง ช่องทางการติดต่อสื่อสารกับระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสาร ผ่านสื่อกลางคือระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นช่องทางในการพูดคุย ส่งข้อมูล และเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ ในงานวิจัยนี้ จึงได้เลือกบทอ่านต่าง ๆ จากสื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นบทอ่านประเภทสารคดีและบันเทิงคดีที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้เป็นสื่อในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีบทอ่านประเภทข่าว โฆษณา บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ซึ่งได้จากสื่อออนไลน์ ประเภท Facebook , Line และเว็บไซต์ต่าง ๆ เป็นต้น

5.2 ประเภทของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์ ถือว่าเป็นสื่อที่ทันสมัยและได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน สื่อออนไลน์มีรูปแบบมากมายหลายประเภท ซึ่งนักวิชาการได้แบ่งประเภทของสื่อออนไลน์ไว้หลายท่าน ดังนี้

ทิพวัลย์ ชันธมะ (2554 อ้างถึงใน คันธิรา ฉายาวงศ์, 2555: 24-26) ได้กล่าวถึงประเภทของสื่อออนไลน์ ไว้ 7 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทแหล่งข้อมูลหรือความรู้ (data/knowledge) เป็นเหมือนหนังสือออนไลน์ที่ผู้ใช้สามารถเขียนบทความและข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ

2. ประเภทแลกเปลี่ยนข้อมูล เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีความสนใจร่วมกันมาแสดงข้อความผ่านทางกระดานสนทนา (Web board) โดยผู้สนใจสามารถมาตั้งกระทู้เพื่อเปิดประเด็นสนทนาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจ

3. ประเภทเกมออนไลน์ (online games) เป็นสื่อที่มีการสร้างรูปแบบสถานการณ์ให้ผู้เล่นได้เข้าไปเล่นเป็นตัวละครต่าง ๆ เพื่อฝึกด้านสะสมคะแนนและเพิ่มระดับความสามารถของตัวละครที่ผู้เล่นสวมบทบาทอยู่ โดยสามารถพูดคุยกับผู้เล่นคนอื่น ๆ ผ่านการแช็ตได้ในเวลาเดียวกัน

4. ประเภทสร้างเครือข่ายทางสังคม (Community) สมาชิกต้องการใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนเก่า และหาเพื่อนใหม่ โดยเน้นพูดคุยกันทั่วไประหว่างเพื่อนซึ่งใช้วิธีส่งข้อความ คลิปเสียง คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว

5. ประเภทฝากภาพ (photo management) เป็นเว็บไซต์สำหรับบริการฝากรูปในสื่อออนไลน์ เพื่อช่วยลดการสิ้นเปลืองพื้นที่หน่วยความจำในคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังใช้ แลกเปลี่ยนรูปภาพ และขายรูปภาพออนไลน์ได้ด้วย

6. ประเภทสื่อ (media) เป็นเว็บไซต์สำหรับใช้เผยแพร่ภาพ เสียง คลิปวิดีโอ ภาพยนตร์ เพลง ให้กับผู้ใช้สนใจเข้ามาชมหรือดาวน์โหลดได้ โดยที่ผู้ชมสามารถเข้าชมได้ตลอดเวลา และยังสามารถดูซ้ำได้

7. ประเภทซื้อ-ขาย (business, Commerce) เป็นเว็บไซต์ที่ให้บริการเป็นตลาดกลางอิเล็กทรอนิกส์ที่รวบรวมร้านค้าออนไลน์ไว้มากมาย ผู้ขายสามารถใช้พื้นที่นี้ประกาศขายหรือโฆษณาสินค้า ในขณะที่ผู้ซื้อก็สามารถแลกเปลี่ยนข้อความและพูดคุยได้เช่นกัน

Williamson, Andy (2013 : 9 อ้างถึงใน แสงเดือน ผ่องพุ่ม, 2556: 3-5) ได้แบ่งประเภทของสื่อออนไลน์ ไว้ 10 ประเภท ดังนี้

1. เครือข่ายสังคม (Social networking site) เป็นเว็บไซต์ที่บุคคลหรือหน่วยงานสามารถสร้างข้อมูลและเปลี่ยนข้อมูล (สถานะของตน) เผยแพร่รูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว โดยที่บุคคล

อื่นสามารถเข้ามาแสดงความชอบหรือส่งต่อ หรือเผยแพร่ หรือแสดงความคิดเห็น โต้ตอบการสนทนา หรือแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

2. ไมโครบล็อก (Micro-blog) เป็นเว็บไซต์ที่ใช้เผยแพร่ข้อมูลหรือข้อความสั้น ในเรื่องที่น่าสนใจเฉพาะด้าน รวมทั้งสามารถใช้เครื่องหมาย # (hashtag) เพื่อเชื่อมต่อกับกลุ่มคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันได้

3. เว็บไซต์ที่ให้บริการแบ่งปันสื่อออนไลน์ (Video and photo sharing website) เป็นเว็บไซต์ที่ให้ผู้ใช้งานสามารถฝากหรือนำสื่อข้อมูล รูปภาพ วิดีโอขึ้นเว็บไซต์เพื่อแบ่งปันแก่ผู้อื่น

4. บล็อกส่วนบุคคลและองค์กร (Personal and corporate blogs) เป็นเว็บไซต์ที่ผู้เขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ เสมือนเป็นบันทึกไดอารี่ออนไลน์ สามารถเขียนในลักษณะไม่เป็นการและแก้ไขได้บ่อย ซึ่งบล็อกสามารถใช้ได้ทั้งส่วนบุคคลและกลุ่ม หรือองค์กร

5. บล็อกที่มีสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเจ้าของเว็บไซต์ (Blogs hosted by media outlet) เป็นเว็บไซต์ที่ใช้ในการนำเสนอข่าวสารของสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งมีความเป็นทางการน้อยกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ แต่มีรูปแบบและความเป็นทางการมากกว่าบล็อก

6. วิกี และพื้นที่สาธารณะของกลุ่ม (Wikis and online collaborative space) เป็นเว็บไซต์ที่เป็นพื้นที่สาธารณะออนไลน์เพื่อรวบรวมข้อมูลและเอกสาร

7. กลุ่มหรือพื้นที่แสดงความคิดเห็น (Forums, discussion board and group) เป็นเว็บไซต์หรือกลุ่มจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ มีทั้งที่เป็นกลุ่มส่วนตัวและสาธารณะ

8. เกมออนไลน์ที่มีผู้เล่นหลายคน (Online multiplayer gaming platform) เป็นเว็บไซต์ที่เสนอรูปแบบการเล่นเกมนออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต สามารถเล่นได้คนเดียวหรือเป็นกลุ่ม

9. ข้อความสั้น (Instant messaging) การรับส่งข้อความสั้นจากมือถือ

10. การแสดงตนว่าอยู่ ณ สถานที่ใด (Geo-spatial tagging) เป็นการแสดงตำแหน่งที่อยู่พร้อมความเห็นและรูปภาพในสื่อสังคมออนไลน์

สรุปได้ว่า สื่อออนไลน์แบ่งออกเป็นหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับรูปแบบการใช้งาน เช่น รูปแบบเครือข่ายสังคม รูปแบบข้อมูลข่าวสาร รูปแบบฝึกและแบ่งปันรูปหรือวิดีโอ สำหรับในงานวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้สื่อออนไลน์ ประเภทแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในเครือข่ายสังคม (Social networks) และเว็บไซต์หรือบล็อกที่มีสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งสื่อออนไลน์ประเภทนี้จะมีเนื้อหาสำหรับนำมาใช้เป็นบทอ่านในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้

5.3 ประโยชน์ของสื่อออนไลน์

สื่อออนไลน์นับว่าเป็นสื่อที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสื่อที่มีบทบาทและได้รับความนิยมในทุกเพศทุกวัย สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวกและรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา สื่อออนไลน์มีหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ใช้งาน ซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อออนไลน์ไว้ดังนี้

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (2561: 44-45) ได้กล่าวถึงข้อดีของสื่อออนไลน์ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ มักให้บริการแบบไม่เสียค่าใช้จ่าย
2. ความรวดเร็วและสะดวกในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากปัจจุบันมีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างทั่วถึงและมีเครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ ซึ่งสามารถสื่อสารกับบุคคลอื่นในสังคมออนไลน์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว
3. เป็นสื่อแสดงศิลปะและความคิดเห็น เพราะสามารถนำรูปภาพถ่ายมาลงบนเว็บไซต์ (กระดานข่าว) ทางอินเทอร์เน็ตหรือเผยแพร่ให้คนรู้จักได้ชื่นชม สังคมออนไลน์ในปัจจุบันจึงมีการพัฒนาให้เป็นสื่อนำเสนอผลงานของผู้ใช้บริการ เช่น ภาพถ่าย งานเขียนหรือวิดีโอ
4. สังคมออนไลน์ในปัจจุบันสามารถเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีได้ สำหรับผู้ใช้บริการที่ต้องการหาเพื่อน รวมถึงโซเชียลมีเดียในปัจจุบันได้มีหลายแอปพลิเคชันที่มีการพัฒนาเป็นเกม ให้ผู้ใช้บริการเลือกเล่นกันได้อย่างสนุกและบันเทิง
5. สามารถสื่อสารกับคนที่มีชื่อเสียงได้ เนื่องจากเราสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความสนใจกับบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้นผ่านสังคมออนไลน์

6. ใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ เนื่องจากโซเชียลมีเดียสามารถเป็นสื่อที่นำมาใช้โฆษณา และประชาสัมพันธ์ให้กับองค์กรต่าง ๆ ได้อย่างแพร่หลาย ทั้งหน่วยงานจากภาครัฐและบริษัทเอกชน ในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ติดตาม เช่น การประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่น่าสนใจ หรือสร้างเป็นร้านขายสินค้าออนไลน์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

Williamson, Andy (2013 : 9 - 10 อ้างถึงใน แสงเดือน ผ่องพุ่ม, 2556: 7-8) ได้กล่าวถึงข้อดีของการนำสังคมออนไลน์มาใช้ประโยชน์ ดังนี้

1. สามารถใช้สร้างเป็นพื้นที่ในการสนทนา / สื่อสารแก่สาธารณะได้
2. หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ สามารถเข้าไปใกล้ชิดกับสาธารณชนมากขึ้น
3. สามารถสร้างความน่าเชื่อถือ และความไว้วางใจ
4. สนับสนุนความโปร่งใส และธรรมาภิบาล
5. สร้างโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มที่ 3 ในการเข้ามามีส่วนร่วม และสนับสนุนเผยแพร่
6. การส่งต่อข้อมูลในลักษณะทำซ้ำตัวเองเป็นทอด ๆ (Viral distribution) ทำให้มี

การกระจายข้อมูลอย่างรวดเร็ว

7. ลดต้นทุนการดำเนินการ
8. ช่วยให้เข้าใจความคิดเห็นของประชาชนได้มากขึ้น
9. สามารถติดตามความเคลื่อนไหวได้ตลอดเวลา
10. ลดเวลาที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารลง
11. สามารถที่จะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ในการสื่อสาร และเป็นสื่อกลางใน

การขยายการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และเผยแพร่ข่าวสาร

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปประโยชน์ของสื่อออนไลน์ได้ว่า สื่อออนไลน์เป็นสื่อที่รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย จึงทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย ประหยัดเวลา สามารถใช้สนทนากับบุคคลอื่นได้อย่างรวดเร็ว ใช้ส่งและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือรูปภาพต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี้ยังใช้แสดงความคิดเห็นและช่วยให้ผ่อนคลายเกิดความสนุกสนานได้อีกด้วย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งแบ่งเป็นงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ สามารถสรุปได้ดังนี้

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

6.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ทัศนีย์ ช่องวารินทร์ (2555: 111-119) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 3) เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบตนเองของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการจัดการเรียนรู้ สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 โรงเรียนคำสร้อยพิทยาสรรค์ อำเภอนิคมน้ำอโยธยา จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 จำนวน 39 คนที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินความรับผิดชอบตนเองของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามเกณฑ์ของ Likert จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมุติฐานใช้ t - test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 84.15/81.15 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุภารัตน์ อยู่แพ (2555: 94-107) ได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ และความมีวินัยในตนเอง โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ การวิจัยครั้งนี้มี จุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธี สอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ และ 3) เปรียบเทียบความมีวินัยในตนเองก่อนและหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนอุดรพิชัยรักษ์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี เขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 20 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความมีวินัย ในตนเอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมุติฐานใช้ t – test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้าน การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีวินัยในตนเอง โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คะแนนความมีวินัยในตนเองก่อนและ หลังเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

สุพรรณณี ขาวงาม (2557: 76-90) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่าง มีวิจารณญาณที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน 4) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบ PSQ4RH ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัย 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน เป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐานใช้ t - test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.41/84.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ช่วยส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบ PSQ4RH นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมหลังเรียนอยู่ในระดับมาก

6.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Lestari (2015: 519-528) ได้ศึกษาเรื่อง การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ (EFL) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากระบวนการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณในการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอบันดุง จังหวัดชวาตะวันตก ประเทศอินโดนีเซีย ผ่านการใช้สื่อสารสนเทศที่เป็นของจริง และหลากหลาย การศึกษาเป็นวิจัยเชิงคุณภาพในรูปของกรณีศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากการจด

บันทึกภาคสนาม การสังเกตชั้นเรียน การบันทึกผลหลังเรียนรายคาบของนักเรียน การสัมภาษณ์กลุ่ม และแบบสอบถามเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ช่วยเพิ่มทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง โดยกระบวนการสอนช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการถกเถียงอภิปราย แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนเสริมสร้างวิจารณญาณในการอ่านข้อความ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้เสนอแนะว่า การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องมีการปรับสื่อการสอนให้เหมาะสมและระวังในเรื่องการวางแผนการบริหารจัดการชั้นเรียนให้ดีพอและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ และทักษะภาษาอื่น ๆ ได้

Carine Iries M. Suacillo, Song Eun Um, Joeseph M. Velasquez, Hannah Nicole R. Villaflores, and Maria B. Cequena (2016: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การหาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ความเข้าใจในการอ่าน และการแสดงออกทางการเขียน ของนักศึกษาวิทยาลัยที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ระหว่าง 1) กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่าน 2) ความเข้าใจจากการอ่าน 3) การแสดงออกผ่านการเขียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้อสอบมาตรฐานเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, ชิ้นงานเชิงวิเคราะห์, แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 2 วิธี ได้แก่ 1) การสะท้อนความคิดที่ท้าทายต่อความเชื่อและค่านิยม และ 2) การบอกบริบท การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้กระตุ้นให้นักอ่านฟิลิปปินส์ โดยเฉพาะนักเรียนภาษาที่สองเป็นนักอ่าน นักเขียนและนักแสดงออกทางวิชาการที่ดีขึ้นจากการใช้กลยุทธ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ พบว่า ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่แปลกใหม่ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำมาใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพราะเป็นวิธีการสอนที่น่าสนใจแปลกใหม่ และเลือกใช้อ่านสื่อออนไลน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เนื่องจากเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายและใกล้ชิดกับตัวนักเรียนมากที่สุด

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สมุทรมงคล (2558: 79-113) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ความมุ่งหมาย เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และความต้องการของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม 3) เพื่อศึกษาผลการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา ได้แก่ ผู้บริหารและครูจากโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 379 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวน 758 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติวิจัยพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความคิดเห็นโดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า 1) ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของโรงเรียนที่ร่วมวิจัย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลัก คือ (1) การเตรียมองค์กรเพื่อการเรียนรู้ (2) การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม (3) การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานร่วมกัน (4) ผลที่คาดหวัง 3) ผลการประเมินการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในด้านความรู้ความเข้าใจ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในระดับมาก ด้านความสามารถในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครู พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านพฤติกรรมการสอนของครู พบว่า ครูมีการเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก ด้านผลงานการพัฒนาการเรียนการสอนของครู พบว่าครูมีผลงานสอดคล้องกับบทเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน พบว่า ครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และ

ด้านความร่วมมือและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานของครู พบว่า ครูมีความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันและมีการพัฒนาตนเองมากขึ้น

ธีระชัย รัตนรังษี (2560: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2) พัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 3) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ครูภาษาไทยจำนวน 11 คน และนักเรียนจำนวน 405 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน แบบสอบถามความต้องการ แบบบันทึกการสนทนากลุ่มย่อย แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเรื่องการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แบบประเมินทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ แบบรับรองรูปแบบ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1) ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความสามารถการจัดการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ 2) การศึกษาความต้องการในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่ารูปแบบการพัฒนาวิชาชีพครูเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ควรเกิดจากความสมัครใจของครู มีรูปแบบที่หลากหลาย เป็นรูปแบบที่เข้าถึงได้ง่าย ครูจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ครูจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกับชีวิตจริง

ครูวัดและประเมินผลสอดคล้องกับตัวชี้วัดและเป้าหมายการเรียนรู้ 2. รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ และศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ ประเมินทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย มีองค์ประกอบคือ หลักการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพกระบวนการ 5 ขั้นตอน 3. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

1) ความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยอยู่ในระดับมาก 3) ความคิดเห็นของครูภาษาไทยอยู่ในระดับมาก 4) ความรู้ความเข้าใจเรื่องทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมีผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในระดับดีเยี่ยม 6) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา 2) เพื่อประเมินผลการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 763 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนประถมศึกษาที่นำระบบไปใช้ จำนวน 1 โรงเรียน โดยใช้เทคนิคการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มเป้าหมายคือ ครู จำนวน 11 คน นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินผลระบบ แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ แบบทดสอบการอ่านการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI Modified) ผลการวิจัยพบว่า ระบบพัฒนาครู

โดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการประเมินการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา ดังนี้ 1) ครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้หลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ระบบพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเขียนได้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Kelly และ Cherkowski (2015: 1-27) ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือ ความเป็นหมู่คณะ และผลสะท้อนที่รวบรวมได้ : กรณีศึกษาการพัฒนาทางวิชาชีพครู โดยเอกสารกรณีศึกษาและการถอดประสบการณ์ครูในการเป็นแกนนำการพัฒนาทางวิชาชีพนี้เรียกว่า ผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงทางด้านทักษะการอ่านของเด็กในรัฐบริติช โคลัมเบีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจในการผูกโยงบริบทสภาพจริงในโรงเรียนเข้ากับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) จากผลสะท้อนและผลการอภิปรายจากกลุ่มครูโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษารอบนอก จากการวิเคราะห์ผลจากประสบการณ์บอกเล่าของครู ในการศึกษาพบว่า ครูตระหนักเห็นความสำคัญอย่างแท้จริงในการร่วมมือ สัมพันธภาพในหมู่คณะ และการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่องานสอน และความตระหนักดังกล่าวมีผลสำคัญต่อความเข้าใจวิธีการสร้างโอกาสในการพัฒนาทางวิชาชีพและนำมาช่วยส่งเสริมบทบาทในการเรียนรู้ทางวิชาชีพอันซับซ้อน

Turner (2015: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการออกแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูในการจัดการเรียนรู้ เป็นการศึกษาผลการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ครูโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่งในมลรัฐอาร์คันซอ โดยเลือกโรงเรียนนี้เนื่องจากโรงเรียนถูกปลดออกจากรายชื่อโรงเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ของรัฐหลังจากที่มีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาแนวทางการออกแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ช่วยให้ครูเกิดผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในบริบทของโรงเรียนมัธยม การทบทวนวรรณกรรม

ประกอบด้วย ทักษะ ทักษะการจำกัความ และลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในห้วงระยะเวลาที่ผ่านมา การพัฒนาทางวิชาชีพครู และผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์นักเรียนของครู กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 8 คน ผู้อำนวยการ 1 คน และผู้สนับสนุนการสอน 1 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน โดยมุ่งเน้นที่ลักษณะของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและผลที่ได้รับจากการปฏิบัติจริง การสังเกตการณ์การประชุมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องจากการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมความร่วมมือ การตัดสินใจจากสารสนเทศโรงเรียน และภาวะผู้นำสนับสนุนมีผลต่อการจัดการเรียนรู้ อีกทั้งปัจจัย 3 ประการนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อให้ครูมีสภาพคล่องในการปฏิบัติงานและช่วยพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น และการศึกษาสารสนเทศประจำปีของโรงเรียนก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครูของโรงเรียนแห่งนี้ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวางยุทธศาสตร์ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่จะนำไปปรับใช้ในโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะเห็นได้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและศึกษาผลการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ได้ตามสมมติฐาน นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถใช้ได้กับครูผู้สอนทุกระดับชั้น ทั้งชั้นประถมศึกษาและชั้นมัธยมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะเป็นระดับชั้นที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

6.3.1 งานวิจัยในประเทศ

ถนอมจิตร สังข์จรรยา (2552: 46-60) ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนด้วยเทคนิค SQ5R การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเทคนิค SQ5R ที่มีผลต่อการพัฒนาการอ่านและการเขียน กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีพิบูลย์ จำนวน 32 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1) บทเรียนการอ่าน – เขียน จำนวน 10 บท ที่ใช้เทคนิค SQ5R 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมุติฐานใช้ t – test (Dependent Samples) การศึกษาค้นคว้าพบว่า เทคนิค SQ5R ทำให้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนด้วยเทคนิค SQ5R อยู่ในระดับมาก

พิรดา เพชรงาม (2557: 57-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการอ่านแบบ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์ และศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังการอ่านแบบ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์ โดยกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนที่ใช้ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 คาบ รวมทั้งสิ้น 21 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากระดับต้องปรับปรุงเป็นระดับปานกลาง และ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้หลังการอ่านแบบ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์

จิตติกานต์ คามะสอน (2558: 54-62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนจันทบุรุษเบกษาอนุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการเรียนรู้พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณผ่านสื่อหนังสือพิมพ์โดยใช้เทคนิค SQ5R 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.01/85.88 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และ 3) ผลของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับมาก

ปิยะนุช เลิศสถิต (2560: 70-79) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนบางบ่อวิทยาคม อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ 3) แผนการเรียนรู้ที่ใช้การอ่านแบบ SQ5R จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และ 4) แผนการเรียนรู้ที่ใช้การอ่านแบบปกติ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูล 1) ตรวจสอบให้คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแล้วบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 2) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแล้วแปลผลตามเกณฑ์ 3) ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษใช้ t-test

(Independent Samples) และสรุปผลการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ5R มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ5R มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อุซาวตี ชุกกลิ่นหอม (2560: 61-64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R วัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R 2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยวิธีสอนแบบ SQ5R จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

6.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Parahita (2017: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เทคนิค SQ5R เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนโรงเรียนมัธยม SMPN 8 เมืองมาลัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลการใช้เทคนิค SQ5R ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยม SMPN 8 เมืองมาลัง ประเทศอินโดนีเซีย การศึกษาเป็นวิจัยเชิง

ปริมาณรูปแบบการทดลอง เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ สถิติ T-test แบบ Independent ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคนิค SQ5R ในการสอนช่วยพัฒนา ความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยม SMPN 8 เมืองมาลัง โดยมีค่าสถิติ T-test เป็น -5.03 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.50 และมีค่าอิสระ (df) เป็น 62

Rista (2017: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาการอ่านจับใจความของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยม MTSS Raudhatun Najah โดยใช้เทคนิค SQ5R มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการอ่านจับใจความบทอ่านเชิงบรรยายภาษาอังกฤษของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยม MTSS Raudhatun Najah โดยใช้เทคนิค SQ5R การศึกษาเป็นวิจัยเชิงปริมาณรูปแบบการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนจำนวน 2 ห้อง แบ่งเป็นห้องที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอย่างละ 26 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบก่อน - หลังเรียน และชิ้นงานระหว่างเรียน ทำการเก็บข้อมูลใน 3 ระยะ คือ การทดสอบก่อนเรียน ระหว่าง การสอน และการทดสอบหลังเรียน ซึ่งนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ เทคนิค SQ5R 4 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 3 สัปดาห์ จากการทดลอง พบว่ากลุ่มที่ใช้เทคนิค SQ5R มีผลการพัฒนา ความสามารถในการอ่านบทอ่านเชิงบรรยายในระดับมาก โดยเทคนิคดังกล่าวช่วยพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านให้กับผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านบทความ ภาษาอังกฤษ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ข้างต้นพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถนำมาพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้ทั้งการอ่าน จับใจความและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไปจัด การเรียนรู้ได้ทั้งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการอ่านในรายวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจ นำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบ ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย และการจัดการเรียนรู้แบบ
SQ5R ก็เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เพราะสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณได้ผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้วิจัยคาดหวังไว้ และจากการศึกษางานวิจัย เรื่อง การสร้าง
ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่าช่วยให้ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การศึกษางานวิจัยต่างประเทศ เรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญ จึงได้มีการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ใน
ต่างประเทศ ได้นำมาพัฒนาทักษะการอ่านประเภทต่าง ๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งได้ผลตาม
วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และจากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศ เรื่องการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
พบว่าจะช่วยให้เกิดความร่วมมือในหมู่คณะ ช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครู

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่าการพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะที่สำคัญ เพราะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะ
ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ผู้เรียนจะต้องวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของสาร แยกแยะข้อคิดเห็นและ
ข้อเท็จจริง ตลอดจนประเมินคุณค่าจากสารที่อ่านได้ นอกจากนี้การศึกษานี้การศึกษาเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แสดงให้เห็นว่า
เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้และกระบวนการที่สามารถนำมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนได้ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู
ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 4 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Designs) แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) ซึ่งมีรูปแบบดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

กำหนดให้ T₁ หมายถึง ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

X หมายถึง ทดลองจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

T₂ หมายถึง ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วิธีและขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีวิธีและขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 คน

1.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 ห้องเรียน จำนวน 550 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.2.1 ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี 2 คน รวมจำนวน 3 คน

1.2.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง รวม 100 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

2.1.1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R โดยใช้สื่อออนไลน์

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2.2.2 ความสามารถของครูผู้สอนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2.2.3 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2.4 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

3. ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้แบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ระยะ คือ 1) การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 2) การดำเนินการทดลองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ระยะที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ใช้เวลาทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นภาคเช้า 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และภาคบ่าย 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

3.2 ระยะที่ 2 การดำเนินการทดลองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยทดลองกับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ แบ่งเป็นทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ 1 คาบเรียน ดำเนินการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 5 เรื่อง ได้แก่ การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ 2 คาบเรียน,

การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2 คาบเรียน, การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2 คาบเรียน, การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2 คาบเรียน และการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณ์ญาณ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน และทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ 1 คาบเรียน รวมเป็น 12 คาบเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
2. แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
3. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จำนวน 5 แผน
4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้
  - 1) ศึกษาเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
  - 2) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างเครื่องมือ
  - 3) จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ (Test Blueprint) ดังนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ
วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

เนื้อหา	จำนวน (ข้อ)	รวม (ข้อ)
1. อธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ	1	1
2. อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	1	1
รวม		2

4) สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ

5) นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

6) นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และหาค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้และมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558 : 176 - 177)

ซึ่งผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีค่าอยู่ในช่วง 0.67 - 1.00

7) นำแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เป็นทั้งข้อสอบก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและหลังการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 2 ข้อ ข้อละ 5 คะแนน รวม 10 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (5 คะแนน)

5 คะแนน : อธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ ถูกต้อง และครอบคลุมทุกเนื้อหา

4 คะแนน : อธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ ค่อนข้างครอบคลุมเนื้อหา

3 คะแนน : อธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ครบ แต่อธิบายเพียงเล็กน้อย ไม่สมบูรณ์

2 คะแนน : อธิบายไม่ครบ 1 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือ ความสำคัญ หรือองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและอธิบายไม่ครอบคลุม

1 คะแนน : อธิบายไม่ครบ 2 ประเด็น โดยขาดประเด็นความหมาย หรือ ความสำคัญ หรือองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและอธิบายไม่ครอบคลุม

0 คะแนน : ไม่สามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบ ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้

ข้อที่ 2 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (5 คะแนน)

5 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้ครบทุกขั้นตอน

4 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ขาด 1 ขั้นตอน

3 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ขาด 2 ขั้นตอน

2 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ขาด 3 ขั้นตอน

1 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ขาด 4 ขั้นตอน

0 คะแนน : อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้น้อยกว่า 3

ขั้นตอน

2. แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบสังเกตความสามารถในการปฏิบัติการสอน จากหนังสือ ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของพฤติกรรมที่ต้องการจะสังเกตความสามารถในการปฏิบัติการสอนให้ครอบคลุมจุดประสงค์ของการวิจัย

3) สร้างแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งเป็นแบบสังเกตการสอนของครูผู้สอน

4) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

5) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบการใช้ภาษา ความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีค่าเท่ากับ 1.00

6) นำแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
  - 2) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
  - 3) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
  - 4) ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
  - 5) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยเลือกบทอ่านสื่อออนไลน์ ประเภท บทความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ซึ่งเป็นบทอ่านที่ได้รับความนิยมในสังคมออนไลน์ที่นักเรียนให้ความสนใจ ตั้งแต่เดือนมกราคม – มิถุนายน 2562
  - 6) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เวลาสอน 10 คาบเรียน ซึ่งมีแผนการจัดการเรียนรู้ 5 แผน แผนละ 2 คาบเรียน ดังตารางที่ 6
- ตารางที่ 6 แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนคาบเรียน
-	ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้	1
1	การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	2
2	การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	2
3	การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	2
4	การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	2
5	การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	2
-	ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้	1
รวม		12

- 7) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและภาษา

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องและความเป็นไปได้ระหว่าง มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกระบวนการวัดประเมินผล (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเท่ากับ 1.00

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา

3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีสาระเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเลือกบทอ่านสื่อออนไลน์ ประเภท บทความ เรื่องสั้น บทร้อยกรอง โฆษณา และข่าว ซึ่งเป็นบทอ่านที่ได้รับความนิยมในสังคมออนไลน์ที่นักเรียนให้ความสนใจ ตั้งแต่เดือน มกราคม - มิถุนายน 2562

4) สร้างตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

ตารางที่ 7 ตารางวิเคราะห์แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เนื้อหา	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	-	1	6
2. การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	-	1	6
3. การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	-	1	6
4. การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	-	1	6
5. การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	-	2	1	2	-	1	6
รวม	-	10	5	10	-	5	30

5) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

6) เสนอแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถาม การใช้ถ้อยคำภาษาและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

7) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน ประเมินแบบทดสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

8) นำผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าอยู่ในช่วง 0.67 - 1.00

9) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ผ่านการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแล้ว

10) ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p)

ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder-Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 30 ข้อ

ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.38 - 0.69 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.37 - 0.92 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92

11) นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์แล้วไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูก 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบ 0 คะแนน กำหนดเวลาในการทำข้อสอบ 50 นาที

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท โดยมีลักษณะดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

4) นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนวิชาภาษาไทย จำนวน 2 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ในการถาม แล้วหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC)

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีค่าเท่ากับ 1.00

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง

1) ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความรู้ก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนทั้ง 2 คน ด้วยแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งเป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ

2) ผู้วิจัยและครูผู้สอน รวม 3 คน ร่วมกันสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ใช้เวลาในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นภาคเช้า 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และภาคบ่าย 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

2. ขั้นทดลอง

1) ผู้วิจัยและครูผู้สอน ดำเนินการทดสอบนักเรียน โดยให้ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อ (คาบเรียนที่ 1)

2) ผู้วิจัยและครูผู้สอน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ระหว่างการดำเนินการสอน ผู้วิจัยและครูผู้สอนได้ผลัดกันสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R โดยใช้แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ

SQ5R โดยระยะที่ 1 คือ การสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ระยะที่ 2 คือ การสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และระยะที่ 3 คือ การสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 รวมทั้งหมด 3 ระยะ

3) ผู้วิจัยและครูผู้สอน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน ทั้งหมด 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ระยะที่ 2 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และระยะที่ 3 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

3. ชั้นหลังการทดลอง

1) หลังจากเรียนครบทุกแผนการเรียนรู้แล้ว ผู้วิจัยและครูผู้สอน ทำการทดสอบหลังเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อ (คาบเรียนที่ 12)

2) ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความรู้หลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

3) ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. การเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$)

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.4 ร้อยละ (%)

2. การศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

2.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

2.3 ร้อยละ (%)

3. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

3.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

3.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.4 การหาความยากง่ายของแบบทดสอบ

3.5 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

3.6 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR20 ของ คูเดอร์ และริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson)

3.7 สถิติ t – test แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

4. การศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

4.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

4.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

4.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบการดำเนินการวิจัย

จากขั้นดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล สามารถสรุปเป็นกรอบการดำเนินการวิจัย ได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 4 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

**ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ**

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 2 คน โดยทำการทดสอบก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	ร้อยละ
ก่อนเรียน	2	10	2.65	1.20	26.5
หลังเรียน	2	10	9.35	0.92	93.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 8 พบว่า คะแนนการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 2.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 และร้อยละ เท่ากับ 26.5 คะแนนการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 9.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.92 และร้อยละ เท่ากับ 93.5

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ผู้วิจัยศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R โดยใช้แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีทั้งหมด 27 รายการ โดยศึกษาความสามารถของครูผู้สอนทั้งหมด 3 ระยะ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ครูคนที่	ครั้งที่ 1 (รายการที่ปฏิบัติ)		ครั้งที่ 2 (รายการที่ปฏิบัติ)		ครั้งที่ 3 (รายการที่ปฏิบัติ)		รวม	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ
1	22	81.48	24	88.89	27	100	24.33	90.11
2	22	81.48	24	88.89	27	100	24.33	90.11
3	23	85.19	24	88.89	27	100	24.67	91.37

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 9 พบว่าครูคนที่ 1 และครูคนที่ 2 มีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เท่ากัน คือ ครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22 และมีร้อยละ เท่ากับ 81.48 ครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24 และมีร้อยละ เท่ากับ 88.89 และครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 27 และมีร้อยละ เท่ากับ 100 รวมทั้ง 3 ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.33 และมีร้อยละ เท่ากับ 90.11 สำหรับครูคนที่ 3 ความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R คือ ครั้งที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 23 และมีร้อยละ เท่ากับ 85.19 ครั้งที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24 และมีร้อยละ เท่ากับ 88.89 และครั้งที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 27 และมีร้อยละ เท่ากับ 100 รวมทั้ง 3 ครั้ง มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 24.67 และมีร้อยละ เท่ากับ 91.37

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ด้วยการทดสอบค่าที แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ประเมินผล	จำนวน (N)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	ร้อยละ	t	p
ก่อนเรียน	100	30	17.12	4.31	57.07	16.81	.000
หลังเรียน	100	30	24.07	2.05	80.23		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 10 พบว่า คะแนนการทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.31 และมีร้อยละ เท่ากับ 57.0 คะแนนการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.05 และมีร้อยละ เท่ากับ 80.23 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีจำนวน 18 รายการ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ได้ผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

รายการ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	5	0	มากที่สุด	1
1.2 ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	5	0	มากที่สุด	1
1.3 ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ได้	5	0	มากที่สุด	1
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	5	0	มากที่สุด	1
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	5	0	มากที่สุด	1
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	5	0	มากที่สุด	1
1.7 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	5	0	มากที่สุด	1
1.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	4.67	0.58	มากที่สุด	2
รวมด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	4.96	0.20	มากที่สุด	1

ตารางที่ 11 ผลการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ
วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
2. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R				
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	5	0	มากที่สุด	1
2.2 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน	5	0	มากที่สุด	1
2.3 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	5	0	มากที่สุด	1
2.4 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5	0	มากที่สุด	1
2.5 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	5	0	มากที่สุด	1
2.6 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.7 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	5	0	มากที่สุด	1
2.8 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ได้อย่างมีเหตุผล	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.9 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจหรือประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล	4.67	0.58	มากที่สุด	2
2.10 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ได้	4.67	0.58	มากที่สุด	2
รวมด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	4.87	0.35	มากที่สุด	2
รวมทุกด้าน	4.91	0.29	มากที่สุด	

จากตารางที่ 11 พบว่าความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.29) สรุปได้ว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นมากที่สุดต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและ

วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และจากการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R การวิเคราะห์พบว่า ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.20) รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.87$, S.D. = 0.35)

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้าน ด้านที่ 1 ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) พบว่า เกือบทุกรายการอยู่ในลำดับที่ 1 ได้แก่ ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ได้, การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน, การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้, การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) ลำดับต่อมาคือ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58)

ด้านที่ 2 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R พบว่า ลำดับที่ 1 มีหลายรายการ ได้แก่ ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5$, S.D. = 0) ลำดับที่ 2 มี 4 รายการ คือ วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัยได้อย่างมีเหตุผล, วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจหรือประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีวัตถุประสงค์การวิจัย 4 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) เพื่อศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับเกณฑ์ที่กำหนด และ 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน 1 คน และครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี 2 คน รวมจำนวน 3 คน และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง รวม 100 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มตัวอย่างเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The One Group Pretest-Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 2) แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R 3) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 แผน 4) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียนและ

แบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 5) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
2. ความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
3. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80
4. ความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อาจเป็นเพราะเมื่อมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนอย่างแท้จริง ทำให้เกิดการรวมกลุ่ม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งมีการเสนอความคิด

ที่เหมาะสมและแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างเป็นกัลยาณมิตร ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผู้วิจัยพบว่าครูผู้สอนที่มีความรู้สึกคุ้นเคยกันมาก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จะช่วยให้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความเป็นกันเองมากขึ้น ครูผู้สอนกล้าที่จะแสดงออกและเสนอความคิดเห็นอย่างจริงจัง พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสม ในขณะที่เดียวกันสมาชิกคนอื่นก็พร้อมที่จะรับฟัง จึงทำให้การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพบรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังที่ McLaughlin และ Talbert (2010: 35) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ กลุ่มของบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อสร้างเป้าหมายร่วมกันและทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ พร้อมทั้งประเมินผลความก้าวหน้า ตรวจสอบความถูกต้อง และนำพาตนเองไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่มีร่วมกัน

นอกจากนั้นเมื่อครูผู้สอนได้จัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ในชั้นเรียนของตนเอง จึงทำให้ครูผู้สอนเกิดความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง เกิดความชำนาญ และเชี่ยวชาญในวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงได้รับประสบการณ์จริงจากการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สอดคล้องกับงานวิจัยของสมุทร สมปอง (2558: 139-144) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินความรู้ความเข้าใจด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูของครู พบว่า ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ร้อยละ 81.25 มีคะแนนความรู้ความเข้าใจในด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป เนื่องมาจากครูได้ฝึกปฏิบัติจริง และได้เรียนรู้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนในสภาพจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระชัย รัตนรังษี (2560: 162) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ผู้วิจัยได้จัดขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูได้ร่วมกันศึกษาจากประสบการณ์จริงของครูอย่างเป็นกัลยาณมิตร รวมทั้งได้ศึกษาจากคู่มือการสร้างชุมชนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามคำแนะนำ

ของผู้เชี่ยวชาญและสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561: 62-64) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้หลังการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบการพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จากผลการเปรียบเทียบความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในบทที่ 4 พบว่าการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.20 และการทดสอบความรู้ของครูผู้สอนหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.92 แสดงให้เห็นว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของครูผู้สอนหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีการกระจายน้อยลง เนื่องจากคะแนน ที่ได้หลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนมีคะแนนใกล้เคียงกัน แสดงว่า แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้กับ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่น ๆ ได้ในทุกกลุ่ม

จากผลการอภิปรายข้างต้น สรุปได้ว่า เมื่อครูผู้สอนได้รับประสบการณ์ตรงจาก การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจะเกิด ความเข้าใจ ความชำนาญและเชี่ยวชาญ จึงส่งผลให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนหลังสร้างชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. จากผลการวิจัยด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ อ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอน พบว่าผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 อาจเป็นเพราะก่อนปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผู้วิจัยและครูผู้สอนได้สร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สอบถามความคิดเห็นและมีการทดสอบ วัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนให้ครูผู้สอนปฏิบัติการสอน นอกจากนี้ผู้วิจัยและครูผู้สอน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้งหมด 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ระยะที่ 2 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ ระยะที่ 3 หลังการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน ร่วมกันและให้ข้อเสนอแนะในการสอนครั้งต่อไป ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรณัฐ กิจรุ่งเรือง (2561: 3568) ที่กล่าวว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู คือ การร่วมมือรวมพลังของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนการสอน มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Student Learning) และการเรียนรู้ของครู (Teacher Learning) เป็นสำคัญ ส่งผลให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพครูอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2555: 134-135) ได้กล่าวว่า กระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือของครูในศตวรรษที่ 21 เพราะให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ไปจากเดิม โดยครูต้องเปลี่ยนบทบาทจาก “ครูสอน” (teacher) มาเป็น “ครูฝึก” (coach) นอกจากนี้ยังกล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คือ เครื่องมือที่ให้ครูมารวมตัวกันเป็นชุมชน (community) ทำหน้าที่เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในระดับ “ปฏิรูป” การเรียนรู้ เป็นการปฏิรูปที่ “เกิดจากภายใน” คือ ครูร่วมกันดำเนินการเพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ดำเนินคู่ขนาน และเสริมแรงกันทั้งจากภายในและภายนอก จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ของกลุ่มครูด้วยกันจะช่วยสร้างสังคมของครูให้เข้มแข็งและช่วยพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพได้

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระชัย รัตนรังษี (2560: 162) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นทีมและได้แนะนำแบบเพื่อนช่วยเพื่อนในช่วงปฏิบัติการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับงานวิจัยของสุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2561: 62-64) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อนำระบบการพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปใช้กับสถานศึกษาพบว่า

ระบบดังกล่าวส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านครูและนักเรียนดังนี้ คือ 1) ครูมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน 2) ครูมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน 3) ครูมีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน 4) ครูมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน 5) ครูมีความสามารถในการวัดประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน เนื่องจากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ทำให้ครูได้มีการแลกเปลี่ยนเพื่อสะท้อนการปฏิบัติงานสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียน

ดังนั้นจากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว สรุปได้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอน จะช่วยให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ร่วมกันคิด ช่วยกันแก้ปัญหา และให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในการพัฒนาความสามารถด้านการสอนของครูได้ จึงทำให้ความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

3. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอย่างเป็นระบบ มีรูปแบบการอ่านที่เป็นขั้นตอนชัดเจน จึงช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้เกิดประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ ดังที่ Pauk (2001: 288-289) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นวิธีการอ่านที่ดี ช่วยให้เกิดกระบวนการอ่านเป็นระบบ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่ครบถ้วน และเห็นภาพรวมของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ฌโนมจิตร สังข์จรรณู (2552: บทคัดย่อ) และจิตติกานต์ คามะสอน (2558: 65) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิธีการสอนแบบ SQ5R สอดคล้องกันว่าเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพทำให้ส่งเสริมความสามารถทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนสูงขึ้น ช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านทราบจุดมุ่งหมายในการอ่าน สามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้

อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ สามารถประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างดีและถูกต้อง โดยวิธีการอ่านแบบ SQ5R ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 คือ S (Survey) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ ด้วยการกวาดสายตาเพื่อสังเกตสำรวจชื่อเรื่อง หัวข้อ รูปภาพประกอบต่าง ๆ พิจารณาคำนำและส่วนสรุปของเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 คือ Q (Question) การตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีจุดหมายและหาคำตอบเมื่อได้อ่านในรอบต่อไป ขั้นตอนที่ 3 คือ R (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ โดยการอ่านอย่างละเอียดทั้งข้อความและรูปภาพต่าง ๆ ระหว่างที่อ่าน ให้ค้นหาคำตอบ หาใจความสำคัญ จุดประสงค์จากเรื่องที่อ่านและศึกษาคำสำคัญ คำศัพท์เฉพาะจากบทอ่านด้วย ขั้นตอนที่ 4 คือ R (Record) การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบคำถาม ตามความเข้าใจของผู้เรียน ขั้นตอนที่ 5 คือ R (Recite) การสรุปใจความสำคัญ ด้วยภาษาของตัวเอง และพูดออกมาเพื่อสรุปใจความสำคัญตามความเข้าใจ โดยไม่ดูข้อความที่เขียนไว้ และใช้คำพูดที่ได้มาจากความคิดของตนเอง ขั้นตอนที่ 6 คือ R (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องจากสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล เพื่อให้แน่ใจว่าได้สรุปใจความสำคัญและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง และในขั้นสุดท้ายขั้นที่ 7 คือ R (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนว่าผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ดังนั้นวิธีการอ่านแบบ SQ5R จึงทำให้นักเรียนได้ลำดับความคิดอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นตอน สามารถสรุปเรื่องที่อ่านและสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ทั้งหมด และสามารถพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลต่าง ๆ โดยการใช้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจรรณญาณได้

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เตรียมพร้อมสำหรับการเรียน 2) ขั้นสอน ประกอบด้วยกระบวนการอ่าน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) S (Survey) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ เป็นการกวาดสายตาเพื่อสังเกตข้อมูลต่าง ๆ เช่น สำรวจชื่อเรื่อง หัวข้อ รูปภาพประกอบต่าง ๆ พิจารณาคำนำและส่วนสรุปของเนื้อหา 2) Q (Question) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการอ่านอย่างมีจุดหมายและหาคำตอบเมื่อได้อ่านในรอบต่อไป 3) R (Read) การอ่านเพื่อหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้ โดยการอ่านอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบ หาใจความสำคัญ จุดประสงค์จากเรื่องที่อ่าน เป็นต้น 4) R (Record) การจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ แบบย่อ ๆ ตามความเข้าใจของนักเรียน 5) R (Recite) การสรุปใจความสำคัญ ด้วยการเขียนตามความเข้าใจของนักเรียน และพูดสรุปใจความสำคัญ

โดยไม่ดูข้อความที่เขียนไว้ และใช้คำพูดที่ได้มาจากความคิดของนักเรียนเอง 6) R (Review) การทบทวนประเด็นสำคัญและสรุปเนื้อเรื่องของสิ่งที่อ่าน เพื่อให้แน่ใจว่าได้สรุปใจความสำคัญและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ อย่างถูกต้อง 7) R (Reflect) การวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น เป็นการแสดงความคิดเห็น เพื่อสะท้อนว่านักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านหรือไม่ และ 3) ขั้นสรุป เป็นการทบทวนเนื้อหาที่อ่านทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาที่อ่านตรงกัน และสรุปใจความสำคัญได้อย่างครบถ้วน จากการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างดี สามารถจดจำและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้และมีประสิทธิภาพ เป็นกระบวนการในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นการสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนมีขั้นตอนในการอ่านสามารถเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบ ทั้งยังกระตุ้นให้เกิดการตั้งคำถาม การแสวงหาคำตอบ การสรุปใจความสำคัญ และการสะท้อนความคิด จึงทำให้ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติกานต์ คามะสอน (2558: 54-62) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนจันทร์เบกษาอนุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เขต 27 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของงานวิจัยของอุษาวดี ชุกกลิ่นหอม (2560: 61-64) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ รวมถึงสามารถนำความรู้ใหม่ไปประยุกต์ใช้กับความรู้เดิมที่มีอยู่ และยังช่วยให้ผู้อ่านได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ วิเคราะห์ในเรื่องที่อ่านอย่างถูกต้องสมเหตุสมผล การจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นวิธีที่ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านไปสู่การอ่านอย่างมี

วิจารณ์ด้วยการฝึกฝนของนักเรียน วิธีการนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และใส่ใจ เรื่องที่เรียน อีกทั้งยังฝึกทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ เรื่องที่อ่านจากง่ายไปหายาก และ แสดงความคิดเห็นร่วมกันเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

จากผลการอภิปรายข้างต้น ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการสอน อ่านอย่างเป็นระบบ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา และสามารถสรุปใจความสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้ความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณ์จากสื่อออนไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

4. จากผลการวิจัยด้านความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.29 และจากการศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนมีต่อการสร้าง ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทุกด้าน ทั้งด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (PLC) และด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ซึ่งเรียงลำดับได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.96 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.20 รองลงมาอันดับที่ 2 คือ ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35

ด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนเห็นประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ว่าการรวมกลุ่มครูผู้สอนที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกัน เป็นกระบวนการ ที่ช่วยแก้ปัญหาในด้านการเรียนการสอนได้ การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ ต่อครูผู้สอน มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประโยชน์ต่อนักเรียน และทำให้ผลการเรียน ของนักเรียนดีขึ้นได้ ดังที่แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ว่าต้องการ ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูในสถานศึกษาด้วยการส่งเสริมให้มีชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพหรือ Professional Learning Community (PLC) เนื่องจากเห็นประโยชน์ของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ มีจุดประสงค์เพื่อให้ครูเกิดสังคมการเรียนรู้ในการพัฒนาและช่วยเหลือผู้เรียนใน

สถานศึกษาและระหว่างสถานศึกษา รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างสังคมครูที่เข้มแข็งในการพัฒนาตนเองและนักเรียนให้เต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 116-117) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของวรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกรินทร์ สังข์ทอง (2557: 93-102) ที่ได้กล่าวถึงผลดีของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อครูผู้สอน ไว้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแข็งขันของครูได้ ช่วยให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนให้มีผลดียิ่งขึ้น ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะพัฒนาและอุทิศตนทางวิชาชีพเพื่อศิษย์ และมีขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูมีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และได้กล่าวถึงผลดีของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีต่อนักเรียน ไว้ว่าสามารถลดอัตราการตกซ้ำชั้น และจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการจัดการเรียนรู้ให้น้อยลงได้ และยังส่งผลให้ความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกันลดลงชัดเจน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างเด่นชัดอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมุทพร สมปอง (2558: 139-145) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา : การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียน ครูผู้สอนมีความพึงพอใจโดยรวมทุกข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เป็นรูปแบบที่ครูได้พัฒนางานการเรียนการสอน เพื่อคุณภาพของผู้เรียน ครูได้พัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานซึ่งเห็นผลเป็นรูปธรรม และที่สำคัญครูได้มีการวางแผนร่วมกัน ได้ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตาม ได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูด้วยกันในการพัฒนางานที่ตนรับผิดชอบและได้เผยแพร่ผลงาน ครูจึงเกิดความภาคภูมิใจและมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู และสอดคล้องกับงานวิจัยของธีระชัย รัตนรังษี (2560: 163) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาไทยมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูโดยส่วนใหญ่เป็นเพื่อนกันและมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพ

ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดเป็นลำดับที่ 2 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูผู้สอนเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบ ขั้นตอนชัดเจน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ทั้งยังเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้ ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิเคราะห์ได้อย่างมีเหตุผล และช่วยให้นักเรียน ตัดสินหรือประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณได้

ดังที่ Pauk (2001: 288-289) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบ SQ5R เป็นวิธีการอ่านที่ดี ช่วยให้เกิดกระบวนการอ่านเป็นระบบ ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการอ่าน ทำให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลที่ ครบถ้วน และเห็นภาพรวมของเนื้อหาได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติกานต์ คามะสอน (2558: 63-66) ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ สื่อหนังสือพิมพ์ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักเรียนมี ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ5R ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค SQ5R เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอน สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถ ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน การทำงานกับผู้อื่น ร่วมคิด ร่วมทำและร่วมแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสามารถสร้างความมั่นใจและ ความเชื่อมั่นในตนเองในการร่วมกันแสวงหาคำตอบของข้อสงสัย ตลอดจนสามารถฝึกปฏิบัติ ด้วยตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะนุช เลิศสถิต (2560: 70-79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธี SQ5R มี ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการ สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะการสอนโดยใช้วิธีการสอน แบบ SQ5R เป็นวิธีที่เหมาะสมในการสอนอ่านและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน เนื่องจาก วิธีการสอนแบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น มีบรรยากาศการเรียน การสอนให้มีความเป็นกันเอง ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกกลัว กล้าพูด และกล้าแสดงออก และสอดคล้อง

กับงานวิจัยของอุซาวดี ชุกลินหอม (2560: 61-66) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด อาจเป็นเพราะนักเรียนเห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนคิดและค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้นักเรียนได้กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นและใส่ใจในการเรียน อีกทั้งนักเรียนจะได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่าน สามารถนำกระบวนการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนได้พัฒนาความคิดและสติปัญญา ได้ฝึกการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เหตุผลในการแก้ปัญหา และประเมินค่าจากสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

ดังนั้นจากเหตุผลและข้อสนับสนุนดังกล่าว สรุปได้ว่า การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ครูได้ร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมกันคิดหาทางออกเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และองค์ความรู้ให้กว้างขวางขึ้น พร้อมทั้งช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นด้วย และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R มีขั้นตอนการสอนชัดเจน เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ และประเมินค่าได้ จึงทำให้ความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน และการศึกษาในครั้งต่อไป ประกอบด้วยข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในระยะที่ 1 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลา 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นภาคเช้า 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และภาคบ่าย 3 ชั่วโมง เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 3 คน และ

กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพอสมควร จึงใช้เวลาไม่มาก ในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนั้นการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ควรกำหนดเวลา ตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของครูและจำนวนสมาชิกในกลุ่มชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ควรให้สมาชิกทุกคนได้ทดลองจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับกลุ่มสมาชิกด้วยกันก่อนไปดำเนินการสอนจริง

2. การดำเนินการทดลองและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยและครูผู้สอนดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 แผนการจัดการเรียนรู้ รวมการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาทั้งสิ้น 12 คาบเรียน จากผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนพบว่า วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ควรศึกษาขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ให้เข้าใจและชัดเจน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นกิจกรรมที่มีหลายขั้นตอน และควรอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อน เพราะผู้เรียนอาจมีความสับสนในการลำดับขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

3. ในระยะที่ 2 ระหว่างการดำเนินการทดลองสอน ผู้วิจัยและครูผู้สอนได้ผลัดกันสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของครูทุกคน โดยกำหนดไว้ทั้งหมด 3 ระยะ แล้วนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาผู้สอนและผู้เรียนร่วมกัน จึงทำให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ดีขึ้นตามลำดับ และผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ดังนั้นควรผลัดกันสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเป็นระยะ ๆ และควรแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

4. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการเข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามกระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้นจะต้องใช้เวลาและต้องเข้ากลุ่มอยู่บ่อยครั้ง เพื่อให้ครูผู้สอนได้วางแผนการปฏิบัติงาน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เสนอแนะปัญหาและหาทางออก ร่วมกัน จึงทำให้กระบวนการของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้นควรจัดเวลาในการเข้าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างเหมาะสม เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้เข้าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยอาจจัดตารางสอนให้ครูผู้สอนมีเวลาว่างตรงกันหรือจัดให้มีการเข้าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพลงในตารางสอนของครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูผู้สอนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีสมาชิกจำนวน 3 คน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ทำให้ครูผู้สอนมีความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น ซึ่งในปัจจุบันการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนต่าง ๆ กำลังได้รับความนิยมมากขึ้น แต่ในปัจจุบันการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูมีค่อนข้างน้อย ดังนั้นควรศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูที่อยู่ในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น หรือศึกษาการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในระดับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่มากขึ้น เช่น ระดับโรงเรียน หรือระดับเขตพื้นที่การศึกษา

2. จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ได้ และในประเทศไทยการศึกษาวิจัยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีค่อนข้างน้อย ดังนั้นควรศึกษาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R กับระดับชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น

3. ควรมีการเก็บข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R และการเก็บข้อมูลจากนักเรียน ด้วยการสัมภาษณ์หรือการให้เขียนบันทึกหลังเรียนถึงความรู้สึกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ก). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551ข). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เกศรินทร์ หนูดำรงค์รักษ์. (2555). "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- คันธิดา ฉายาวงศ์. (2555). "การสื่อสารที่ไม่สร้างสรรค์ในสื่อสังคมออนไลน์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขานิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติกันต์ คามะสอน. (2558). "การพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ SQ5R ผ่านสื่อหนังสือพิมพ์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาโรณี ตรีวีรบุญ. (2560). "การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพด้วยการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน : แนวคิดและแนวทางสู่ความสำเร็จ." **วารสารครุศาสตร์** 45, 1: 299 – 319.
- ณรงค์ฤทธิ์ อินทนาม. (2553). "การพัฒนาหลักเทียบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและการประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दनยา วงศ์ธนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก: สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ถนอมจิตร สังข์จรรยา. (2552). "การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนด้วยวิธี เอส คิว ไฟว์ อาร์ (SQ5R)." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทัศนีย์ ช่องวารินทร์. (2555). "การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธีระชัย รัตนรังษี. (2560). "การพัฒนาารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา." วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงนุช ปัญญาศรี. (2556). "การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมแบบ SQ4R แบบ 4MAT และแบบปกติ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพพร สุนะ. (2556). "การรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการสื่อสารดิจิทัล." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- บันลือ พุกกะวัน. (2556). **แนวพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง. (2561). "กลยุทธ์การยกระดับคุณภาพการศึกษาโดยการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพครู." **วารสาร Veridian E Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ** 11, 3: 3564.
- ปิยะนุช เลิศสถิต. (2560). "การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ5R และการสอนแบบปกติ." เข้าถึงเมื่อ 14 ธันวาคม 2562 บกคัดย่อจาก วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/465.ru>
- พรณิการ์ สมัคร. (2557). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิรดา เพชรงาม. (2557). "การใช้ พี เอส คิว ไฟว์ อาร์ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มณีนรัตน์ สุขโชติรัตน์. (2548). **อ่านเป็น : เรียนเก่ง – สอนเก่ง**. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คพลั้บลิชเชชั่นส์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). **วิธีวิจัยทางการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 9. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วรลักษณ์ ชูกำเนิด เอกกรินทร์ สังข์ทอง และชวลิต เกิดทิพย์. (2557). "รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูสู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย." **วารสารหาดใหญ่วิชาการ** 12, 2: 123 - 134.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด และเอกกรินทร์ สังข์ทอง. (2557). "โรงเรียนแห่งชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูที่เน้นผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ." **วารสารวิทยบริการมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์** 25, 1: 93-102.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). **วิถีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21**. กรุงเทพฯ: ตาตาพับลิเคชั่น.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2561). **ผลการประเมิน PISA 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์ ความเป็นเลิศและความเท่าเทียมทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ชัคเซสพับลิเคชั่น.
- สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ. (2553). **แนวปฏิบัติสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ สภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย เรื่อง การใช้สื่อสังคมออนไลน์ของสื่อมวลชน พ.ศ. 2553**. เข้าถึงเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.presscouncil.or.th/แนวปฏิบัติ-สภาการหนังสือ/>
- สมจิตร ศุกษร. (2551). "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาการพัฒนาลัทธิและการเรียนการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). **หลักการอ่าน**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สมุทรม สมปอง. (2558). "การพัฒนารูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา: การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2561). **วัยใส วัยเก๋า ฉลาดรู้เน็ต**. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2562). **รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2561 Thailand Internet User Profile 2018**. กรุงเทพฯ: กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2556). **สื่อสังคม**. เข้าถึงเมื่อ 10 ธันวาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.royin.go.th/?knowledges=สื่อสังคม-๔-ตุลาคม-๒๕๕๖>
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). **พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสภา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สุดารัตน์ อยู่แพ. (2555). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนแบบ เอส คิว โฟร์ อาร์." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุพรรณิ ขาวงาม. (2557). "การพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบ PSQ4RH ที่ส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาวดี ปกครอง และสุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2561). "การพัฒนาครูโดยใช้แนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนประถมศึกษา." **สุทธิปริทัศน์** 32, 101: 51 -67.

แสงเดือน ฝ่องพุฒ. (2556). **สื่อสังคมออนไลน์ : แนวทางการนำมาประยุกต์ใช้ (Social media : How to application)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

อุษาวดี ชุกกลิ่นหอม. (2560). "การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ5R." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธีSQ3R**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ภาษาต่างประเทศ

Carine Iries M. Suacillo, Song Eun Um, Joeseeph M. Velasquez, Hannah Nicole R.

Villaflores, & Maria B. Cequena. (2016). "CRITICAL READING STRATEGIES, READING COMPREHENSION AND WRITING PERFORMANCE OF ESL COLLEGE STUDENTS: A CORRELATIONAL STUDY." **International Journal Of Advanced Research** 4, 9: 610-623.

DuFour, R., DuFour, R., & Eaker, R. (2008). **Revisiting Professional Learning Communities at Work**. Bloomington: Solution Tree Press.

Hord, S. M. (2003). **Professional Learning Communities: Communities of Continuous Inquiry and Improvement**. 2nd ed. Austin: Southwest Educational Development Laboratory.

- Kelly, J., & Cherkowski, S. (2015). "Collaboration, Collegiality, and Collective Reflection: A case study of professional Development for teachers." **Canadian Journal of Educational Administration and Policy** 20,169: 1-27.
- Lestari, Z. W. (2015). "The Teaching of Critical Reading in an Efl Classroom." **PEOPLE: International Journal of Social Sciences** 1,1: 519-528.
- Manarin, K., Carey, M., Rathburn, M., & Ryland, G. (2015). **Critical Reading in Higher Education : Academic Goals and Social Engagement**. USA: Indiana University Press.
- McLaughlin, M. W., & Talbert, J. E. (2010). **Professional learning communities: Building blocks for school culture and student learning: Voices in Urban Education**. Accessed December 10. Aviable from https://www.academia.edu/29864630/Professional_Learning_Communities_Building_Blocks_for_School_Culture_and_Student_Learning
- Parahita, S. W. (2017). "The Implementation of SQ5R Technique in Improving the Students' Reading Ability at SMPN 8 Malang." Bachelor's Degree dissertation English Language Department Faculty of Teacher Training and Education University of Muhammadiyah Malang.
- Pauk, W. (2001). **How to study in college**. Boston: Houghton Mifflin.
- Rista, O. A. (2017). "The Effectiveness of Survey, Question, Read, Recite, React, Record, Review, (SQ5R) Technique to Improve Reading Comprehension for the Seventh Grade at MTSS Raudhatun Najah." S.Pd dissertation English Education Department Tarbiyah and Teachers Training Faculty State Institute for Islamic Students Langsa.
- Robinson, F. P. (1970). **SQ3R: Effective study**. 4th ed. New York: Harper & Row.
- Turner, C. J. (2015). "Impact of Professional Learning Community Design on Teacher Instruction." Ph.D. dissertation School of Educational Leadership Faculty of Education University of Arkansas.
- Wallace, M., & Wray, A. (2011). **Critical Reading and Writing for Postgraduates**. 3rd ed. London: SAGE Study Skills.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต จันทรวินิจ

วุฒิการศึกษา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง : ข้าราชการบำนาญ ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา
สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

2. อาจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตต์

วุฒิการศึกษา : ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่ง : อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
สถานที่ทำงาน : มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์

3. นางอุไร อรุณฉาย

วุฒิการศึกษา : การศึกษามหาบัณฑิต วิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตำแหน่ง : ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน : โรงเรียนศึกษานารี เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
- แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R
- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

**แบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R**

คำชี้แจง ให้เขียนตอบคำถามตามโจทย์ที่กำหนดให้

1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
ตามความเข้าใจของท่าน (5 คะแนน)

1.1 ความหมายของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

.....

.....

.....

1.2 ความสำคัญของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

.....

.....

.....

1.3 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

.....

.....

.....

2. อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (5 คะแนน)

1. S หมายถึง .....

2. Q หมายถึง .....

3. R₁ หมายถึง .....

4. R₂ หมายถึง .....

5. R₃ หมายถึง .....

6. R₄ หมายถึง .....

7. R₅ หมายถึง .....

**แบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R**

ชื่อผู้รับการสังเกต.....ตำแหน่ง.....
 แบบสังเกตครั้งที่.....สอนวันที่.....
 แผนการเรียนรู้ที่..... เรื่อง.....
 เวลา.....-..... รวม.....นาที

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
1. ด้านการเตรียมการสอน			
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน			
2. ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
3. ครูผู้สอนเตรียมสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
4. ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน			
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ดังนี้			
2.1 S (Survey) ชั้นสำรวจ			
2.2 Q (Question) ชั้นตั้งคำถาม			
2.3 R (Read) ชั้นอ่านอย่างละเอียด			
2.4 R (Record) ชั้นจดบันทึก			
2.5 R (Recite) ชั้นสรุปใจความสำคัญ			
2.6 R (Review) ชั้นทบทวนประเด็นสำคัญ			
2.7 R (Reflect) ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น			
3. ครูผู้สอนมีการสรุปบทเรียน			
4. ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาสาระได้ถูกต้องและครบถ้วน			
5. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้			
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด			
7. ครูผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง			
8. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้			

รายการประเมิน	ปฏิบัติ		หมายเหตุ
	มี	ไม่มี	
3. ด้านสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้			
1. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน			
2. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่กำหนด			
3. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้			
4. ด้านการจัดบรรยากาศ			
1. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้			
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้น่าสนใจและทำให้นักเรียนมีความสุข			
5. ด้านการวัดและการประเมินผล			
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้			
2. ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง			
3. ครูผู้สอนวัดและประเมินผล สัมพันธ์กับเกณฑ์การวัดและประเมินผล			

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้สังเกต

(.....)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

รายวิชา ท31101 ภาษาไทย 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นายวัลลภ โพธิ์ศิริ

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ม.4-6/4 คัดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ม.4-6/5 วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของบทความที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์บทความที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถวิจารณ์บทความที่อ่านได้
4. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทความได้
5. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นจากบทความที่อ่านได้
6. นักเรียนสามารถประเมินค่าบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

ปัจจุบันมีสื่อหลากหลายประเภท ที่ถูกเผยแพร่ในระบบออนไลน์ ดังนั้นความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคม การอ่านบทความ ถือว่าเป็นสารประเภทสารคดี ที่ให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้อ่าน มักเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต บทความจึงมีความสำคัญต่อการอ่านเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้น ผู้เรียนจึงควรมีวิจารณญาณในการอ่านบทความเพื่อนำความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

4. สารการเรียนรู้

ความรู้

1. การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียน

เจตคติ

1. บอกคุณค่าของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

6. การประเมิน

1. วิธีการวัดและประเมินผล
  - การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
  - การทำใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
2. เครื่องมือวัดและประเมินผล
  - แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
  - แบบประเมินใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
3. เกณฑ์การประเมินผล
  - นักเรียนต้องมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล โดยได้ 7 คะแนนขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านการประเมิน
  - นักเรียนต้องได้คะแนนการทำใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณรวม 8 คะแนนขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านการประเมิน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูทักทายนักเรียน และสอบถามนักเรียนว่าเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับไฟไหม้หรือไม่
2. ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าหากตอนนี้เกิดเหตุไฟไหม้ในอาคารที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่ นักเรียนจะอย่างไร มีวิธีการป้องกันอย่างไรบ้าง

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

3. นักเรียนศึกษาบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ และทำใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้
  - 1) S (Survey) : ให้นักเรียนกวาดสายตา เพื่อสำรวจบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ อย่างคร่าว ๆ ว่ามีข้อมูลอะไรบ้าง
  - 2) Q (Question) : นักเรียนตั้งคำถามที่สนใจเกี่ยวกับบทความ 5 คำถาม โดยเขียนคำถามใส่ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง Q (Question)
  - 3) R₁ (Read) : นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ อย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบที่นักเรียนได้ตั้งคำถามไว้
  - 4) R₂ (Record) : นักเรียนจดคำตอบที่ได้จากการอ่านบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ ใส่ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง R₂ (Record)
  - 5) R₃ (Recite) : นักเรียนสรุปใจความสำคัญของบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ เป็นแผนผังมโนทัศน์ ใส่ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
  - 6) R₄ (Review) : นักเรียนช่วยกันพูดสรุปสิ่งที่ห้ามปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ และวิธีการที่ควรปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุไฟไหม้
  - 7) R₅ (Reflect) : นักเรียนเขียนตอบเพื่อแสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่า เรื่องที่อ่าน ใส่ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง R₅ (Reflect)

กิจกรรมรวบยอด

4. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2 – 3 คน ออกมาพูดสรุปใจความสำคัญของบทความที่นักเรียนได้เขียนลงไปในช่วง R₃ (Recite)
5. นักเรียนในห้องช่วยกันพูดสรุปใจความสำคัญของบทความให้ถูกต้องชัดเจน
6. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 3 – 4 คน ออกมาพูดแสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านที่นักเรียนได้เขียนลงไปในช่วง R₅ (Reflect) และให้นักเรียนในห้องช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. บทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้
2. ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

9. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้

วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้

อัคคีภัย หรือภัยที่เกิดจากเพลิงไหม้ถือได้ว่าเป็นเหตุการณ์ที่สามารถเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดคิด และบ่อยครั้งมักจะไต่ยีนข่าวเกี่ยวกับการเกิดเหตุเพลิงไหม้ตามอาคารสูงหรืออาคารขนาดใหญ่ ซึ่งมีพื้นที่ในการใช้งานที่กว้างขวางและความสูงของอาคารเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้ได้รับอันตรายเป็นอย่างมากเมื่อเกิดเหตุอันตรายอย่างกรณีไฟไหม้ อีกทั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์อันตรายขึ้นการเข้าช่วยเหลือของเจ้าหน้าที่ก็ทำได้ยากตามไปด้วย ดังนั้นเราควรรู้ในการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุไฟไหม้และข้อห้ามที่เราไม่ควรทำโดยเด็ดขาดขณะเกิดไฟไหม้

สิ่งต้องห้าม! ที่ไม่ควรทำเมื่อเกิดเหตุไฟไหม้

1. ห้ามหนีเข้าไปอยู่ในห้องน้ำ เพราะปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการดับไฟ อาจทำให้ถูกไฟคลอกเสียชีวิตได้
2. ไม่ควรขึ้นไปอยู่บนหรือคานฟ้าของอาคาร เพราะไฟจะลุกลามจากชั้นล่างขึ้นสู่ด้านบน ทำให้เสี่ยงต่อการได้รับอันตราย ยกเว้นกรณีที่ไม่สามารถอพยพลงสู่ชั้นล่างได้
3. ไม่ควรเข้าไปอยู่ในบริเวณจุดอับของอาคาร เช่น ห้องใต้ดิน เพราะเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือได้ยาก ฯลฯ
4. กรณีไฟลุกลามติดเสื้อผ้า ให้รีบถอดเสื้อผ้าออกหรือใช้วิธีนอนราบกับพื้นและกลิ้งตัวไปมา ให้ไฟดับ (ห้ามวิ่งอย่างเด็ดขาด เพราะไฟจะลุกลามเร็วขึ้นทำให้ดับไฟได้ยาก)
5. อย่านำสิ่งของขนาดใหญ่ติดตัวไปด้วย ขณะอพยพหนีไฟ
6. ห้ามใช้ลิฟต์ เพราะเมื่อเกิดเพลิงไหม้ไฟฟ้าจะดับ ทำให้ติดค้างภายในลิฟต์ได้
7. ไม่ใช่บันไดภายในอาคารเป็นเส้นทางอพยพหนีไฟ เพราะบันไดมีลักษณะเป็นปล่อง ทำให้ควันไฟและเปลวเพลิงลอยขึ้นมาปกคลุม จึงเสี่ยงต่อการสำลักควันไฟและถูกไฟคลอกเสียชีวิต
8. ห้ามกลับเข้าไปในอาคารที่เกิดเพลิงไหม้ เพราะอาจได้รับอันตรายจากไฟคลอกหรือโครงสร้างอาคารที่อาจพังถล่มลงมาได้

เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ไฟไหม้ ต้องทำอะไร?

1. ตั้งสติอย่าตื่นตกใจ ต้องควบคุมสติให้ได้
2. ตะโกนดัง ๆ ว่า “ไฟไหม้” หรือกดสัญญาณแจ้งเตือนให้ผู้อื่นอพยพออกจากอาคาร จากนั้นให้โทรศัพท์แจ้งเหตุเพลิงไหม้ (โดยโทรไปที่เบอร์ 199) เพื่อให้เจ้าหน้าที่ดับเพลิงมาระงับเหตุ และควบคุมเพลิง
3. หากเพลิงมีขนาดเล็กพอที่จะดับเองได้ ให้ใช้ถังดับเพลิง และรีบออกจากตัวอาคารทันที และปิดประตู-หน้าต่างห้องที่เกิดเพลิงไหม้ให้สนิทที่สุด ให้เกิดภาวะอับอากาศจะช่วยให้เพลิงไหม้ช้าลง แต่ต้องแน่ใจว่าไม่มีใครติดอยู่ข้างในแล้ว
4. ใช้หลังมือแตะที่ลูกบิดประตูถ้ามีความร้อนสูงแสดงว่ามีเพลิงไหม้อยู่ในห้อง แต่หากลูกบิดไม่ร้อนให้ค่อย ๆ บิดออกช้า ๆ โดยใช้ไหล่คอยหนุนประตูไว้หากทำได้ ควรหาผ้าชุบน้ำปิดจมูกหรือผ้าห่มชุบน้ำชุ่ม ๆ ไว้ด้วย
5. หลีกเลี่ยงการสูดดมควันไฟ ให้คลานต่ำ ๆ และหนีไปยังทางออกฉุกเฉิน เพราะอากาศที่พอหายใจได้จะอยู่ด้านล่างเหนือพื้นห้องไม่เกิน 1 ฟุต เนื่องจากผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บในเหตุเพลิงไหม้ประมาณร้อยละ 90 เป็นผลมาจากสำลักควันไฟ อาจใช้ถุงพลาสติกใสขนาดใหญ่ตัดอากาศแล้วคลุมศีรษะหนีฝ่าควันออกมา
6. ให้อพยพไปตามเส้นทางที่ปลอดภัยโดยใช้บันไดหนีไฟ ห้ามหนีไปในทิศทางที่สวนกับควันไฟและความร้อน หากจำเป็นให้หมอบคลานต่ำ
7. อย่าใช้ลิฟต์และบันไดเลื่อนขณะเกิดเพลิงไหม้ให้ใช้บันไดหนีไฟเท่านั้น
8. ไม่ควรหนีไปอยู่บริเวณที่เป็นจุดอับของอาคาร อาทิ ห้องน้ำ ห้องใต้ดิน และไม่ควรหนีไฟขึ้นไปบนดาดฟ้าเพราะไฟจะลุกลามจากด้านล่างขึ้นบนรวมถึงยากต่อการเข้าช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่อีกด้วย

ทั้งนี้เมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยให้รีบแจ้งไปที่เบอร์ 199 เพื่อทำการแจ้งดับเพลิง และถ้ามีผู้ที่ได้รับบาดเจ็บ-เจ็บป่วยฉุกเฉิน โทรไปที่ 1669 (ศูนย์เอราวัณ บริการฟรีตลอด 24 ชม.) สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับการปฏิบัติให้รอดปลอดภัยจากอัคคีภัย คือ “การอพยพและฝึกซ้อมหนีไฟ”

Toeybeast. (2562). *วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้*. เข้าถึงเมื่อ 10 พฤษภาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://lifestyle.campus-star.com/knowledge/162160.html>

ใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

1. Survey : อ่านบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้อย่างคร่าว ๆ

2. Question : ตั้งคำถามจำนวน 5 ข้อ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

3. R₁ (Read) : นักเรียนอ่านบทความ เรื่อง วิธีเอาตัวรอด เมื่อเกิดเหตุไฟ

4. R₂ (Record) : ตอบคำถามที่ตั้งไว้ 5 ข้อ

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....
- 5.....

5. R₃ (Recite) : เขียนสรุปใจความสำคัญ

เป็นแผนผังมโนทัศน์ด้านหลังใบบันทึกการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

6. R₄ (Review) : นักเรียนช่วยกันพูด

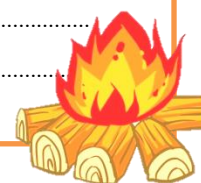
7. R₅ (Reflect) : แสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่าน

1. หากนักเรียนติดอยู่ในสถานการณ์ไฟไหม้กับเพื่อน นักเรียนจะแนะนำและให้เพื่อนปฏิบัติตนอย่างไร

- .....
- .....
- .....

2. บทความนี้มีประโยชน์หรือไม่ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- .....
- .....
- .....

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

รายวิชา ท31101 ภาษาไทย 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ภาคเรียนที่ 1

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นายวรัญญู โพธิ์ศิริ

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม.4-6/3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

ม.4-6/4 คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน และประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

ม.4-6/5 วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญของข่าวที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ข่าวได้
3. นักเรียนสามารถนำความรู้จากข่าวไปประยุกต์ใช้ได้
4. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากข่าวได้ถูกต้อง
5. นักเรียนสามารถประเมินค่าข่าวที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

3. สาระสำคัญ

ข่าว คือ เรื่องราวของเหตุการณ์ ข้อเท็จจริง หรือความคิดเห็นซึ่งเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไป การอ่านข่าวในปัจจุบันสามารถรับสารได้หลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์หรือบนโลกออนไลน์ ในแต่ละวันมีข่าวสารที่ถูกเผยแพร่อย่างไม่ลืมนิว ผู้อ่านจะต้องใช้ดุลยพินิจในการเลือกรับข่าวที่น่าเชื่อถือ และจะต้องใช้วิจารณญาณเพื่อแยกแยะข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง เข้าใจจุดประสงค์ของข่าวและนำประโยชน์จากข่าวไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

4. สารการเรียนรู้

ความรู้ (K)

1. การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

ทักษะ/กระบวนการ (P)

1. ทักษะการอ่าน
2. ทักษะการคิดวิเคราะห์
3. ทักษะการเขียน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (A)

1. ใฝ่เรียนรู้
2. ความมุ่งมั่นในการทำงาน

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

6. การประเมิน

1. วิธีการวัดและประเมินผล

- การสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
- การทำใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ
- การทำแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

2. เครื่องมือวัดและประเมินผล

- แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
- แบบประเมินใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบประเมินแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

3. เกณฑ์การประเมินผล

- นักเรียนต้องมีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล โดยได้ 7 คะแนนขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านการประเมิน
- นักเรียนต้องได้คะแนนการทำใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณรวม 8 คะแนนขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านการประเมิน
- นักเรียนต้องได้คะแนนการทำแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว เกินร้อยละ 60 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านการประเมิน

7. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรมนำเข้าสู่การเรียนรู้

1. ครูทักทายนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเตรียมพร้อมเข้าสู่การเรียนรู้
2. ครูให้นักเรียนดูรูปแมลงวัน แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามว่า “ทราบหรือไม่แมลงวันเป็นสาเหตุของการเกิดโรคชนิดใด”

กิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้

3. นักเรียนอ่านข่าวเรื่อง “อหิวาตกโรค”
4. ครูสุ่มเรียกนักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้
  - อหิวาตกโรค เกิดจากสาเหตุใด
  - อหิวาตกโรค มีอาการอย่างไร
  - อหิวาตกโรค ป้องกันได้อย่างไร
  - ข่าวเรื่อง “อหิวาตกโรค” มีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด
  - ข่าวเรื่อง “อหิวาตกโรค” มีประโยชน์หรือไม่ เพราะเหตุใด
5. นักเรียนอ่านข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” และทำใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีขั้นตอนดังนี้
  - 1) S (Survey) : ให้นักเรียนอ่านกวาดสายตา เพื่อสำรวจข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” อย่างคร่าว ๆ ว่ามีข้อมูลอะไรบ้าง
  - 2) Q (Question) : นักเรียนตั้งคำถามที่สนใจเกี่ยวกับข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” 3 คำถาม โดยเขียนคำถามใส่ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง Q (Question)
  - 3) R₁ (Read) : นักเรียนอ่านข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” เพื่อหาคำตอบที่นักเรียนได้ตั้งคำถามไว้
  - 4) R₂ (Record) : นักเรียนจดคำตอบที่ได้จากการอ่านข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” ใส่ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง R₂ (Record)
  - 5) R₃ (Recite) : นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” ใส่ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง R₃ (Recite)

- 6) R₄ (Review) : นักเรียนช่วยกันพูดสรุปรายละเอียดที่ได้จากข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’”
- 7) R₅ (Reflect) : นักเรียนเขียนตอบเพื่อแสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่าน ใสบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ ในช่อง R₅ (Reflect)

กิจกรรมรวบยอด

6. ครูขออาสาสมัครนักเรียน 2 – 3 คน ออกมานำเสนอใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมี วิจารณญาณหน้าชั้นเรียน และให้นักเรียนในห้องช่วยกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น เพิ่มเติม เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องสมบูรณ์
7. นักเรียนทำแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว
8. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. รูปแมลงวัน
2. ข่าวเรื่อง “อหิวาตกโรค”
3. ข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’”
4. ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ
5. แบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

9. รายละเอียดเนื้อหาสาระความรู้

ข่าวเรื่อง “อหิวาตกโรค”

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

อหิวาตกโรค

“อหิวาตกโรค” เป็นโรคติดต่อ
ที่ เกิดขึ้นจากเชื้อแบคทีเรีย

สาเหตุ เกิดจากการกินอาหาร
หรือน้ำที่มีเชื้ออหิวาตกโรคปะปนอยู่
เช่น อาหารที่มีแมลงวันตอม อาหารทะเล
อาหารสุกๆ ดิบๆ ใช้มือที่ไม่สะอาด
หยิบอาหาร หรือดื่มน้ำในภาชนะที่
ไม่สะอาด

อาการของโรค

- ผู้ที่ได้รับเชื้อจะเกิดอาการ
ตั้งแต่ 24 ชั่วโมง ถึง 5 วัน
แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะเกิดอาการ
ภายใน 1 - 2 วัน
- มีอาการถ่ายเหลวเป็นน้ำคล้าย
น้ำข้าวขำ รวมถึงมีอาการ
ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน
- ถ้าหากไม่รุนแรง มักหาย
ภายใน 1 - 5 วัน
แต่หากถ่ายเป็นจำนวนมาก
ถ่ายมีเลือด จะทำให้เกิด
ภาวะขาดน้ำ ช็อก ซึ่งทำให้
เสียชีวิตได้

การป้องกัน

- รับประทานอาหารที่ปรุงสุกใหม่
หลีกเลี่ยงของหมักดอง สุกๆ ดิบๆ
อาหารที่ปรุงไว้นานๆ หรือมีแมลงวันตอม
- ล้างมือให้สะอาดด้วยสบู่และน้ำสะอาดทุกครั้ง
ก่อนรับประทานอาหาร หรือหลังเข้าห้องน้ำ
- ถ่ายลงในส้วมที่ถูกต้องทุกครั้ง
- ระวังไม่ให้น้ำเข้าปาก เมื่อเล่นน้ำในลำคลอง

DDC
กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

สำนักสื่อสารความเสี่ยง
และพัฒนากฎหมายสุขภาพ
Bureau of Risk Communication
and Health Behavior Development

สายด่วน
กรมควบคุมโรค
1422

ข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง 'โรคไขหูดับ'”

เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2562 นายสัตวแพทย์สรวิศ ธานีโต อธิบดีกรมปศุสัตว์ กล่าวว่า ตามที่สื่อสังคมออนไลน์ได้เผยแพร่กรณีมีผู้บริโภคกินหมูดิบติดเชื้อ Streptococcus suis จนมีอาการโลหิตเป็นพิษ ไตวายเฉียบพลัน การหายใจล้มเหลว และผิวหนังอักเสบ ทำให้เกิดภาวะเนื้อตายจนต้องตัดขาทั้ง 2 ข้างทั้งนั้น

กรมปศุสัตว์ในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลการผลิตสินค้าปศุสัตว์เพื่อความปลอดภัยด้านอาหาร (Food safety) ขอเรียนให้ทราบว่า เชื้อ Streptococcus suis นั้นสามารถพบได้ทั่วไปในระบบทางเดินหายใจของสุกร เช่น ช่องจมูก และต่อมทอนซิล โดยปกติสุกรที่ติดเชื้อจะไม่แสดงอาการป่วย แต่หากมีภาวะเครียดอาจเนื่องมาจากความแออัด ความสกปรก หรืออากาศไม่เหมาะสม จะทำให้เชื้อสามารถเพิ่มจำนวน และแพร่จากต่อมทอนซิลไปยัง ต่อม้ำเหลือง และติดเชื้อเข้าสู่กระแสโลหิตไปยังสมองและทำให้เกิดเยื่อหุ้มสมองอักเสบ

สุกรที่ป่วยจะแสดงอาการไขหนาวสั่น ชักเกร็ง มีผื่นแดงที่ผิวหนัง ต่อม้ำเหลืองโต ตาบอด หูหนวก ข้ออักเสบแบบรุนแรง ปอดและหลอดลมอักเสบ และอาจจะแสดงอาการชักจากการเกิดเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ซึ่งผู้บริโภคสามารถติดเชื้อ Streptococcus suis ได้โดยการสัมผัสใกล้ชิดกับสุกรที่ติดเชื้อ (Direct contact) โดยเชื้ออาจเข้าสู่ร่างกายผ่านบาดแผลและการบริโภคเนื้อ เครื่องในหรือเลือดสุกรติดเชื้อที่ไม่สุก อาการที่มักพบในผู้ป่วยคือ เยื่อหุ้มสมองอักเสบ ซึ่งอาจทำให้สูญเสียการได้ยินซึ่งเป็นที่มาของชื่อโรคหูดับ และอาจจะพบอาการอื่นๆ ได้แก่ ปวดศีรษะ คลื่นเหียน มีไข้ ข้ออักเสบ ม่านตาอักเสบ และอาจทำให้เสียชีวิตได้ในกรณีที่มีการติดเชื้อในกระแสเลือด

กรมปศุสัตว์จึงขอประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคหลีกเลี่ยงการกินเนื้อสุกรแบบดิบ หรือสุก ๆ ดิบ ๆ และแยกอุปกรณ์ประกอบอาหารระหว่างเนื้อดิบและอาหารสุก รวมถึงเลือกซื้อเนื้อสัตว์ที่มาจากฟาร์มมาตรฐานและโรงฆ่าสัตว์ ที่ถูกกฎหมายผ่านตราสัญลักษณ์ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้การรับรอง เช่น ตราสัญลักษณ์ Q หรือ ปศุสัตว์ OK เนื่องจากสุกรซึ่งเป็นสัตว์พาหะนำโรคสามารถติดเชื้อโดยไม่แสดงอาการป่วย การเลี้ยงดูสุกรให้อยู่ในสภาวะสุขาภิบาลที่ดี ไม่ก่อให้เกิดความเครียดในฟาร์มมาตรฐาน และการฆ่าสุกรในโรงฆ่าสัตว์ที่ถูกกฎหมายซึ่งมีระบบการจัดการด้านสวัสดิภาพสัตว์จะช่วยความเครียดของสุกรได้ ลดความเสี่ยงการเพิ่มจำนวนและฉวยโอกาสก่อให้เกิดโรคในสุกรของ Streptococcus suis ได้

ที่มา : <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/832081>

กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

กินหมูดิบ เสี่ยง!! ไข้หูดับ

สาเหตุ

เมื่อร่างกายมีบาดแผล แล้วไปสัมผัสหมู
กินเนื้อหมู หรือ เลือดสด ที่มีเชื้อแบคทีเรีย
สเตรปโตค็อกคัส ซูอิส
ปนเปื้อนอยู่

อาการ

จะมีไข้ ปวดศีรษะ อาเจียน
ประสาทหูอักเสบจนหูดับ
ในรายที่อาการรุนแรง
อาจเสียชีวิต

1. หลีกเลี่ยงการบริโภค
เนื้อหมูดิบ หรือสุกๆดิบๆ
หมูป่วยหรือตายจากโรค

3. เลือกซื้อเนื้อหมูจากตลาดสด
หรือโรงฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐาน
ไม่ซื้อเนื้อหมูที่มีกลิ่นคาว สีคล้ำ

2. ผู้ปรุงอาหาร ผู้เลี้ยง และผู้ชำแหละหมูที่มีบาดแผล
ต้องปิดแผล และสวมถุงมือ ขณะสัมผัสหมู
หากสัมผัสต้อง ล้างมือ ล้างเท้า และตัวให้สะอาด

4. ควรทำให้สุกด้วยอุณหภูมิ
ตั้งแต่ 70 องศาเซลเซียส
ขึ้นไป

การป้องกัน

DDC
กรมควบคุมโรค
Department of Disease Control

สำนักสื่อสารความเสี่ยง
และพัฒนาระบบพฤติกรรมสุขภาพ
Bureau of Risk Communication
and Health Behavior Development

สายด่วน
รณรงค์ทุบโรค
1422

ใบบันทึกการอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

1. Survey : อ่านข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” อย่างคร่าว ๆ
2. Question : ตั้งคำถามจำนวน 3 ข้อ
1..... 2..... 3.....
3. R ₁ (Read) : นักเรียนอ่านข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’”
4. R ₂ (Record) : ตอบคำถามที่ตั้งไว้ 3 ข้อ
1..... 2..... 3.....
5. R ₃ (Recite) : เขียนสรุปใจความสำคัญ
....
6. R ₄ (Review) : นักเรียนช่วยกันพูดสรุป
7. R ₅ (Reflect) : แสดงความคิดเห็นและประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่าน
1. หากเพื่อนนักเรียนกินยำแหลมสดเข้าไป แล้วมีอาการปวดหัว อาเจียน มีไข้ นักเรียนคิดว่าเพื่อนมีโอกาสเป็นโรคไข้หูดับหรือไม่ เพราะเหตุใด ....
2. จากข่าวเรื่อง “เตือน! กินหมูดิบเสี่ยง ‘โรคไข้หูดับ’” ให้ประโยชน์นักเรียนหรือไม่ อย่างไร ....

แบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

1. จุดประสงค์ของข่าวนี้ คืออะไร

.....

.....

2. โรคไขุ่หัดบ เกิดจากสาเหตุใดและมีอาการอย่างไร

.....

.....

.....

3. อาหารชนิดใดบ้าง ที่โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไขุ่หัดบ

.....

.....

4. นักเรียนมีวิธีการเลือกซื้อเนื้ออย่างไร เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคไขุ่หัดบ

.....

.....

.....

5. หากนักเรียนพบว่าคนใกล้ตัวมีอาการคล้ายเป็นโรคไขุ่หัดบ ควรทำอย่างไร

.....

.....

6. หมูที่ติดเชื้อ Streptococcus suis มีอาการอย่างไร

.....

.....

.....

7. วิธีการป้องกันจากโรคไขุ่หัดบ ควรทำอย่างไร

.....

.....

เฉลยแบบฝึกหัดตอบคำถามจากการอ่านข่าว

1. จุดประสงค์ของข่าวนี้ คืออะไร
ต้องการเผยแพร่ความรู้เรื่อง โรคไขหูดับ และวิธีการป้องกัน
2. โรคไขหูดับ เกิดจากสาเหตุใดและมีอาการอย่างไร
สาเหตุ - เมื่อร่างกายมีบาดแผล แล้วไปสัมผัสหมูดิบเชื้อ Streptococcus suis
กินเนื้อหมู เครื่องในหรือเลือดสดที่มีเชื้อ Streptococcus suis
อาการ - ปวดศีรษะ คลื่นเหียนอาเจียน มีไข้ ข้ออักเสบ ม่านตาอักเสบ และอาจทำให้เสียชีวิตได้ในกรณีที่มีการติดเชื้อในกระแสเลือด
3. อาหารชนิดใดบ้าง ที่โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคไขหูดับ
อาหารที่ทำจากเนื้อหมู เครื่องในหรือเลือดสด เช่น หลัหมูดิบ ลาบเลือด หมนดิบ
4. นักเรียนมีวิธีการเลือกซื้อเนื้ออย่างไร เพื่อให้ปลอดภัยจากโรคไขหูดับ
เลือกซื้อเนื้อสัตว์ที่มาจากฟาร์มมาตรฐานและโรงฆ่าสัตว์ ที่ถูกกฎหมายผ่านตราสัญลักษณ์ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้การรับรอง เช่น ตราสัญลักษณ์ Q หรือ ปศุสัตว์ OK
5. หากนักเรียนพบว่าคนใกล้ตัวมีอาการคล้ายเป็นโรคไขหูดับ ควรทำอย่างไร
พาไปพบแพทย์ เพื่อตรวจหาเชื้อทันที
6. หมูที่ติดเชื้อ Streptococcus suis มีอาการอย่างไร
สุกรที่ป่วยจะแสดงอาการไข้หนาวสั่น ชักเกร็ง มีผื่นแดงที่ผิวหนัง ต่อม้ำเหลืองโต ตาบอด
หูหนวก ข้ออักเสบแบบรุนแรง ปอดและหลอดลมอักเสบ และอาจจะแสดงอาการชักจากการเกิดเยื่อหุ้มสมองอักเสบ
7. วิธีการป้องกันจากโรคไขหูดับ ควรทำอย่างไร
  - หลีกเลี่ยงการกินเนื้อหมูแบบดิบ หรือสุก ๆ ดิบ ๆ ควรทำให้สุกที่อุณหภูมิ 70 °C ขึ้นไป
  - แยกอุปกรณ์ประกอบอาหารระหว่างเนื้อดิบและอาหารสุก
  - หากมีบาดแผล ต้องปิดแผลและสวมถุงมือขณะสัมผัสหมู
  - เลือกซื้อเนื้อหมูที่มาจากตลาดสด ฟาร์มและโรงงานที่ได้มาตรฐาน
  - ไม่ซื้อเนื้อหมูที่มีกลิ่นคาว สีคล้ำ

10. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้
ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

**ตัวอย่างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

ตอนที่ 1 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 2

อินทผลัม ผลไม้มหัศจรรย์

อินทผลัม เป็นพืชตระกูลปาล์ม ผลมีทั้งขนาดเล็กและใหญ่ออกเป็นช่อ มีรสหวานฉ่ำ ทานได้ทั้งผลดิบและสุก เมื่อสุกเอาไปตากแห้งสามารถเก็บไว้เป็นหลายปี อินทผลัมมีถิ่นกำเนิดในแถบตะวันออกเฉียงใต้ สามารถเจริญเติบโตได้ดีในภูมิภาคที่มีอากาศร้อนและแห้งแล้งแบบทะเลทราย ซึ่งอินทผลัมเป็นผลไม้ที่มีผู้บริโภคมากเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก อินทผลัมนั้นมีคุณประโยชน์มาก ในด้านคุณค่าทางโภชนาการ อินทผลัมอุดมไปด้วยเส้นใย ช่วยลดการท้องผูก ช่วยบำรุงกล้ามเนื้อและกระดูก และช่วยสร้างน้ำนมแม่ ช่วยกระดูกให้แข็งแรง ช่วยบำรุงสายตา และป้องกันโรคตามัวในเวลากลางคืน ด้านการรักษาโรค ช่วยป้องกันโรคมะเร็งในช่องท้อง เนื่องจากอินทผลัมมีฤทธิ์ช่วยกำจัดสารพิษและยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรค และการรับประทานอินทผลัมในขณะที่ท้องว่างยามเช้าจะช่วยฆ่าเชื้อโรคต่าง ๆ พยาธิและสารพิษที่ตกค้างอยู่ในลำไส้หรือระบบทางเดินอาหารได้

ที่มา : https://pr.prd.go.th/samutprakan/ewt_news.php?nid=4621&filename=index

1. จุดประสงค์ของบทความนี้คือข้อใด

1. ให้ความรู้

2. แนะนำ

3. โฆษณา

4. ชี้แจง

2. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในบทความข้างต้น

1. สรรพคุณในการรักษาโรคจากอินทผลัม

2. ประโยชน์ของการกินอินทผลัม

3. ถิ่นกำเนิดของอินทผลัม

4. วิธีปลูกอินทผลัม

อ่านบทความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5 – 6

กินทุเรียนให้ปลอดภัย

ทุเรียน 1 เม็ดขนาดกลาง (40 กรัม) ให้น้ำตาล 18 กรัม ให้พลังงานประมาณ 60 กิโลแคลอรี เทียบได้กับข้าวสวยเกือบทัพพี (ข้าว 1 ทัพพี = 80 กิโลแคลอรี) ดังนั้น คนรักทุเรียนที่กลัวอ้วนจึงไม่ควรทานทุเรียนเกินวันละ 2 เม็ด แต่ถ้าใครมีโรคประจำตัวอย่างโรคเบาหวาน ความดันโลหิตสูง และหลอดเลือดหัวใจตีบ ควรทานแค่ 1 เม็ดต่อวัน ส่วนใครมีปัญหาที่ไต ให้เลี่ยงการทานทุเรียน เพราะไม่สามารถขับโพแทสเซียมส่วนเกินได้เท่าคนปกติ ส่งผลให้เกิดภาวะหัวใจเต้นผิดจังหวะ ทุเรียนมีแป้งและน้ำตาลสูง หากทานเยอะจะเกิดแก๊สในกระเพาะในปริมาณมาก ทำให้ท้องอืด ทุเรียนจัดเป็นอาหารธาตุร้อน เพราะมีกรดซัลเฟอร์ไดออกไซด์ หรือกำมะถันสูง หากทานมากจะทำให้อาการร้อนใน ทั้งนี้ วิธีจะแก้อาการร้อนในก็ต้องทานอาหารธาตุเย็นลงไป เช่น ต้มน้ำเปล่ามาก ๆ หรือชงน้ำเกลือเจือจางดื่มสักแก้ว ทานผักสดให้มากขึ้น ทานผลไม้ที่มีน้ำเยอะ ผลไม้รสเปรี้ยว หรือหวานอมเปรี้ยว ทานอาหารที่มีรสจืดหรือขม หรือดื่มน้ำสมุนไพรที่มีฤทธิ์ช่วยแก้อาการร้อนในที่มา : http://www.tcatmall.com/news_article/view/id/94

5. จากบทความข้างต้น ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

1. ทุเรียนทำให้น้ำหนักขึ้นได้ ควรรับประทานในปริมาณที่พอเหมาะ
2. คนที่เป็นโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ห้ามรับประทานทุเรียน
3. รับประทานทุเรียนมากเกินไปทำให้เป็นร้อนในได้
4. ผลไม้ธาตุเย็น ช่วยลดอาการร้อนในได้

6. บุคคลใดนำความรู้จากบทความไปใช้ได้ถูกต้อง

1. กานดาเป็นโรคไต จึงรับประทานทุเรียนที่เพื่อนนำมาฝาก
2. น้ำหนึ่งเป็นเบาหวาน จึงรับประทานทุเรียนทดแทนทุเรียนสด
3. กิ่งแก้วรับประทานทุเรียนนอกอาคาร เพราะกลัวกลิ่นรบกวนผู้อื่น
4. พลอยใส่น้ำทุเรียนไปแช่เย็นก่อนรับประทาน เพื่อช่วยลดอาการร้อนใน

ตอนที่ 2 การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณ์ญาณ

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9 – 10

ชวานาซื้อที่ดิน

ยังมีชวานาผู้หนึ่งต้องการหาซื้อที่ดินสักหนึ่งผืน เขาได้ยินมาว่ามีคนต้องการขาย จึงได้เดินทางไปพบเพื่อติดต่อขอซื้อ เมื่อไปถึงชวานาจึงได้เอ่ยถามคนขายที่ดินว่า “ที่ดินของท่านขายอย่างไร” คนขายที่ดินตอบว่า “ขอเพียงท่านมอบเงินให้ข้า 1,000 ตำลึงเท่านั้น จากนั้นให้เวลาท่านนับจากพระอาทิตย์ขึ้นจนกระทั่งพระอาทิตย์ตก ให้ท่านออกเดินเท้าไปรอบ ๆ ที่ดิน หากท่านสามารถเดินไปได้ไกลเท่าไร ที่ดินเหล่านั้นล้วนเป็นของท่าน แต่หากว่าท่านเดินทางกลับมายังจุดเริ่มต้นไม่ทันพระอาทิตย์ตกดิน ท่านจะไม่ได้ที่ดินแม้แต่ตารางนิ้วเดียว” ชวานาได้ฟังดังนั้นในใจก็คิดว่า “เช่นนี้ก็ไม่ว่าช้าอมลำบากหนึ่งวัน เดินให้เร็วที่สุด ไกลที่สุด เพื่อที่จะได้ที่ดินกว้างใหญ่ การซื้อขายนี้ช่างคุ้มค่ายิ่งนัก” ดังนั้นเขาจึงตกลงทำสัญญากับผู้ขายที่ดินรายนั้น

วันรุ่งขึ้นเมื่อพระอาทิตย์โผล่พ้นขอบฟ้า ชวานาก็เร่งฝีเท้าจ้าเดินออกไปทันที เมื่อถึงยามเที่ยงวัน เขาหันหลังกลับมาองก็พบว่า เขามาไกลจนมองไม่เห็นจุดเริ่มต้นแล้ว จึงค่อยเลี้ยวโค้งเพื่อเดินวนไปอีกด้านหนึ่ง พร้อมทั้งก้าวเดินต่อไปโดยไม่ยอมหยุดพัก แม้ว่าจะหิวโหยและเหนื่อยอย่างยิ่งก็ตาม เขาก้าวเดินต่อไป.. ต่อไป.. จนกระทั่งพบว่า พระอาทิตย์ใกล้จะลับขอบฟ้าแล้ว ในใจเขาจึงร้อนรนขึ้นมาเพราะเกรงว่าหากกลับไปไม่ทันพระอาทิตย์ตกจะหมดสิทธิ์ครอบครองที่ดินทั้งหมด เขาจึงรีบหันหลังกลับเพื่อเดินไปยังจุดเริ่มต้น แต่พระอาทิตย์ก็ใกล้จะลาลับฟ้าเต็มที เขาทั้งหมดเหนื่อย ตื่นเต้น และหิวโหย แต่ก็พยายามเร่งฝีเท้าก้าวเดินไปข้างหน้า จนกระทั่งเหลือเพียงสองก้าวจะถึงจุดเริ่มต้น ทว่าเร็วแรงทั้งหมดที่เขาได้ถูกใช้หมดสิ้นไปแล้ว สุดท้ายได้แต่ล้มลง ณ ที่นั้น ขณะล้มลงมือทั้งสองพลันทาบทับไปที่จุดเริ่มต้นพอดีกับที่พระอาทิตย์ลับฟ้า พร้อมกับลมหายใจที่ขาดห้วง และสิ้นใจไปในลักษณะนั้น ที่ดินผืนกว้างใหญ่มหาศาลตกเป็นของชวานาตามที่ได้ตกลงกันไว้ แต่จะมีความหมายอันใดในเมื่อเขาไม่มีชีวิตอยู่บนโลกนี้แล้ว

ที่มา : <http://icryptonian.com/นิทานสอนใจ-ชวานาซื้อที่ดิน>

9. ข้อใดคือข้อคิดจากเรื่องสั้นข้างต้น

1. ความมุ่งมั่นและตั้งใจ เป็นหนทางสู่ความสำเร็จ
2. ความอยากได้จนเกินควร จะนำผลร้ายมาสู่ตนเอง
3. ไม่ควรทำอะไรมากเกินไป จะเป็นผลเสียต่อร่างกาย
4. ควรเลือกดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท จนนำความเดือดร้อนมาให้ตนเอง

10. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่องสั้นข้างต้นไปใช้ได้ทุกข้อ ยกเว้นข้อใด
1. ใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียง พอประมาณ
  2. ไม่คดโกงผู้อื่น ไม่อยากได้ของผู้อื่น จนทำให้ตนเองเดือดร้อน
  3. เลือกดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่าย ไม่ทำอะไรจนเกินความสามารถของตน
  4. ไม่ละโมภโลกมากจนเกินควร รู้จักประมาณตน ทำในสิ่งที่ตนสามารถทำได้

อ่านเรื่องสั้นต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11 - 12

คนขายนม

มีชายชราคนหนึ่งมีอาชีพขายนม เขานั่งเกวียนเร่ขายไปทั่วหมู่บ้าน ม้าแก่ ๆ อิดโรยตัวหนึ่งทำหน้าที่ลากเกวียน คนขายนมเป็นคนงกมาก อยากรวยและมีเงินเยอะ ๆ บ่ายวันหนึ่ง ขณะที่กำลังให้อาหารม้า เขาก็เริ่มคิดว่า เขาจะประหยัดเงินได้มากเพียงใด ถ้าในแต่ละเดือนม้าของเขาไม่ต้องกินอาหารสัตว์มากมายเช่นนี้ เขาจำได้ว่า ครั้งหนึ่งหมอประจำหมู่บ้านเคยแนะนำเพื่อนบ้านของเขาให้เลิกบุหรี เมื่อคนไขบ่นว่า เลิกสิ่งที่ติดเป็นนิสัยไม่ได้แน่ ๆ หมอก็แนะนำวิธีที่เรียกว่า ปลดพันธนาการ คือต้องบังคับให้ตัวเองสูบบุหรีให้น้อยลงวันละมวนจนหายอยากไปเอง จนในที่สุดเพื่อนบ้านเขาก็เลิกบุหรีได้สำเร็จ คนขายนมเชื่อว่า ถ้านำความรู้ที่หมอได้ให้คำแนะนำในการเลิกบุหรี มาประยุกต์ใช้ในการให้อาหารม้าของเขาและถ้าทำได้ ก็จะเป็นสิ่งพิเศษมาก จึงตัดสินใจฝึกม้าทีละนิด เพื่อให้มันอยู่ได้โดยไม่ต้องกิน

นับแต่วันนั้นมา คนขายนมก็ให้อาหารม้าน้อยลงวันละ 10 กรัมจากปริมาณของวันก่อน ลดลงไปเรื่อย ๆ ในแต่ละวัน เขาคำนวณแล้วว่า ภายในหนึ่งปี หากม้ายังแข็งแรงเท่าเดิม มันจะกลายเป็นเพื่อนร่วมงานชั้นยอดของเขาทีเดียว จนวันหนึ่งเสียงร้องโอดครวญของคนขายนมดังก้องไปทั่วท้องถนนในหมู่บ้าน เขากำลังพยายามลากเกวียนของตนเองจนสุดแรง

“ม้าไปไหนเสียล่ะ” ลูกคำถาม

“ไอ้โง่งนั่นรี” เขาคำม้าตัวเอง

“ข้าพยายามสอนให้มันอยู่ได้โดยไม่ต้องกิน แต่พอมันกำลังจะเข้าใจ มันก็ดันตายไปเสียก่อน”

ที่มา : <http://icryptonian.com/นิทานสอนใจ-คนขายนม>

11. จากเรื่องสั้นข้างต้น ข้อใดสามารถสรุปใจความได้ชัดเจนที่สุด

1. ชายชราต้องการลดอาหารมาเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย จึงลดปริมาณลงวันละ 10 กรัม จนในที่สุดม้ก็ตายเพราะขาดอาหาร

2. ชายชราต้องการจะให้ม้ออดอาหารเพราะกินมากเกินไป จึงลดปริมาณลงวันละ 10 กรัม จนในที่สุดม้ก็ตายเพราะขาดอาหาร

3. ชายชราเป็นคนขี้ก อยากรวย จึงเลือกที่จะลดอาหารมาลงไปทุก ๆ วัน แบบเพื่อนของเขาที่เลิกบุหรีได้ ด้วยการลดปริมาณลง แต่ในที่สุดม้ก็ตายเพราะไม่ได้กินอาหาร

4. ชายชราต้องการเงินจำนวนมากแต่มาากินอาหารมากเกินไป เขาจึงลดอาหารมาวันละ 10 กรัม แบบที่หมอแนะนำเพื่อนของเขาให้ลดจำนวนการสูบบุหรี เขาเกือบจะทำสำเร็จแล้วแต่มาตายเสียก่อน

12. ผู้แต่งต้องการสื่อถึงเรื่องใด ให้ผู้อ่านทราบ

1. เราไม่ควรโลภ ตระหนี่จนเกินไป เพราะจะไม่เกิดผลดีต่อตนเอง

2. การเรียนรู้คนกับสัตว์แตกต่างกัน เราไม่สามารถนำมาใช้ร่วมกันได้

3. สัตว์เลี้ยงไม่มีทางเข้าใจเรา ถึงแม้เราจะพยายามสอนเพียงใดก็ตาม

4. เราไม่ควรลดอาหารของสัตว์เลี้ยง เพราะจะทำให้สัตว์เลี้ยงขาดอาหารตาย

ตอนที่ 3 การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18

ปีกแห่งฝัน

หากฉันมีปีกงามตามดั่งฝัน

จะถลันโผผินบินสู่ฟ้า

จะกางปีกส่งงามท่ามเวลา

เย้ยดาราพร่างพราวคราวค่าคืน

ฉันจะโบกโบยบินในถิ่นกว้าง

แม้แคว้งคว้างมีดมนจะทนฝัน

พลิว่สะบัดปีกปลายหมายหทัยยืน

แม้ค่าคืนราตรีเร้นไม่เห็นทาง

แต่ตอนนี้มีเพียงสองของมือเปล่า

บนทางเท้าที่ทอดทอดอ้อมกลาง

เพียงต้นฝันจะปลุกลงยงหลงทาง

จำต้องวางจอบเสียบเพื่อเตรียมใจ

หวังรอคอยฝนรินให้ดินขึ้น

ฉันจะตื่นมาปลูกฝันของวันใหม่

จะดูแลรักเจ้าทุกคราวไป

จวบวันวัยสลายร่างบนทางดิน

ทิพย์โนราห์ พันดาว

ที่มา : www.thai poem.com/best/กลอน/กลอนกำลังใจ

18. บทประพันธ์ข้างต้น ใช้วรรณศิลป์ที่เด่นหลายด้าน ยกเว้นด้านใด

1. การเล่นคำซ้ำ
2. การเล่นสัมผัส
3. การเลือกสรรคำ
4. การใช้คำเปรียบเทียบ

ตอนที่ 4 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 21

เพียง **2,000.-**
(เหมาะสำหรับ 2-3 ท่าน)

combo 4
แบ่งกระจาย

 กุ้งแม่น้ำ 2 ตัว น้ำหนักตัวละ 250-350 กรัม	 กุ้งก้าม 17-18 ตัว น้ำหนักรวม 1 กิโลกรัม	 ปูเนื้อ 2 ตัว น้ำหนักตัวละ 300-400 กรัม
 ข้าวสวย 4 ชูต	 ยำปลาหมึก/ตำลาว/ตำไทย/ตำข้าวโพด เลือกได้เพียง 1 เมนู	

062-545-9444

@partyseafood

เอาใจคนรักซีฟู้ด แต่ไม่อยากออกนอกบ้าน ด้วยการยกทะเลมาเสิร์ฟถึงหน้าบ้าน นำทัพด้วย กุ้งแม่น้ำ ตัวโต มันเยิ้ม ๆ พร้อมด้วยปู หอย และปลาหมึก พร้อมเดลิเวอรี่ถึงบ้าน บอกเลยสายอาหารทะเลต้องไม่พลาด พร้อมบริการสัมตำรสเด็ด โทรมาที่นี้มิให้คุณครบ จบในที่เดียว

ที่มา : <https://www.facebook.com/partyseafood>

21. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับโฆษณาข้างต้น

1. โฆษณาตั้งกล่าวขายอาหารสดใหม่จากทะเลเท่านั้น
2. หากลูกค้าสนใจสั่งซื้อ สามารถสั่งซื้อได้ทางโทรศัพท์
3. อาหารข้างต้นเหมาะสำหรับครอบครัวที่มีสมาชิก 3 คน
4. ทางร้านมีบริการส่งอาหารถึงบ้าน ไม่จำเป็นต้องมารับประทานที่ร้าน

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 24

ให้ทุกวันของคุณ เป็นเหมือนบ้านพักตากอากาศริมทะเล สโมสรกลางทะเลบรรยากาศเหมือนรีสอร์ทที่หมู่เกาะมัลดีฟส์ ดีไซน์อาคารอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แยกเป็นสัดส่วน รวมถึงมีสถานีโออกกำลังกายกระจายในทุกจุด ทั้งภายในสวน ศาลาพักผ่อน ท่ามกลางความสงบร่มรื่น เชื่อมต่อพื้นที่พักผ่อน ด้วยสะพานไม้ในแบบ Semi Outdoor ทั้ง Pool Deck, สระว่ายน้ำดีไซน์เก๋, Kids Pool และ Fitness นอกจากนี้ยังมีทางลาดและห้องน้ำพิเศษ สำหรับรถเข็น Wheel Chair เพื่อคนพิการและผู้สูงอายุ

- แวะชมโครงการบ้าน เอโทล บาห์ลบีช อ่อนนุช-ลาดกระบัง โครงการที่ตกแต่งและสภาพแวดล้อมคล้ายรีสอร์ท พร้อมคลับเฮาส์สวย สไตล์บาห์ล และมีสวนใหญ่ 4 ไร่* ได้พักผ่อนชิลล์ๆ ทุกวัน เหนื่อยจากการทำงาน กลับถึงบ้านก็ผ่อนคลาย ไม่ต้องไปไกลถึงทะเล
- ราคาพิเศษ บ้านเดี่ยวที่ดินใหญ่ 3.99 ล้านบาท* กับบ้านเดี่ยวที่ดินใหญ่ ลดแล้วกว่า 6 แสนบาท!!
- ที่สำคัญเดินทางง่าย ใกล้หมอเตอรเวย์ และสนามบินสุวรรณภูมิฯ

ที่มา : <https://www.facebook.com/TidPromo/photos/>

24. บุคคลใดนำข้อมูลจากโฆษณาข้างต้น ไปใช้ได้ไม่เหมาะสมที่สุด

1. ศิลปินชอบประเทศบาห์ลี จึงขอเข้าชมโครงการ เพราะสนใจซื้อ
2. สาวิตต์ต้องการหมู่บ้านที่มีสวนและสระว่ายน้ำ จึงสนใจเข้าชมโครงการ
3. โกมุทมีคุณแม่ที่สูงอายุ จึงอยากได้บ้านที่เหมาะสม เลยสนใจเข้าชมโครงการ
4. มินตาชอบไปเที่ยวทะเล และชอบบ้านพักตากอากาศริมทะเล จึงสนใจเข้าชมโครงการ

ตอนที่ 5 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 25

ผู้ใช้เฟซบุ๊ก Nattapol Gakham โพสต์ภาพกิจกรรม ที่บ้านดอนทราย ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่ เมื่อวันที่ 21 เม.ย. ที่ผ่านมา โดยเป็นภาพกลุ่มชาวบ้านพากันนำตุ๊กตา “แมวกิตตี้” ใส่เข้าไปในตะกร้าสานแล้วเดินแห่ไปรอบหมู่บ้าน จำลองพิธีแห่นางแมวขอฝน โดยบรรยากาศเป็นไปอย่างสนุกสนาน ผู้คนออกมาร้องรำทำเพลงและฉีคน้ำนางแมวกิตตี้กันอย่างสนุกสนานพอให้ได้คลายความร้อนจากสภาพอากาศที่ต้องเผชิญอยู่

ผู้ใช้เฟซบุ๊กรายนี้ บอกกับทีมข่าวเวิร์คพอยท์ว่า หลังจากแห่แมวกิตตี้ไปแล้ว ฝนก็ยังไม่ตก ที่ทำเพราะอยากให้ชาวบ้านได้รดน้ำสนุก ๆ กัน และถ้าใช้แมวจริงก็เกรงว่าแมวจะเป็นอันตราย ขณะที่อากาศในจังหวัดแพร่เมื่อวานนี้ที่ทำพิธีแห่แมวกิตตี้อยู่ที่ 42-43 องศาเซลเซียส ส่วนวันนี้อยู่ที่ประมาณ 40 องศาเซลเซียส

ที่มา : <https://workpointnews.com>

25. เหตุใดกลุ่มชาวบ้านจึงทำพิธีแห่แมวกิตตี้ในครั้งนี้

1. เพราะขอฝน ให้ตกตามฤดูกาล
2. เพราะฝนไม่ตกมาเป็นเวลานานแล้ว
3. เพราะต้องการสืบสานประเพณีโบราณเอาไว้
4. เพราะต้องการให้ชาวบ้านเกิดความสนุกสนาน คลายร้อน

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 28 - 30

นพ.สุรโชค ต่างวิวัฒน์ รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เปิดเผยว่า ได้รับรายงานจากหลายรพ. พบ ผู้ป่วยที่มีอาการปวดศีรษะ วูบ สลบไป มารับการรักษาในห้องฉุกเฉินมากขึ้น ซึ่งเมื่อสอบถามพบว่าเกิดการจากทดลองใช้กัญชา และคาดว่าหากเป็นเช่นนี้ต่อไปจะพบผู้ป่วยในลักษณะอาการเช่นนี้มากขึ้น จึงเตรียมประสานให้มีการเก็บข้อมูลผู้ป่วยในห้องฉุกเฉิน ขณะเดียวกันประสานกรมการแพทย์ให้มีการอบรมแพทย์, เภสัชกร ให้รู้ผลข้างเคียงหรือฤทธิ์จากการใช้กัญชาด้วย ทั้งนี้ อยากให้เข้าใจว่า กัญชาไม่ใช่ยาวิเศษรักษาได้ทุกโรค โดยเฉพาะโรคเรื้อรัง เบาหวาน ความดันโลหิต หรือหัวใจ รวมถึงอาการทางจิตเวช กัญชาไม่ได้มีฤทธิ์ช่วย ขณะเดียวกันอาจได้รับผลข้างเคียง เช่น คนที่ป่วยโรคความดันโลหิตสูง น้ำมันกัญชาจะทำให้ความดันตก เลือดไปเลี้ยงอวัยวะไม่เพียงพอ เป็นต้น

ด้าน นพ.เพชร อลิสานันท์ แพทย์รังสีรักษาและมะเร็งวิทยา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ กล่าวว่า ปัจจุบัน ยังไม่มียาจากน้ำมันกัญชาที่มีผลต่อการรักษาโรคมะเร็งโดยตรง แต่พบผู้ป่วยมะเร็งทาน้ำมันกัญชามาใช้เองทำให้ได้รับผลข้างเคียง เช่น เมา คลื่นไส้ นอนเยอะ คำว่าให้ได้หรือไม่ได้มันต้องให้แพทย์เป็นผู้พิจารณา และจริง ๆ เราจะต้องแบ่งผู้ป่วยออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคนไข้ที่ไม่มีแนวทางการรักษาโรคมะเร็งจำเพาะแล้ว อยู่ในระยะประคับประคอง กลุ่มนี้สามารถใช้ได้ ไม่น่าเป็นห่วง เพราะอาจจะมีประโยชน์ และจริง ๆ อาจจะช่วยให้คนไข้ พักผ่อนได้ นอนหลับ บรรเทาปวด แต่ก็ต้องดูที่ปริมาณที่ใช้ด้วย เพราะถ้าใช้มากเกินไปก็มีผลกระทบ ส่วนกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่ยังมีแนวทางการรักษาโรคมะเร็งที่ใช้ได้ แต่กลับทิ้งการรักษาเพื่อไปใช้น้ำมันกัญชาอย่างเดียวถือว่าน่าเป็นห่วงมาก ซึ่งพบว่ามีจำนวนหนึ่ง เนื่องจากว่าผู้ป่วยเข้าใจผิดว่ากัญชาใช้รักษามะเร็งได้ ยิ่งคนที่สนับสนุนกัญชาบอกว่าให้ใช้ควบคู่กันไปก็เลยยิ่งทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าตกลงแล้วการรักษาได้ผลเพราะอะไร

ที่มา : <https://www.dailynews.co.th/politics/>

28. ข้อใดไม่สามารถอนุมานได้ จากข่าวข้างต้น

1. น้ำมันกัญชาสามารถใช้ได้แต่ผู้ป่วยควรใช้น้ำมันกัญชาตามคำแนะนำของแพทย์
2. ในปัจจุบันมีประชาชนหันมาใช้้ำมันกัญชาเพื่อรักษาโรคต่าง ๆ มากขึ้น
3. ผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งไม่ควรใช้น้ำมันกัญชาในการรักษาเพียงอย่างเดียว
4. น้ำมันกัญชาให้โทษ มีผลเสียมากกว่าผลดี จึงไม่ควรนำมาใช้กับผู้ป่วย

29. จากข่าวข้างต้น ข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

1. คาดว่าหากเป็นเช่นนี้ต่อไปจะพบผู้ป่วยในลักษณะอาการเช่นนี้มากขึ้น
2. พบผู้ป่วยที่มีอาการปวดศีรษะ วูบ สลบไป มารับการรักษาในห้องฉุกเฉินมากขึ้น
3. ผู้ป่วยมะเร็งทาน้ำมันกัญชามาใช้เองทำให้ได้รับผลข้างเคียง เช่น เมา คลื่นไส้ นอนเยอะ
4. คนที่ป่วยโรคความดันโลหิตสูง น้ำมันกัญชาจะทำให้ความดันตก เลือดไปเลี้ยงอวัยวะไม่

เพียงพอ

30. นักเรียนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านข่าวข้างต้นไปใช้ได้ทุกข้อ ยกเว้นข้อใด

1. แนะนำญาติที่เป็นมะเร็งไปพบแพทย์ เพื่อขอใช้น้ำมันกัญชา
2. ห้ามเพื่อนที่กำลังใช้น้ำมันกัญชา รักษาด้วยตนเอง แต่แนะนำให้ไปปรึกษาแพทย์
3. แนะนำคนรู้จักที่เป็นโรคนอนไม่หลับ ให้ใช้น้ำมันกัญชาจากร้านขายยาสมุนไพร
4. ศึกษาประโยชน์และโทษของน้ำมันกัญชาเพิ่มเติม เพื่อจัดนิทรรศการในโรงเรียน

**แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
และวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R**

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของตนเองเพียงช่องเดียว

คะแนน 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
1.2 ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ					
1.3 ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ได้					
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน					
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้					
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1.7 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน					
1.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R					
2.2 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน					
2.3 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ					
2.4 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2.5 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้					
2.6 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้					
2.7 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้					
2.8 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ได้อย่างมีเหตุผล					
2.9 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจหรือประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล					
2.10 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

จุดประสงค์	ข้อความถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1.ครูผู้สอนสามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญและองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ถูกต้อง ครบทุกประเด็น	1. อธิบายความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนสามารถอธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ได้ถูกต้อง ครบทุกขั้นตอน	2. อธิบายขั้นตอนของวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	+1	0	+1	0.67

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. ด้านการเตรียมการสอน				
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3. ครูผู้สอนเตรียมสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4. ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ดังนี้				
2.1 S (Survey) ชั้นสำรวจ	+1	+1	+1	1
2.2 Q (Question) ชั้นตั้งคำถาม	+1	+1	+1	1
2.3 R (Read) ชั้นอ่านอย่างละเอียด	+1	+1	+1	1
2.4 R (Record) ชั้นจดบันทึก	+1	+1	+1	1
2.5 R (Recite) ชั้นสรุปใจความสำคัญ	+1	+1	+1	1
2.6 R (Review) ชั้นทบทวนประเด็นสำคัญ	+1	+1	+1	1
2.7 R (Reflect) ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น	+1	+1	+1	1
3. ครูผู้สอนมีการสรุปบทเรียน	+1	+1	+1	1
4. ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาสาระได้ถูกต้องและครบถ้วน	+1	+1	+1	1
5. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	1
7. ครูผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	1
8. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสังเกตความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
3. ด้านสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้				
1. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่กำหนด	+1	+1	+1	1
3. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4. ด้านการจัดบรรยากาศ				
1. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและทำให้นักเรียนมีความสุข	+1	+1	+1	1
5. ด้านการวัดและการประเมินผล				
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง	+1	+1	+1	1
3. ครูผู้สอนวัดและประเมินผล สัมพันธ์กับเกณฑ์การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง
การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
2. สารการเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสื่อ/แหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล	+1	+1	+1	1
5.3 สอดคล้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง
การอ่านเรื่องสั้นอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
2. สารการเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสื่อ/แหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล	+1	+1	+1	1
5.3 สอดคล้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง
การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณ์ญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
2. สาระการเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสื่อ/แหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล	+1	+1	+1	1
5.3 สอดคล้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง
การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
2. สาระการเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสื่อ/แหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล	+1	+1	+1	1
5.3 สอดคล้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง
การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
2. สารการเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสื่อ/แหล่งการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. การวัดและการประเมินผล				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล	+1	+1	+1	1
5.3 สอดคล้องกับเครื่องมือวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
การอ่านบทความอย่างมี วิจารณญาณ	1	+1	+1	+1	1
	2	+1	+1	+1	1
	3	+1	+1	+1	1
	4	+1	+1	+1	1
	5	+1	+1	+1	1
	6	+1	+1	+1	1
	7	+1	+1	+1	1
	8	+1	+1	+1	1
	9	+1	+1	+1	1
	10	+1	0	+1	0.67
การอ่านเรื่องสั้นอย่างมี วิจารณญาณ	11	+1	+1	+1	1
	12	+1	+1	+1	1
	13	+1	+1	+1	1
	14	+1	+1	+1	1
	15	+1	+1	+1	1
	16	+1	+1	+1	1
	17	+1	0	+1	0.67
	18	+1	+1	+1	1
	19	+1	+1	+1	1
	20	+1	+1	+1	1
การอ่านบทร้อยกรองอย่างมี วิจารณญาณ	21	+1	+1	+1	1
	22	+1	+1	+1	1
	23	+1	+1	+1	1
	24	+1	+1	+1	1
	25	+1	0	+1	0.67
	26	+1	0	+1	0.67

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

เรื่อง	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
	27	+1	+1	+1	1
	28	+1	+1	+1	1
	29	+1	+1	+1	1
	30	+1	0	+1	0.67
การอ่านโฆษณาอย่างมี วิจารณญาณ	31	+1	+1	+1	1
	32	+1	+1	+1	1
	33	+1	+1	+1	1
	34	+1	+1	+1	1
	35	+1	0	+1	0.67
	36	+1	+1	+1	1
	37	+1	+1	+1	1
	38	+1	+1	+1	1
	39	+1	+1	+1	1
	40	+1	+1	+1	1
การอ่านข่าวอย่างมี วิจารณญาณ	41	+1	+1	+1	1
	42	+1	+1	+1	1
	43	+1	+1	+1	1
	44	+1	+1	+1	1
	45	+1	+1	+1	1
	46	+1	+1	+1	1
	47	+1	+1	+1	1
	48	+1	+1	+1	1
	49	+1	+1	+1	1
	50	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 20 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	p	r		ข้อที่	p	r
1	0.64	0.91		16	0.69	0.73
2	0.54	0.48		17	0.56	0.56
3	0.64	0.82		18	0.67	0.46
4	0.67	0.82		19	0.38	0.48
5	0.62	0.83		20	0.64	0.47
6	0.62	0.47		21	0.51	0.38
7	0.56	0.83		22	0.67	0.64
8	0.56	0.92		23	0.67	0.64
9	0.62	0.91		24	0.62	0.37
10	0.64	0.64		25	0.69	0.47
11	0.67	0.64		26	0.51	0.39
12	0.54	0.56		27	0.56	0.38
13	0.59	0.83		28	0.62	0.73
14	0.62	0.64		29	0.49	0.56
15	0.56	0.39		30	0.46	0.73
ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น = 0.92						

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)				
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	1
1.2 ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	1
1.3 ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ได้	+1	+1	+1	1
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	+1	+1	+1	1
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	+1	+1	+1	1
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.7 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	+1	+1	+1	1
1.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	+1	+1	+1	1
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ SQ4R				
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	+1	+1	+1	1
2.2 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน	+1	+1	+1	1
2.3 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	1
2.4 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
2.5 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	+1	+1	+1	1
2.6 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้	+1	+1	+1	1
2.7 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นความสนใจของ ผู้เรียนได้	+1	+1	+1	1
2.8 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจัยได้อย่างมี เหตุผล	+1	+1	+1	1
2.9 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจหรือ ประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล	+1	+1	+1	1
2.10 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ได้	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 22 คะแนนความรู้ของครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ก่อนและหลังการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ครูคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (10 คะแนน)	หลังเรียน (10 คะแนน)
1	1.8	8.7
2	3.5	10
	$\bar{x} = 2.65$	$\bar{x} = 9.35$
	S.D. = 1.20	S.D. = 0.92

ผลการศึกษาความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

ตารางที่ 23 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 1

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 1						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 2	คนที่ 3
1. ด้านการเตรียมการสอน						
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนเตรียมสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✗	✗	✗	✗	✓	✓
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	✗	✗	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ดังนี้						
2.1 S (Survey) ชั้นสำรวจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.2 Q (Question) ชั้นตั้งคำถาม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.3 R (Read) ชั้นอ่านอย่างละเอียด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.4 R (Record) ชั้นจดบันทึก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.5 R (Recite) ชั้นสรุปใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.6 R (Review) ชั้นทบทวนประเด็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.7 R (Reflect) ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนมีการสรุปบทเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาสาระได้ถูกต้องและครบถ้วน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้	✗	✗	✓	✓	✓	✓
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด	✓	✓	✗	✗	✓	✓
7. ครูผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✗	✗	✓	✓
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✗	✗	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 23 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ
SQ5R ของครูคนที่ 1 (ต่อ)

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 1						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 2	คนที่ 3
3. ด้านสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ด้านการจัดบรรยากาศ						
1. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและทำให้นักเรียนมีความสุข	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ด้านการวัดและการประเมินผล						
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนวัดและประเมินผล สัมพันธ์กับเกณฑ์การวัดและประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวมรายการประเมิน	22	22	24	24	27	27
คะแนนเฉลี่ย	22		24		27	
ร้อยละ	81.48		88.89		100	

ตารางที่ 24 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 2

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 2						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 1	คนที่ 3	คนที่ 1	คนที่ 3	คนที่ 1	คนที่ 3
1. ด้านการเตรียมการสอน						
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนเตรียมสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✗	✗	✓	✓	✓	✓
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ดังนี้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.1 S (Survey) ขั้นสำรวจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.2 Q (Question) ขั้นตั้งคำถาม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.3 R (Read) ขั้นอ่านอย่างละเอียด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.4 R (Record) ขั้นจดบันทึก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.5 R (Recite) ขั้นสรุปใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.6 R (Review) ขั้นทบทวนประเด็นสำคัญ	✗	✗	✓	✓	✓	✓
2.7 R (Reflect) ขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนมีการสรุปบทเรียน	✗	✗	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาสาระได้ถูกต้องและครบถ้วน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้	✗	✗	✓	✓	✓	✓
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด	✓	✓	✗	✗	✓	✓
7. ครูผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	✗	✗	✓	✓	✓	✓
8. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✗	✗	✓	✓
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✗	✗	✓	✓
3. ด้านสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 24 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 2 (ต่อ)

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 2						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 1	คนที่ 3	คนที่ 1	คนที่ 3	คนที่ 1	คนที่ 3
4. ด้านการจัดบรรยากาศ						
1. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่น่าสนใจและทำให้นักเรียนมีความสุข	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ด้านการวัดและการประเมินผล						
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนวัดและประเมินผล สัมพันธ์กับเกณฑ์การวัดและประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวมรายการประเมิน	22	22	24	24	27	27
คะแนนเฉลี่ย	22		24		27	
ร้อยละ	81.48		88.89		100	

ตารางที่ 25 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 3

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 3						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 1	คนที่ 2
1. ด้านการเตรียมการสอน						
1. ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนเตรียมสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ให้พร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✗	✗	✓	✓
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนมีการนำเข้าสู่บทเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดกิจกรรมตามขั้นตอนของวิธีการสอนอ่านแบบ SQ5R ดังนี้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.1 S (Survey) ชั้นสำรวจ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.2 Q (Question) ชั้นตั้งคำถาม	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.3 R (Read) ชั้นอ่านอย่างละเอียด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.4 R (Record) ชั้นจดบันทึก	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.5 R (Recite) ชั้นสรุปใจความสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.6 R (Review) ชั้นทบทวนประเด็นสำคัญ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2.7 R (Reflect) ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนมีการสรุปบทเรียน	✗	✗	✓	✓	✓	✓
4. ครูผู้สอนสามารถอธิบายเนื้อหาสาระได้ถูกต้องและครบถ้วน	✗	✗	✓	✓	✓	✓
5. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ภายในเวลาที่กำหนด	✓	✓	✗	✗	✓	✓
7. ครูผู้สอนให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	✗	✗	✗	✗	✓	✓
8. ครูผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✗	✗	✓	✓	✓	✓
9. ครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ด้านสื่อหรือแหล่งการเรียนรู้						
1. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ได้สัมพันธ์กับเนื้อหาสาระที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนใช้สื่อหรือแหล่งการเรียนรู้ครบถ้วนตามแผนการจัดการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 25 รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนา
 ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ
 SQ5R ของครูคนที่ 3 (ต่อ)

รายการประเมินความสามารถของครูผู้สอนในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูคนที่ 3						
รายการประเมิน	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		ครั้งที่ 3	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 1	คนที่ 2
4. ด้านการจัดบรรยากาศ						
1. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนจัดบรรยากาศการเรียนรู้ได้น่าสนใจและทำให้นักเรียนมีความสุข	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. ด้านการวัดและการประเมินผล						
1. ครูผู้สอนวัดและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ครูผู้สอนใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. ครูผู้สอนวัดและประเมินผล สัมพันธ์กับเกณฑ์การวัดและประเมินผล	✓	✓	✓	✓	✓	✓
รวมรายการประเมิน	23	23	24	24	27	27
คะแนนเฉลี่ย	23		24		27	
ร้อยละ	85.19		88.89		100	

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ5R

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	23	24
2	20	26
3	19	22
4	21	22
5	19	22
6	23	24
7	20	25
8	20	24
9	19	26
10	23	25
11	22	24
12	21	23
13	19	21
14	13	19
15	20	25
16	20	27
17	23	28
18	20	25
19	23	27
20	17	21
21	21	23
22	23	26
23	19	21
24	24	25
25	21	25

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ5R (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
26	22	23
27	24	27
28	18	22
29	15	18
30	17	21
31	19	24
32	22	24
33	9	21
34	11	27
35	21	26
36	14	26
37	14	26
38	14	27
39	18	24
40	11	22
41	16	23
42	9	25
43	9	23
44	11	22
45	17	23
46	8	22
47	13	27
48	17	23
49	17	24
50	11	25

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ5R (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
51	7	23
52	10	26
53	13	22
54	9	22
55	14	22
56	14	22
57	16	23
58	19	28
59	13	21
60	16	27
61	12	22
62	15	21
63	11	25
64	11	22
65	13	22
66	22	27
67	20	24
68	22	25
69	17	25
70	22	26
71	22	25
72	19	24
73	24	28
74	15	24
75	18	24

ตารางที่ 26 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ5R (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
76	12	27
77	12	22
78	21	25
79	18	26
80	15	22
81	17	23
82	22	25
83	20	26
84	18	25
85	11	23
86	17	24
87	18	23
88	13	23
89	17	24
90	19	23
91	18	25
92	17	23
93	23	24
94	15	25
95	19	25
96	16	25
97	19	27
98	21	24
99	18	25
100	12	28
	$\bar{x} = 17.12$	$\bar{x} = 24.07$
	S.D. = 4.31	S.D. = 2.05

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

t-test

Paired Samples

Statistics

		Mean	N	Std. Deviation
Pair 1	Pre-test	17.12	100	4.31
	Posttest	24.07	100	2.05

Paired Samples Test

		Paired Differences			t	df	Sig. (2-tailed)
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean			
Pair 1	Posttest - Pretest	6.95	4.14	0.41	16.8076	99	0.0000

ตารางที่ 28 ผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
1.1 ครูผู้สอนเข้าใจกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	100				
1.2 ครูผู้สอนเห็นความสำคัญของการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	100				
1.3 ครูผู้สอนสามารถนำกระบวนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปประยุกต์ใช้ได้	100				
1.4 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน	100				
1.5 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้	100				
1.6 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	100				
1.7 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน	100				
1.8 การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น	66.67	33.33			
2. วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R					
2.1 ครูผู้สอนเข้าใจวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R	100				
2.2 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีระบบขั้นตอนชัดเจน	100				
2.3 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	100				
2.4 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	100				
2.5 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้	100				
2.6 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดและการค้นหาคำตอบด้วยตนเองของนักเรียนได้	66.67	33.33			

ตารางที่ 28 ผลความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2.7 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	100				
2.8 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ได้อย่างมีเหตุผล	66.67	33.33			
2.9 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ช่วยให้นักเรียนตัดสินใจหรือประเมินค่าเนื้อหาได้อย่างมีเหตุผล	66.67	33.33			
2.10 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้สอนกับการอ่านประเภทอื่น ๆ ได้	66.67	33.33			

ข้อเสนอแนะ -

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	วรัญญู โปธิ์ศิริ
วัน เดือน ปี เกิด	18 มกราคม 2535
สถานที่เกิด	จังหวัดระนอง
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2546 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนศรีอรุโณทัย จังหวัดระนอง
	พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง
	พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) วิชาเอก ภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนาม จันทร์ จังหวัดนครปฐม
	พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.) วิชาเอกการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	176 ถ. ประชาธิปก แขวงวัดกัลยา เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

